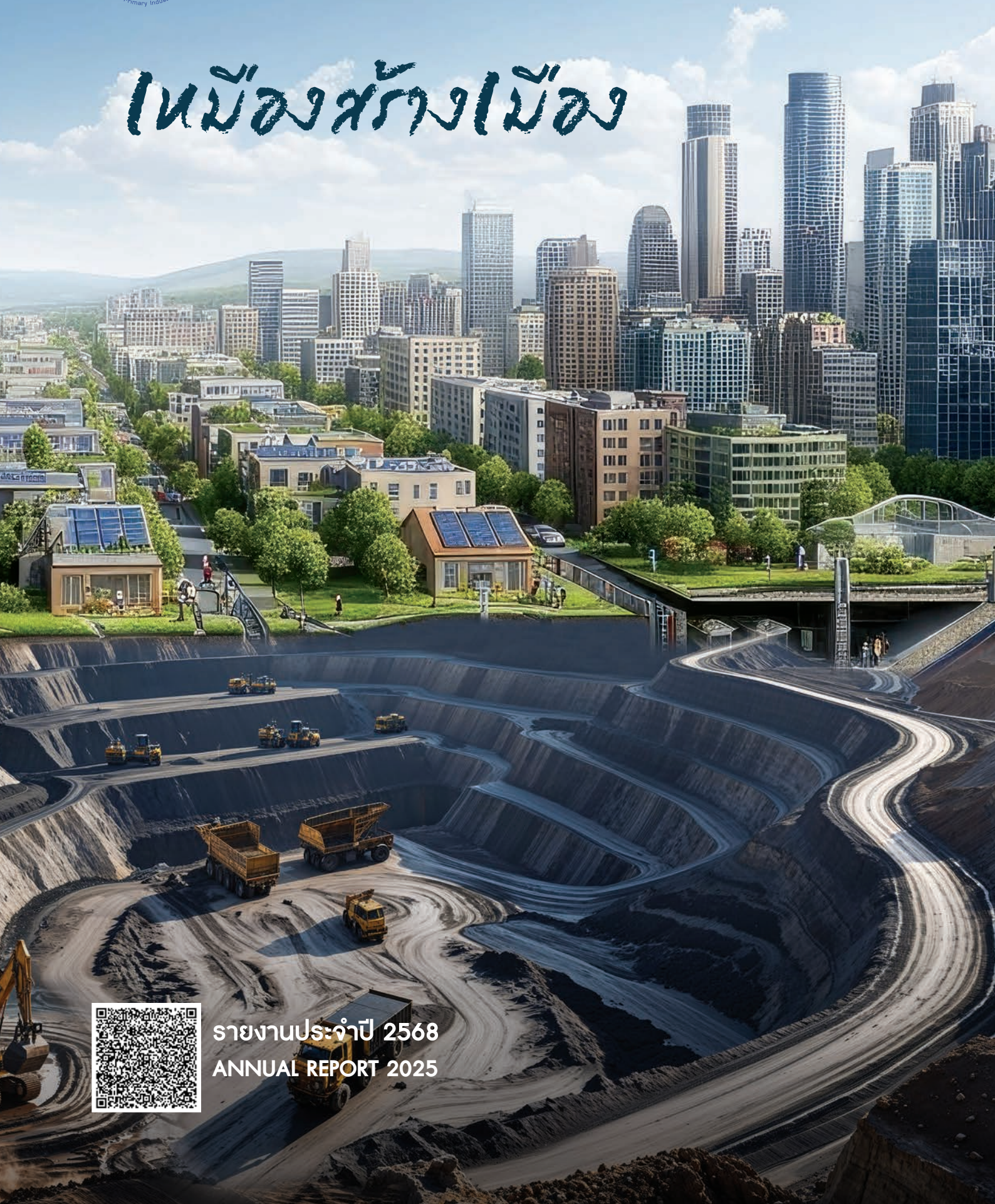

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
Department of Primary Industries and Mines

ในเมืองสร้างเมือง

รายงานประจำปี 2568
ANNUAL REPORT 2025

รายงานประจำปี 2568 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ISBN (e-book) : 978-616-265-257-8

ปีที่จัดพิมพ์ พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

จัดพิมพ์โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0 2430 6835 โทรสาร 0 2641 2331
www.dpim.go.th

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมาภิบาล จำกัด
เลขที่ 178 อาคารธรรมาภิบาล ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20)
ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
โทรศัพท์ 0 2555 0713 โทรสาร 0 2555 0728

สารจากอธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

ในเมืองสร้างเมือง...

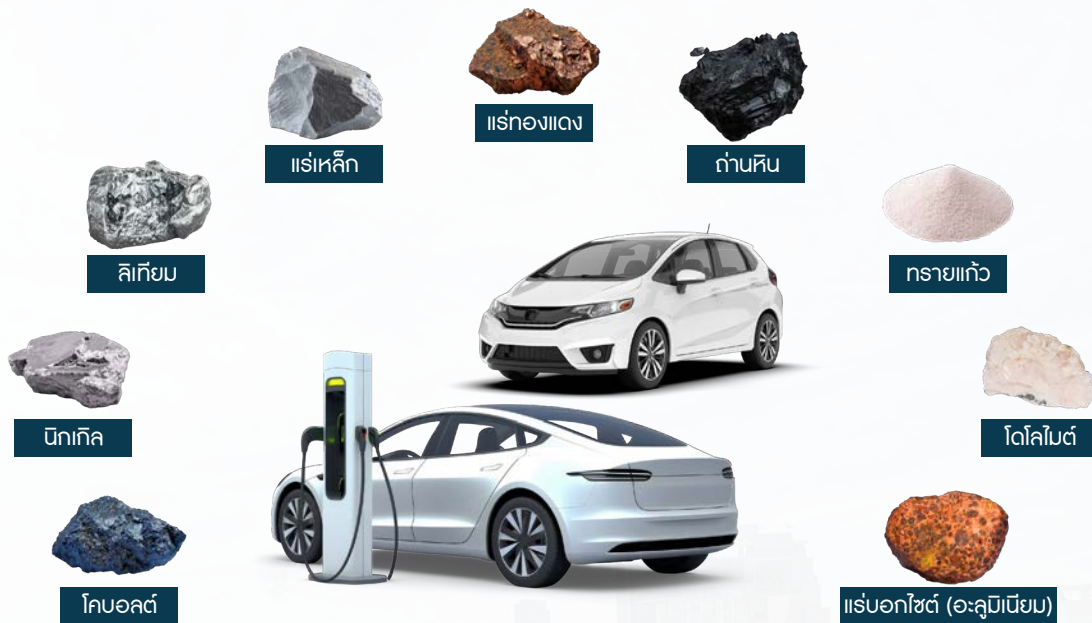
ท่ามกลางทัศนียภาพอันตระการตาของกรุงเทพมหานครในยุคปัจจุบัน ภาพของตึกระฟ้าที่ตั้งตระหง่าน ทางด่วนทางต่างระดับที่พาดทับซ้อนกันไปมาท่ามกลางสายลม โครงข่ายคมนาคมขนส่งมวลชนที่เชื่อมโยงทุกพื้นที่เข้าด้วยกัน ตลอดจนนวัตกรรมเทคโนโลยีอัจฉริยะและยานยนต์แห่งอนาคต สิ่งเหล่านี้คือ ภาพลักษณ์แห่งความเจริญรุ่งเรืองที่ประจักษ์แก่สายตาของสาธารณชน

กว่าภายใต้โครงสร้างอันใหญ่โตและเทคโนโลยีล้ำสมัยของกรุงเทพมหานคร รวมถึงเมืองใหญ่ ทั่วประเทศ ทั้งหลาย แท้จริงแล้วถูกสร้างขึ้นด้วยรากฐานอันมั่นคงจากทรัพยากรแร่และวัตถุดิบพื้นฐานที่ยังลึกล้ำอยู่ใต้ผืนดิน ทรัพยากรแร่และวัตถุดิบพื้นฐานเหล่านี้ เปรียบเสมือนเสาหลักที่เป็นจุดตั้งต้นให้ระบบเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอุตสาหกรรมสามารถขับเคลื่อนพัฒนาและเติบโตได้อย่างมั่นคง รายงานประจำปีฉบับนี้จึงถูกจัดทำขึ้นภายใต้แนวคิด “เหมืองสร้างเมือง” เพื่อสื่อสารให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในฐานะฟันเฟืองชิ้นแรกที่ยึดเหนี่ยวในการสร้างสรรค์และพัฒนาความเจริญของประเทศ

เหมืองแร่สร้างเมืองได้อย่างไร ?

ข้อมูลสถิติในช่วงสิบปีย้อนหลังพบว่า คนไทยใช้แร่โดยเฉลี่ยประมาณ 10 กิโลกรัม ต่อคนต่อวัน หมายความว่าทุกเช้าที่เราตื่นขึ้นมา จะมีแร่ที่ถูกนำขึ้นมาใช้เพื่อประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม จำนวนเฉลี่ย 10 กิโลกรัม ต่อคนต่อวัน แร่ซึ่งเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติถูกนำขึ้นมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของใช้ในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ของชิ้นเล็ก ๆ ไปถึงของชิ้นใหญ่ ๆ ทั้งโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ มอเตอร์ไซค์ รถยนต์ บ้านเรือน อาคาร ถนนหนทาง เชื้อเพลิง และการผลิตไฟฟ้า ฯลฯ ล้วนมีแร่เป็นส่วนประกอบทั้งสิ้น

สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ทรัพยากรแร่กลุ่มหินอุตสาหกรรม ดินอุตสาหกรรม และยิปซัม ถือเป็นปัจจัยการผลิตพื้นฐานในการผลิตปูนซีเมนต์ คอนกรีต ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักในโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ทั้งระบบโลจิสติกส์ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน และทางรถไฟ การบริหารจัดการแร่ภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ และสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาประเทศ ในขณะที่การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) ในยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลและพลังงานสะอาดแร่เศรษฐกิจและแร่ขั้นสูง (Critical Minerals) เช่น ลิเทียม โคบอลต์ แร่ฮีริธ และทองแดง ได้ทวีความสำคัญในฐานะวัตถุดิบยุทธศาสตร์เพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการผลิตแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง และอุปกรณ์พลังงานหมุนเวียน และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น คือ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่ที่ผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ซับซ้อนมากขึ้นก็ใช้แร่มากขึ้นกว่าเดิม เช่น รถยนต์ไฟฟ้าที่ให้ความสำคัญกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศ แต่ในการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าต้องใช้แร่และโลหะมากกว่าการผลิตรถยนต์สันดาปที่เติมน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็น ลิเทียม นิกเกิล โคบอลต์ หรือแมงกานีส โดยรถยนต์ไฟฟ้า 1 คัน ใช้แร่รวมกันมากกว่ารถที่ใช้น้ำมันถึง 6 เท่าตัว ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องยกระดับการสำรวจและการจัดการเทคโนโลยีเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเหล่านี้

การผลิตรถยนต์ไฟฟ้าต้องใช้แร่และโลหะ **มากกว่า**
การผลิตรถยนต์สันดาปที่เติมน้ำมันถึง 6 เท่าตัว

อนาคต ความต้องการใช้แร่มีแต่เพิ่มไม่ลดลง

ในยุคปัจจุบันที่โลกให้ความสำคัญกับกระแสการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานจากพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลมาเป็นแหล่งพลังงานคาร์บอนต่ำและพลังงานหมุนเวียนที่ถือเป็นพลังงานสะอาด การควบคุมแร่ธาตุก็ถูกมุ่งเน้นสู่การคุมชะตาอนาคตโลก แม้ว่าปัจจุบันสังคมมีความคาดหวังด้านสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับพลังงานทางเลือกมากขึ้นแต่การผลิตพลังงานทางเลือกไม่ว่าจะเป็นโซลาร์เซลล์ แบตเตอรี่ไฟฟ้า หรือกังหันลม ก็จำเป็นต้องใช้แร่ ดังนั้นคำกล่าวที่ว่า “เหมืองสร้างเมือง” จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ เพราะไม่ว่าจะเป็นอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต แร่เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการก่อสร้างสร้างเมือง และเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ

อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันดีว่าการประกอบอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน แม้ว่าจะกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของชุมชนไว้อย่างดีเพียงใดก็ตาม ประเด็นที่ต้องขบคิดจึงไม่ได้อยู่ที่ว่าประเทศไทยควรมีเหมืองแร่หรือไม่ เพราะอย่างไรก็ต้องมี อย่างไรก็ต้องทำ เพราะการพัฒนาประเทศยังจำเป็นต้องใช้แร่ กว่าแร่ธาตุที่ฝังอยู่ใต้ดินใช้เวลาลบมเพาะเป็นล้านๆ ปี อาจถูกขุดขึ้นมาใช้จนหมดสิ้นได้ในชั่วอายุคน สิ่งที่ทำทนายที่สุด ไม่ใช่การตอบคำถามว่า “เราจะขุดแร่ขึ้นมาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้มากเพียงใด” แต่คือการตอบคำถามที่ยากกว่านั้นว่า “เมื่อแร่ที่เป็นสมบัติของแผ่นดินถูกนำขึ้นมาใช้แล้ว เราจะทิ้งผืนดิน และสภาพแวดล้อมแบบใด ไว้ให้ลูกหลานของเราในวันที่แร่เหล่านั้นหมดไป” ทำอย่างไรเราจึงจะสามารถขับเคลื่อนและพัฒนาให้อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เติบโตควบคู่กับการเติบโตของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชนได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีหน้าที่จัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ ให้มีการใช้ประโยชน์แร่และโลหะอย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ผมมีความมุ่งมั่นที่จะขับเคลื่อน กพร. ไปสู่การเป็น “องค์กรหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมแร่ที่มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและมีธรรมาภิบาล” โดยใช้แนวคิดที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมจากธรรมชาติ (Primary RawMaterials) เท่านั้น แต่ยังมุ่งจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย (Secondary RawMaterials) ควบคู่ไปด้วยกัน โดยบูรณาการหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรมผ่านแนวคิด “การทำเหมืองแร่ในเมือง” (Urban Mining) เพื่อสร้างดุลยภาพระหว่างการขยายตัวของเมืองและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มั่นใจว่าประเทศไทยจะมีแร่ใช้อย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและรองรับการพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งพัฒนา ยกระดับกลไกการอนุญาต กำกับดูแลสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐานตามหลักวิชาการเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารอย่างโปร่งใสกับภาคประชาชน จัดสรรผลประโยชน์จากทรัพยากรแร่อย่างเป็นธรรม และที่สำคัญที่สุดคือ “เหมืองสร้างเมือง” เป็นการพัฒนาที่ไม่ได้คำนึงถึงเพียงแต่การเจริญเติบโตในมิติเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องเป็น “เหมืองแร่เพื่อชุมชน” ด้วยเพื่อให้อุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานสิ่งแวดล้อม และชุมชนได้รับการพัฒนาให้เจริญเติบโตอย่างเกื้อกูล สมดุล และยั่งยืนตลอดไป

นายอดิทัต วะสีนนท์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

4 สารจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ : เหมืองสร้างเมือง

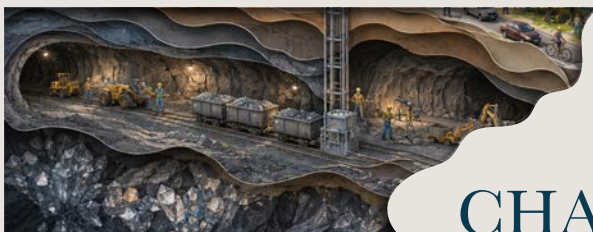
CHAPTER 1

- 11 ผลการดำเนินงาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 2568
- 13 การอนุญาตให้ทำเหมืองแร่...ประเทศไทยได้มากกว่าแร่
- 23 การตรวจสอบ กำกับ ดูแลให้การประกอบการเป็นไปตามกฎหมาย ปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และประชาชน
 - การลงพื้นที่ตรวจสอบ กำกับ ดูแลการประกอบการ
 - การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง
 - การพัฒนาและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล
 - การพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล
 - การตรวจสอบ กำกับ ดูแลด้านสิ่งแวดล้อม
 - การตรวจสอบ กำกับ ดูแลด้านสุขภาพประชาชน

CHAPTER 2

- 45 ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 53 การจัดหาแหล่งแร่ทั้งในและต่างประเทศ
- 56 การจัดหาวัตถุดิบด้วยการพัฒนา/ต่อยอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการยกระดับสถานประกอบการ
- 67 กิจกรรมอื่น ๆ : เล่าด้วยภาพ

CHAPTER 3

- 70 รู้จักกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
 - กพร. จากอดีตถึงปัจจุบัน
 - คณะผู้บริหาร
 - อัตราค่าล้ง
 - ข้าราชการพลเรือนดีเด่นและคนพิมพ์ดี กพร. ประจำปี พ.ศ. 2568
 - งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และผลการใช้จ่าย
 - รายงานการเงิน

ผลการดำเนินงาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

2568

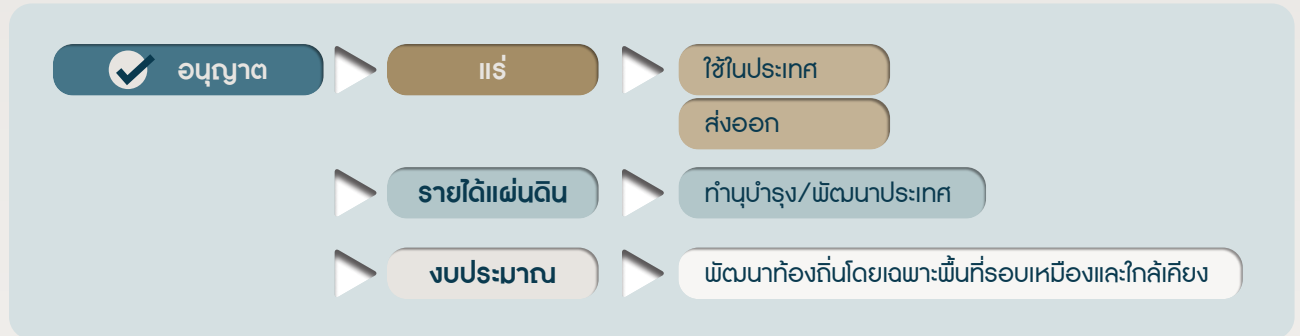

“อลังการแกรนด์แคนยอน ชลบุรี” ภาพจากโครงการเหมืองควยแก้วไทยของ กพร.
โดย คุณธนวัฒน์ กองจันทร์
ภาพจาก เหมืองหินศิรินคร จ.ชลบุรี

การอนุญาตให้ทำเหมืองแร่...ประเทศไทยได้มากกว่าแร่

หลายคนยังคงสงสัยว่าทำไมต้องอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ด้วย...ทำเหมืองแร่แล้วได้อะไร

แน่นอนว่าทำเหมืองแร่ ก็เพื่อให้ได้แร่มาใช้ในการพัฒนาประเทศและตอบสนองความต้องการใช้แร่ของประชาชนในประเทศ

ประเทศไทยมีแหล่งแร่ครอบคลุมพื้นที่กว่า 60 ล้านไร่ หรือประมาณ ร้อยละ 20 ของพื้นที่ และมีแร่มากกว่า 40 ชนิด แร่เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก

เนื่องจากเป็นวัตถุดิบขั้นต้นสำหรับการผลิตในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การนำแร่มาเป็นวัตถุดิบในการผลิตเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยประมาณ ร้อยละ 90 ของแร่ที่ผลิตเองถูกนำมาใช้ในประเทศ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมแร่ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ แร่ถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับภาคการผลิต 88 สาขา จากทั้งหมด 180 สาขา ของประเทศ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามลักษณะการใช้งานในอุตสาหกรรมได้ 8 กลุ่ม

1. กลุ่มแร่เชื้อเพลิงและพลังงาน ได้แก่ ลิกไนต์
2. กลุ่มแร่โลหะและแร่หายาก เช่น ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก พลวง แมงกานีส ทังสเตน ฯลฯ
3. กลุ่มแร่รัตนชาติและโลหะมีค่า ได้แก่ ทองคำ และเงิน
4. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมซีเมนต์ ได้แก่ หินปูน ยิปซัม หินดินดาน และดินมาร์ล
5. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่น หินปูน หินอ่อน หินแกรนิต หินบะซอลต์ หินทราย หินประดับ
6. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมเซรามิก แก้ว และกระจก เช่น ดินขาว บอลเคลย์ เฟลด์สปาร์ ทรายแก้ว และควอตซ์

7. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมปิ๋ยและเคมีภัณฑ์ เช่น โพแทช เกลือหิน และฟอสเฟต
8. กลุ่มแร่ที่ใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น แบไรต์ ทัลก์ ฟลูออไรต์ และโมกกา

แต่ด้วยความที่แร่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป แต่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ความต้องการใช้แร่ในปัจจุบันสูงขึ้นอย่างรวดเร็วและอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความคาดหวังของสังคมทางด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้ กพร. เพิ่มความระมัดระวังในการพิจารณาอนุญาตที่เกี่ยวข้องตามขอบเขตอำนาจหน้าที่โดยคำนึงถึงดุลยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนอย่างรอบด้าน มีการใช้แร่อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศ และประชาชนอย่างมีเสถียรภาพและอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน โดยการพิจารณาอนุญาตให้ทำเหมือง กพร. พิจารณาจากหลายปัจจัย การทำเหมืองอนุญาตให้ทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ต้องมีความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

ในกรณีที่แหล่งแร่ใดมีศักยภาพในการพัฒนา แต่เทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมืองและมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนยังไม่เหมาะสม ให้ส่งวนแหล่งแร่นั้นไว้จนกว่าจะมีเทคโนโลยีและมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่เหมาะสม

การรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดทั่วประเทศที่มีการประกอบการโดยเฉพาะการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่เป็นกระบวนการที่สำคัญของการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และนอกจากการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่แล้ว กพร. ยังนำประเด็นการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างรัฐผู้ประกอบการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนอันเป็นที่ตั้งของพื้นที่ที่ขอกำเหมืองและพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับผลกระทบมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน

ผลประโยชน์ที่ประเทศและประชาชนคนไทยได้รับจากการทำเหมืองแร่ ไม่ได้มีเพียงแค่นี้ได้แร่มาเป็นวัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในประเทศเท่านั้น แต่ในการอนุญาตให้ประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานรัฐยังได้ผลประโยชน์กลับมาในรูปแบบของการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ ค่าธรรมเนียมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

การจัดเก็บและจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ ค่าธรรมเนียม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นรายได้แผ่นดินและงบประมาณพัฒนาท้องถิ่น

ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ได้รับอนุญาตให้สำรวจแร่ ทำเหมืองแร่ แ่่งแร่ มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายสรรพากรแล้ว ยังต้องจ่ายค่าภาคหลวงแร่ ซึ่งก็คือภาษีหรือค่าตอบแทนที่รัฐจัดเก็บจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ เพื่อเป็นรายได้แผ่นดินและนำมาพัฒนาประเทศต่อไป

ในปีงบประมาณ 2568 กพร. จัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ได้ประมาณ 4,961.73 ล้านบาท โดยได้จัดสรร ดังนี้

- ร้อยละ 40 จัดสรรเป็น รายได้ของรัฐ เพื่อนำไปบริหารพัฒนาประเทศ
- ร้อยละ 20 จัดสรรให้ อบต. หรือเทศบาลในพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่
- ร้อยละ 20 จัดสรรให้ อบจ. ในพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่
- ร้อยละ 10 จัดสรรให้ อบต. และเทศบาลอื่นในจังหวัดพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่
- ร้อยละ 10 จัดสรรให้ อบต. และเทศบาลในจังหวัดอื่นทั่วประเทศ

จัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ได้ประมาณ 4,961.73 ล้านบาทและจัดสรร

การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ 10 อันดับสูงสุด

จำแนกตามชนิดแร่ ปีงบประมาณ 2568

ลำดับที่	ชนิดแร่	จำนวนเงินค่าภาคหลวงแร่ (ล้านบาท)
1	ทองคำ	1,290.63
2	หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์	963.88
3	หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	731.95
4	ถ่านหิน	516.80
5	ยิปซัม	237.81
6	หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	164.89
7	เกลือหิน	132.60
8	โพลีไมต์	127.44
9	หินอุตสาหกรรมชนิดหินบะซอลต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	101.31
10	แอนไฮไดรต์	92.14
11	อื่น ๆ	602.28
รวม		4,961.73

จำแนกตามรายจังหวัด ปีงบประมาณ 2568

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวนเงินค่าภาคหลวงแร่ (ล้านบาท)
1	เพชรบูรณ์	1,118.44
2	สระบุรี	575.21
3	ลำปาง	218.14
4	สุราษฎร์ธานี	132.95
5	นครศรีธรรมราช	129.81
6	นครราชสีมา	88.08
7	สุพรรณบุรี	74.42
8	นครสวรรค์	69.67
9	ชลบุรี	63.12
10	เลย	53.61
11	อื่น ๆ	2,438.28
รวม		4,961.73

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังต้องจ่ายเงินบำรุงพิเศษและเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐด้วย โดย กพร. จัดเก็บเงินส่วนนี้เพื่อนำเงินมาพัฒนาท้องถิ่น สำรองหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ พื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว รวมทั้งเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ทั้งนี้ กพร. ตั้งเป้าจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประจำทุกปี ปีละไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท

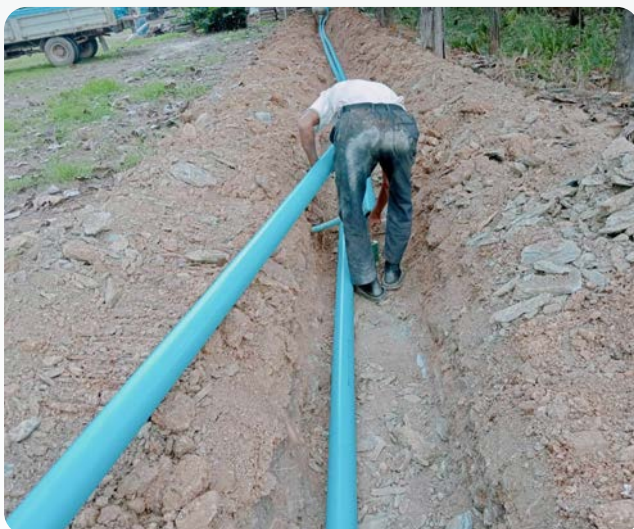
ปี 2568 กพร. ได้จัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ประมาณ 201.81 ล้านบาท

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตั้งแต่เดือนธันวาคม 2567 ได้นำเงินไปพัฒนาท้องถิ่นในปี 2568 ในหลายรูปแบบ เช่น สร้างถนน ซ่อม/ปรับปรุงถนน ทำ/ปรับปรุงระบบประปา ทำฝายชะลอน้ำ ทำแหล่งกักเก็บน้ำ ปรับปรุงภูมิทัศน์ ปรับปรุงห้องเรียน ฝังกลบบ่อขยะ ในพื้นที่เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- เทศบาลตำบลผาจุ จ.อุดรดิตถ์ สร้าง/ปรับปรุงถนน เพื่อประชาชนให้สัญจรและขนส่งพืชผลได้อย่างสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น

- การปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน บ้านเด่นกระต่าย ต.ผาจุ จ.อุดรดิตถ์ เพื่อให้ประชาชนมีน้ำที่ได้น้ำมาตรฐานใช้อย่างเพียงพอต่อความต้องการในการดำรงชีวิต

- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ ต.ทองมงคล อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ 10,399 คน 4,390 ครัวเรือน มีแหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่สามารถกักเก็บน้ำได้มากขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้

ก่อนฝังกลบบ่อขยะ

หลังฝังกลบบ่อขยะ

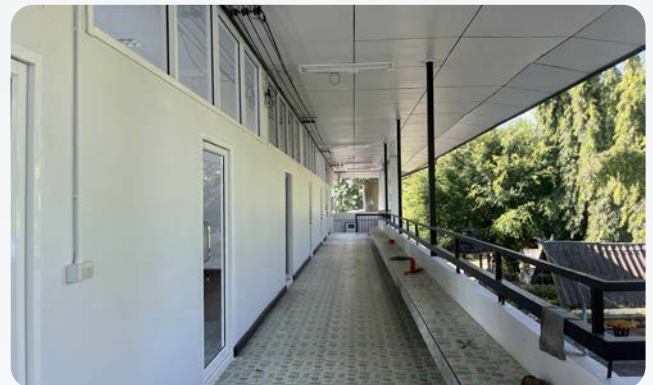
- เทศบาลตำบลดอกคำ จ.เลย ฝังกลบบ่อขยะ: เพื่อลดการกระจายของมลพิษทางอากาศและแม่น้ำ ป้องกันกลิ่นเหม็น และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่

- เทศบาลตำบลแม่กา จ.พะเยา
เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชนใกล้เคียงเมืองฯ โดยมุ่งหวังให้ประชาชน
ในพื้นที่ 2,386 คน 1,058 ครัวเรือน มีคุณภาพชีวิตที่ดี

- เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก จ.เชียงราย
ปรับปรุงทางระบายน้ำ หมู่ 8 บ้านกุ่มบ่อทอง
เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมซึ่งบริเวณถนนในหมู่บ้าน
และเพื่อให้มีความปลอดภัยในการสัญจร

- ปรับปรุงห้องเรียน โรงเรียนเทศบาลบ้านแปะ 1 จ. เชียงใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้

- เทศบาลตำบลถาวร จ.บุรีรัมย์ ปรับปรุงคุณภาพน้ำและตีอากาศ
สร้างความสมดุลของระบบนิเวศ เสริมสร้างคุณภาพชีวิต
ของประชาชนในพื้นที่ ต.ถาวร 1,206 คน 412 ครัวเรือน

- เทศบาลตำบลแม่ปาน จ.แพร่
ปลูกป่าเพิ่มออกซิเจน
และเพิ่มพื้นที่สีเขียว

- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ จ.น่าน สร้างฝายชะลอน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ 4 หมู่ 5 หมู่ 9 ต. บ้าน จ.น่าน

- องค์การบริหารส่วนตำบล จ.น่าน บวชป่า เป็นพุทธสิ่งแวดล้อมและเพิ่มออกซิเจนให้ชุมชน

- องค์การบริหารส่วนตำบล จ.น่าน ปลูกป่า เป็นพุทธสิ่งแวดล้อมและเพิ่มออกซิเจนให้ชุมชน

- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าอุแท จ.สุราษฎร์ธานี สร้าง และปรับปรุงถนน

“กระจากสะท้อน” ภาพจากโครงการเหมืองสวຍแก้วไทยของ กพร.
โดย คุณวรวิโรจน์ ชูประเสริฐ
ชุมชนเมืองเก่า หน้า 1 ต.คลองปราบ อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี

การตรวจสอบ กำกับ ดูแล

ให้การประกอบการเป็นไปตามกฎหมาย ปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และประชาชน

หน้าที่ของ กพร. ไม่ได้มีเพียงการอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเท่านั้น แต่ กพร. ยังรับผิดชอบการตรวจสอบ กำกับ ดูแลสถานประกอบการ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องครบถ้วน

“

อนุญาตอย่างรอบคอบ
ตรวจสอบอย่างเข้มงวด

”

ในการประกอบการ หากไม่มีการควบคุม กำกับ ดูแล อย่างใกล้ชิดตามมาตรฐานทางวิชาการและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ต่อเนื่องไปส่งผลกระทบต่อสังคม ในวงกว้าง รวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่ สุขภาพอนามัย ของประชาชน โดยเฉพาะผู้อยู่อาศัยในชุมชนใกล้เคียง พื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐาน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ

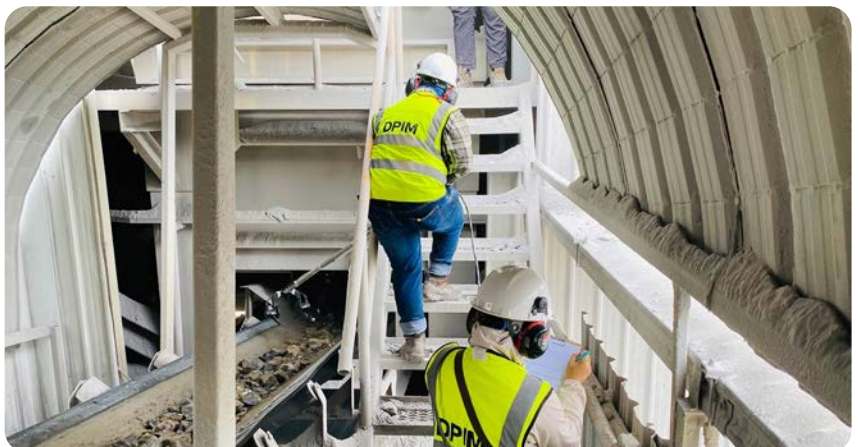

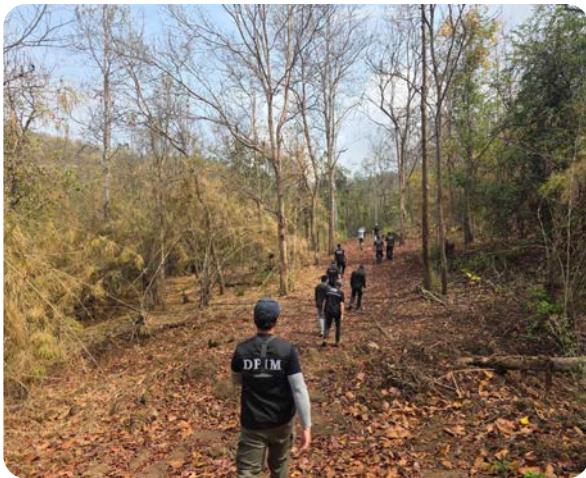
กพร. ตรวจสอบ กำกับ ดูแลสถานประกอบการ
อย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำ
ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เพื่อให้มั่นใจว่า
การประกอบการสร้างประโยชน์สูงสุดกับประเทศปลอดภัย
เป็นมิตรต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และประชาชน

การลงพื้นที่ตรวจสอบ กำกับ ดูแลการประกอบการ

ตลอดปี 2568 เจ้าหน้าที่ กพร. ลงพื้นที่ตรวจสอบ กำกับดูแลเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงโม่ บดและย่อยหิน โรงงานกลึง และหลอมโลหะ โรงประกอบโลหะกรรม และโรงงานผลิตเกลือสินเธาว์ รวม 1,166 แห่ง ทั่วประเทศ เป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าการประกอบอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานดำเนินไปตามกฎหมาย ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบค่าฝุ่นละออง ระดับเสียง/ความสั่นสะเทือน ความปลอดภัย และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่และเกลือสินเธาว์

รวมทั้งดำเนินการรังวัดจัดทำแผนที่ภูมิประเทศ ด้วยกล้องสำรวจชนิดประมวลผลรวมและประมวลผล ข้อมูลเพื่อประกอบการชำระค่าภาคหลวง จำนวน 96 แปลง ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย นครพนม เลย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง กาญจนบุรี เพชรบูรณ์ พิจิตร ลพบุรี สระบุรี ตรัง กำแพงเพชร ตาก สงขลา อุดรดิตถ์ พังงา กระบี่ เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

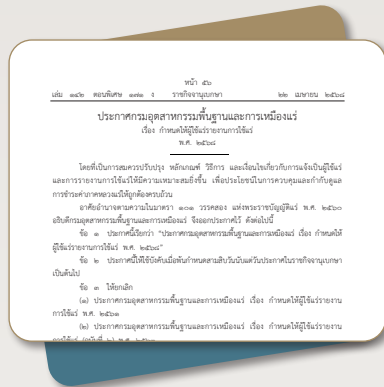

และเนื่องด้วยความเปลี่ยนแปลงของสังคม สถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากเจ้าหน้าที่ กพร. ลงพื้นที่ตรวจสอบ กำกับ ดูแล สถานประกอบการแล้ว ในขณะเดียวกัน กพร. ก็ได้เร่งปรับ การดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง การนำเทคโนโลยีมาช่วยในงานตรวจสอบ กำกับ ดูแล

การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในปี 2568 กพร. ได้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ในปัจจุบัน รวม 9 ฉบับ

ประกาศกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่ พ.ศ. 2568

ลงวันที่ 21 มีนาคม 2568

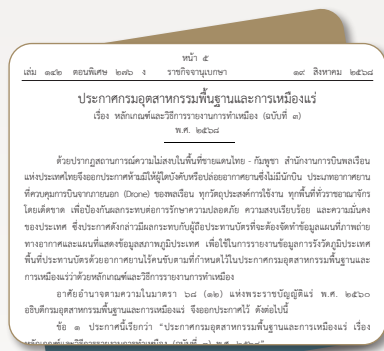
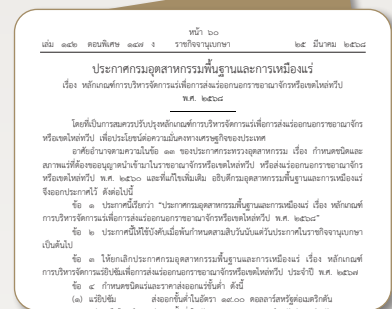
เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการค้าแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน

ประกาศกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์การบริหารจัดการแร่เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร

หรือเขตใกล้เคียง พ.ศ. 2568 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2568

กพร. ปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ เพื่อประโยชน์ต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

ประกาศกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2568

ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2568

เนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดน กพร. จึงออกประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการรายงานการทำเหมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2568 เพื่อปรับปรุงการรายงาน ข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับให้มีความเหมาะสม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดราคาตลาดแร่เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประเมิน

สำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2568

เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประเมินสำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง ะกรินจากการประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2568

ลงวันที่ 25 เมษายน 2568

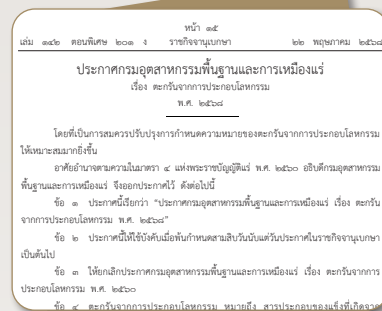

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติของดินอุตสาหกรรมชนิดดินมาร์ล

ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2568

เพื่อจำแนกชนิดแร่ให้เหมาะสมสอดคล้องในทางวิชาการ และการใช้แร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นการอนุรักษ์แร่ รวมทั้งเพื่อให้การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ถูกต้อง เหมาะสมกับข้อเท็จจริง

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับอาชญาบัตร พ.ศ. 2567

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2567

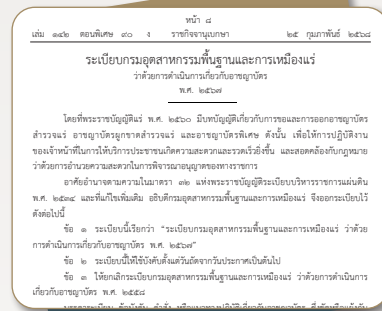
เพื่อให้การบริการประชาชนเกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

ระเบียบคณะกรรมการเงินอุดหนุนสนับสนุนการมีส่วนร่วมตรวจสอบการก่เหมืองใต้ดิน

ว่าด้วยการรับ การเก็บรักษา การนำส่ง การจ่าย และการเบิกเงินอุดหนุน (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2568 ลงวันที่ 22 เมษายน 2568

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ว่าด้วยการจัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผัง

โครงการทำเหมือง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2568 ลงวันที่ 25 เมษายน 2568

เพื่อให้การจัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองสำหรับโครงการทำเหมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความเหมาะสมตามหลักวิชาการ

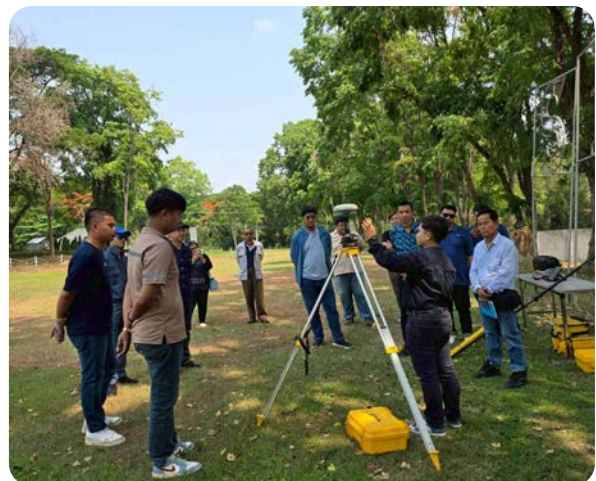
การพัฒนาและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล

นอกจากการลงพื้นที่ตรวจสอบ กำกับ ดูแล เป็นประจำสม่ำเสมอแล้ว กพร. ยังได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้นับสนับสนุนงานตรวจสอบกำกับดูแลสถานประกอบการ เช่นการนำเทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับหรือโดรน (Drone) มาใช้ในงานรังวัดควบคู่กับการรังวัดแบบดั้งเดิม เนื่องจากการรังวัดด้วยโดรนมีความแม่นยำสูงกว่า และการรังวัดแบบดั้งเดิมมีข้อจำกัดในการเข้าถึงพื้นที่ เช่น บริเวณหน้าผาสูงชันซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงอันตราย ทั้งนี้ ภาพถ่ายทางอากาศจากโดรนจะถูกบันทึกหลายครั้งจากมุมที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถคำนวณหาค่าพิกัดในรูปแบบ 3 มิติ ก่อนนำมาจัดทำแผนที่และช่วยในการคำนวณหาปริมาณแร่ โดยข้อมูลที่ได้จะมีความเป็นปัจจุบัน (Real Time) ทำให้ทราบภาพเหมือนมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร มีการขุดแร่ไปมากน้อยเพียงใด ข้อมูลที่ได้จากการรังวัดด้วยโดรนสามารถนำมาวิเคราะห์เชิงวิศวกรรมได้หลากหลาย ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำกับดูแลแก้ไขปัญหาด้อย่างทันทั่วทั้ง ป้องกันการทำให้เมืองออกนอกเขตประทานบัตร และยังช่วยให้การประเมินการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้รัฐไม่ต้องสูญเสียรายได้ที่พึงได้จากการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่

ท้าวสำคัญที่ กพร. ได้ผลักดันการใช้โดรนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ คือการออกประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรเหมืองแร่ทุกชนิด ยกเว้น เหมืองใต้ดิน เหมืองเรือขุด และเหมืองละลายแร่ ต้องรายงานข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับปีละ 1 ครั้ง สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1 และให้รายงานปีละ 2 ครั้ง สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 โดยต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมของผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามประกาศ กพร. เรื่อง การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ พ.ศ. 2563 โดย กพร. ได้กำหนดแนวทางในการจัดทำข้อมูลรังวัดชนิดของข้อมูลที่จะต้องส่งและทำการขึ้นทะเบียนผู้ให้บริการภาคเอกชนที่สามารถใช้งานโดรนได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถตรวจสอบกำกับดูแล

สถานประกอบการเหมืองแร่ได้อย่างทั่วถึง ลดข้อจำกัดด้านจำนวนผู้ปฏิบัติงานและงบประมาณ ส่งเสริมให้การประกอบการเหมืองแร่เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของประเทศไทย

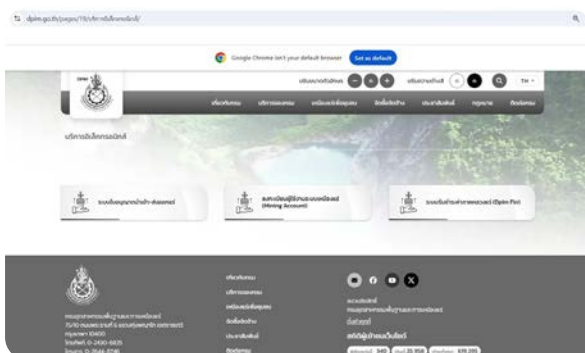

โดยในปี 2568 กพร. ได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการรังวัดพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ด้วยอากาศยานไร้คนขับและการต่อยอดประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการกิจด้านต่าง ๆ ให้แก่บุคลากรภาครัฐและเอกชนจำนวน 263 ราย และจัดทำโครงข่ายหมุดหลักฐานค่าพิกัดที่โยงยึดจากระบบพิกัดสากลด้วยการรังวัดจากเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GNSS เพื่อให้ผู้ดำเนินการรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสามารถอ้างอิงระบบค่าพิกัดเข้ากับโครงข่ายหมุดหลักฐานที่มีมาตรฐานในระบบพิกัดสากลรวม 141 แปลง ในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ระยอง จันทบุรี ตราด ชุมพร ลพบุรี เลย ตรัง อุตรดิตถ์ สุโขทัย สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ตาก และกำแพงเพชร

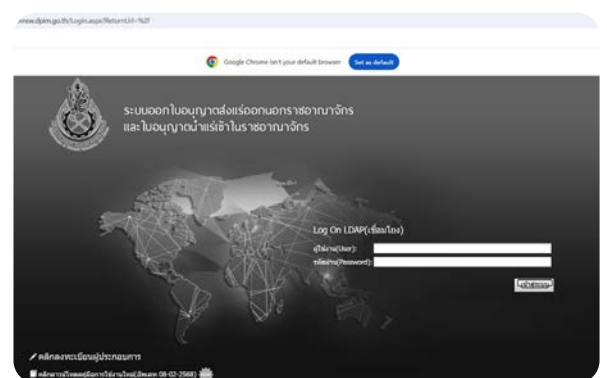
การพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล

นอกจากนี้ กพร. ยังได้พัฒนาระบบงานบริการอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล และอำนวยความสะดวกผู้ใช้บริการ โดยได้เริ่มพัฒนาระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่ยุคแรก ๆ ที่ภาครัฐมีนโยบายที่จะให้หน่วยงานของรัฐมีระบบงานบริการอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบริการประชาชน

ที่ผ่านมา กพร. มุ่งมั่นพัฒนาระบบงานอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและประชาชน

National Single Window (NSW) หรือระบบการออกใบอนุญาตนำเข้า-ส่งออกแร่เป็นงานบริการออกใบอนุญาตและใบรับรองแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยเป็นใบอนุญาตนำเข้าแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป และใบอนุญาตส่งออกแร่นอกราชอาณาจักรเขตไหล่ทวีปเชื่อมโยงกับระบบ NSW ของกรมศุลกากร

ข้อมูลและเงื่อนไขในการขอรับโปรโมชั่นและรหัสผ่าน (Username & Password) และการใช้การระบบลงทะเบียนบัญชีผ่านอีเล็กทรอนิกส์ (Mining Account) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การดำเนินการเพื่อสร้างบัญชีและรหัสผ่าน (Username & Password) สำหรับการใช้ระบบของกรมบัญชีกลาง (Ministry Account) โดยคณะกรรมการพัฒนาระบบบัญชีกลางของกรมบัญชีกลางมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สมัครจะต้องใช้ใบสมัครที่แนบมา และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร โดยใส่ชื่อจริง "นาม" ส่วนชื่อเล่นหรือชื่อในภาษาอังกฤษ (Username & Password) เสร็จแล้วให้กรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร (Ministry Account)
2. ผู้สมัครจะต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร โดยใส่ชื่อจริง "นาม" ส่วนชื่อเล่นหรือชื่อในภาษาอังกฤษ (Username & Password) เสร็จแล้วให้กรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร (Ministry Account)
3. ผู้สมัครจะต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร โดยใส่ชื่อจริง "นาม" ส่วนชื่อเล่นหรือชื่อในภาษาอังกฤษ (Username & Password) เสร็จแล้วให้กรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร และกรอกข้อมูลส่วนตัวลงในใบสมัคร (Ministry Account)

การติดต่อขอรับบริการ (3 ข้อสำคัญ)

- 1) ผู้รับบริการจะต้องนำบัตรประชาชน และบัตรประจำตัวประชาชนมาแสดง
- 2) ผู้รับบริการจะต้องกรอกข้อมูล (Electronic Know Your Customer : e-KYC) โดยให้บัตรประชาชน ประกอบกับภาพถ่ายหน้าบัตรประชาชน (Selfie)
- 3) ผู้รับบริการจะต้องกรอกข้อมูลยืนยันการยินยอมที่จะให้บริการ (Certification Authority : CA)

4) เมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ให้บริการจะส่งเอกสารยืนยันการให้บริการผ่านทางอีเมล (Email) และเอกสารยืนยันการให้บริการ (Barcode & Password) ให้แก่ผู้รับบริการ

การติดต่อขอรับบริการ สามารถติดต่อได้ที่ฝ่ายบริการลูกค้า (3 ข้อสำคัญ)

[illegible]

ระบบ Mining Account สำหรับผู้ประกอบการ
หรือประชาชนใช้ยืนยันพิสูจน์ตัวตนเพื่อเข้าถึงบริการ
ออนไลน์ต่าง ๆ ของกรม

ระบบ DPIIM FIN หรือระบบชำระเงินค่าภาคหลวงแร่ และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ โดยเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2567 เป็นต้นมา ส่งผลให้ ในปี 2568 กพร. มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องครบถ้วน ถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยข้อมูลใบเสร็จค่าภาคหลวงแร่ เป็นข้อมูลสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมการทำเหมือง ที่มีความน่าเชื่อถือสูง เนื่องจากค่าภาคหลวงเป็นภาษี ที่รัฐเก็บโดยตรงจากการผลิตจริงทำให้ค่าภาคหลวงแร่ เป็นข้อมูลที่จับต้องได้ ตรวจสอบได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูล แร่หลวงแร่ว่าปัจจุบันประเทศมีแร่ชนิดใดและมีการผลิต อยู่ในพื้นที่ใดบ้าง แนวโน้มการผลิตและปริมาณสำรองแร่ คงเหลือ ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถนำมา วิเคราะห์เพื่อสนับสนุนบริหารจัดการแร่ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

กพร. ให้ความสำคัญของการพัฒนาระบบงาน
อิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากการเชื่อมโยงระบบและข้อมูล
ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์
เพื่อการบริการจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรม
พื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมมากขึ้น
ปัจจุบัน กพร. อยู่ระหว่างพัฒนาระบบงานอิเล็กทรอนิกส์
มุ่งสู่การให้บริการออนไลน์ครอบคลุม

- การขออนุญาตอาชญาบัตรและประกันบัตร
- การขออนุญาตดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ
ประกันบัตร เช่น ต่ออายุ โอน เปลี่ยนแผนผัง
ร่างแผนผัง และรับช่วงการทำเหมือง เป็นต้น
- การขออนุญาตชนแร่
- การขออนุญาตครอบครอง / ขาย / ชนแร่
เป็นกรณีพิเศษ
- การขออนุญาตแต่งแร่ / โลหกรรม
- การขออนุญาตครอบครองแร่ / ตั้งสถานที่
เก็บแร่ / ร้านซื้อแร่
- การขออนุญาตจัดหาแร่รายย่อย / ร่อนแร่

โดยการพัฒนาระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ของ กพร. ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับการเชื่อมโยง/เชื่อมต่อกับระบบงานอิเล็กทรอนิกส์กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเป็นการเชื่อมโยงระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น การเชื่อมโยงระบบจะไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกับระบบ NSW ของกรมศุลกากรเท่านั้น แต่ยังคงเชื่อมโยง/เชื่อมต่อไปยังระบบของหน่วยงานอื่นของภาครัฐด้วย เช่น I-Industry ของกระทรวงอุตสาหกรรม Biz Portal ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ร่วมกันพัฒนาขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการ Citizen Portal (ทางรัฐ) และ ThaiD แอปพลิเคชันระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล ซึ่งพัฒนาโดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

“นก เป็ด น้ำ” ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทยของ กพร.
โดย คุณอัญชลี หนี้นราช
บ่อเหมือง บริษัท วาณิชชัยชัย จำกัด ต.คลองปราน อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี

การตรวจสอบ กำกับ ดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาโลกในยุคปัจจุบันไม่ได้มุ่งพัฒนาไปเพียงด้านใดด้านหนึ่ง แต่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในหลากหลายมิติ ในเวลาเดียวกัน ทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ในการคิดค้น พัฒนา และนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการพัฒนาหรือขับเคลื่อนอุตสาหกรรมต่าง ๆ ช่วยให้นานาประเทศพัฒนาอย่างก้าวกระโดด อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่เป็นผลสะท้อนจากความเจริญก้าวหน้าที่น่าานาประเทศทั่วโลกต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยก็ไม่ต่างจากประเทศอื่นทั่วโลก ที่ภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ผลกระทบต่อระบบนิเวศจากการนำทรัพยากรธรรมชาติมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตหรือบริการ ผลกระทบที่เป็นมลพิษทางเสียงและอากาศ การประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานก็เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่หลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมได้ยาก

กพร. ให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวและดำเนินการตรวจสอบ กำกับ ดูแลสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งเพิ่มความเข้มข้นในการตรวจสอบ กำกับ ดูแลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมเป็นเงื่อนไขแนบท้ายในการอนุญาตประทานบัตรและตรวจประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวดควบคู่กับให้คำแนะนำในการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามมาตรการฯ

และเกณฑ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามหลักวิชาการ รวมทั้งเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณเหมืองแร่ทั่วประเทศ และพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวซึ่งอาจเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อควบคุมและลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมให้ได้มากที่สุด

ปี 2568 กพร. ได้ลงพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมได้รับการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม 17 พื้นที่ ใน 14 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี บุรีรัมย์ ราชบุรี สระบุรี ชุมพร สุพรรณบุรี นครราชสีมา เพชรบูรณ์ เลย หนอง อุดรธานี พังงาภูเก็ต พิจิตร และสุราษฎร์ธานี โดยมีการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น น้ำ ดิน อากาศ เสียง และแรงสั่นสะเทือน

จัดสัมมนาให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีความรู้ความเข้าใจการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบด้วย เรื่อง แนวทางการบริหารแร่ยุคใหม่ ด้วยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการประกอบกิจการให้เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมายและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสามารถประกอบการให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน มีผู้เข้าร่วม จำนวน 97 ราย และเรื่องแนวทางการบริหารแร่ยุคใหม่ ด้วยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการ มีผู้เข้าร่วม จำนวน 57 ราย

ลงพื้นที่เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการติดตามและตรวจสอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและมลพิษ

ในการประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และรับทราบปัญหา อุปสรรค ในการปฏิบัติงานของอปท. 63 แห่ง ในพื้นที่ 17 จังหวัด ได้แก่ ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด จันทบุรี ระยอง อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี สุพรรณบุรี ราชบุรี ตรัง สตูล สงขลา และอุบลราชธานี เครือข่ายภาคประชาชนที่จัดตั้งไว้แล้ว 71 เครือข่าย และจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนใหม่ จำนวน 3 เครือข่าย รวม 74 เครือข่ายในพื้นที่ 18 จังหวัด ได้แก่ ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด จันทบุรี ระยอง อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี สุพรรณบุรี ราชบุรี ตรัง สตูล สงขลา อุบลราชธานี และนครราชสีมา

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ กพร. ได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลชุมชนเมืองทั่วประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ตำแหน่งที่ตั้ง ความลึก ปริมาณน้ำ สอบถามความต้องการใช้น้ำของประชาชนในพื้นที่ เก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำ เพื่อให้ได้ ข้อมูลมาประกอบการบริหารจัดการ รวมทั้งเป็นแหล่งน้ำสำหรับชุมชนสำหรับใช้อุปโภคและเพื่อการเกษตร โดยเฉพาะ ในช่วงฤดูแล้ง

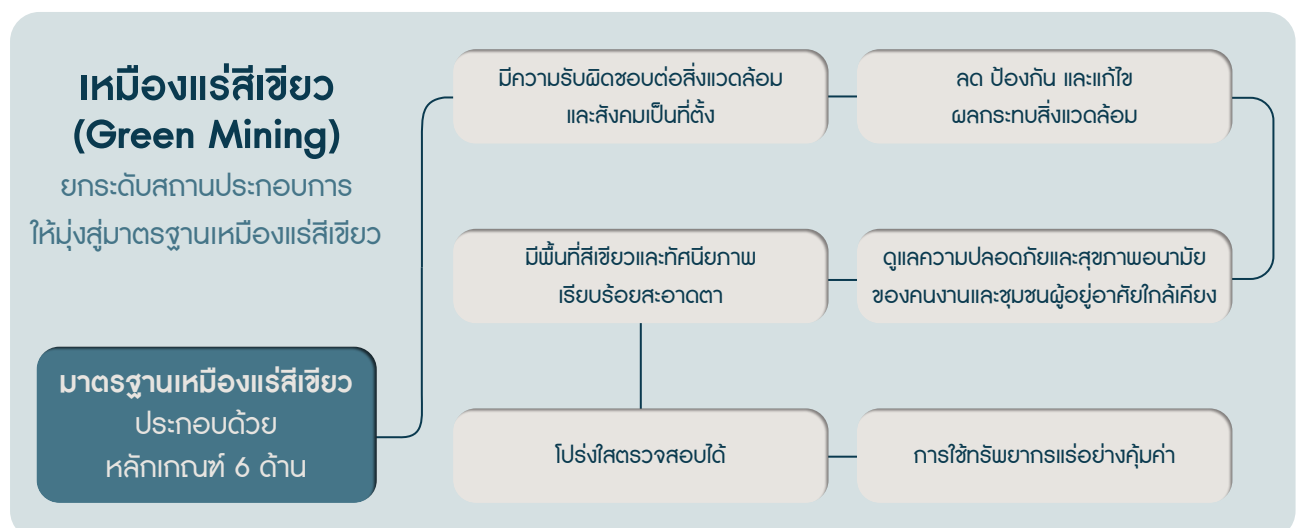

เหมืองแร่สีเขียว CSR-DPIM และอุตสาหกรรมสีเขียว

ไม่ใช่เพียงควบคุม ตรวจสอบ ให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรการต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดเท่านั้น แต่ กพร. ยังดำเนินการเพื่อยกระดับสถานประกอบการให้ดำเนินการอย่างมีความรับผิดชอบต่อเป็นมิตรกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเป็นมาตรการบังคับสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องปฏิบัติตาม

ผู้ประกอบการที่ขอประทานบัตรหรือขอต่ออายุประทานบัตรต้องเข้าร่วมและได้รับมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) หรือ CSR-DPIM ภายใน 5 ปี สำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ และภายใน 3 ปี สำหรับผู้ประกอบการรายเดิม และผู้ประกอบการจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนต้องผ่านเกณฑ์ที่ กพร. กำหนด ได้แก่ ต้องเข้าร่วมและได้รับมาตรฐาน ภายใน 2 ปี ต้องได้รับการรับรอง Mining 4.0 ภายใน 2 ปี และต้องมีระบบตรวจสอบและรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมแบบเวลาจริง (Real Time) ภายใน 2 ปี

ในปี 2568 กพร. ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว โดยมีกิจกรรมให้คำแนะนำ และการตรวจประเมินสถานประกอบการที่มีขอรับการประเมินมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวโดยคณะอนุกรรมการพิจารณาคัดเลือกเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งในปี 2568 มีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวประกอบด้วย

- รางวัลเหมืองแร่สีเขียว (รายใหม่) 30 ราย
- รางวัลรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวต่อเนื่องดีเด่น ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับสถานประกอบการที่มีการรักษามาตรฐานดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2 ราย
- รางวัลรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว 276 ราย

ทั้งนี้ภายใต้โครงการดังกล่าวยังมีการจัดงาน **Green Mining Award** โดยเป็นการจัดงานมอบรางวัลเหมืองแร่สีเขียวให้แก่สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินประจำปี ซึ่งภายในงานมีพิธีมอบรางวัล และกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้เหมืองแร่สีเขียวหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแร่

CSR-DPIM

กพร. กำกับดูแลและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมแร่มีความตระหนักรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM)

ในปี 2568 กพร. ได้ดำเนินการทวนสอบประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ซึ่งมีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานตามมาตรฐาน CSR-DPIM (CSR-DPIM Award 2023) 19 ราย โดยเป็นระดับ Gold จำนวน 18 ราย และระดับ Silver จำนวน 1 ราย สามารถแบ่งตามประเภทการประกอบกิจการ ได้ดังนี้

- เหมืองแร่ 13 ราย
(Gold 13 ราย / Silver - ราย)
- โรงโม่ บด ย่อยหิน 5 ราย
(Gold 4 ราย / Silver 1 ราย)
- โรงประกอบโลหกรรม 1 ราย
(Gold 1 ราย / Silver - ราย)

- เหมืองแร่ 56 ราย
(Platinum - ราย/ ระดับปกติ 56 ราย)
- โรงโม่ บด ย่อยหิน 23 ราย
(Platinum - ราย/ระดับปกติ 23 ราย)
- โรงแต่งแร่ 17 ราย
(Platinum 1 ราย/ระดับปกติ 16 ราย)
- โรงประกอบโลหกรรม 8 ราย
(Platinum 1 ราย/ระดับปกติ 7 ราย)

ตรวจประเมินการจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสมาชิกเครือข่าย (CSR-DPIM Network) อย่างต่อเนื่อง 104 ราย โดยมีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล CSR-DPIM Continuous Award (รายรักษามาตรฐาน) 104 ราย แบ่งเป็นระดับ Platinum 2 ราย และระดับปกติ 102 ราย สามารถแบ่งตามประเภทการประกอบกิจการได้ ดังนี้

รวมทั้งจัดสัมมนากิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของเครือข่าย CSR-DPIM Network และทำการคัดเลือกบุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 3 ราย

ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เพื่อยกระดับเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
ทั้ง 5 ระดับ ได้แก่

สถานประกอบการต้องเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) 5 ระดับ

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)
การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมาย
และแผนงานที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการ
สื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)
การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมาย และแผนงาน
ที่กำหนด

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) การบริหาร
จัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผล
และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรือการ
ได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่ยอมรับ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)
การที่ทุกคนในองค์กรมีจิตสำนึกร่วมกันในการสงวน
และรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีและให้ความร่วมมือร่วมใจ
ในทุกด้านของการประกอบกิจการให้เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมและดำเนินการต่าง ๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่ง
ของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)
การขยายขอบเขตของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
จากภายในองค์กรเองออกสู่ภายนอก ตลอดจนอุปทาน
โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
ด้วย

โดยในปี 2568 มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการส่งเสริมและยกระดับ
มาตรฐานให้เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว 976 แห่ง

การตรวจสอบ กำกับ ดูแลด้านสุขภาพประชาชน

กพร. ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการจัดตั้ง “กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่” และ “กองทุนเผื่อระวังสุขภาพ” การจัดตั้งกองทุนดังกล่าวเป็นการจัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขแบบท้ายประกาศนบัตร เพื่อผลักดันเชิงรุกปลูกจิตสำนึก และสร้างความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการต่อการประกอบกิจการทั้งด้านความปลอดภัย สุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ

โครงการเหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน ดำเนินการต่อเนื่องทุกปี โดยใช้เงินจากกองทุนเผื่อระวังสุขภาพ เป็นการตรวจสุขภาพของประชาชนโดยรอบสถานประกอบการและบริเวณใกล้เคียง

ความร่วมมือระหว่างประเทศ เมื่อโลกเปลี่ยน..อุตสาหกรรมเหมืองแร่ก็ต้องปรับ

ในยุคโบราณ สถานการณ์สู้รบในตะวันออกกลาง คงไม่เป็นเรื่องที่ประชาชนคนไทยต้องได้รับผลกระทบ แต่ประการใด แล้วเหตุใดในปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ห่างไกลกลับสามารถสร้างผลกระทบให้ไทยได้ ?

ในความเป็นจริง ไม่เพียงแต่ไทยเท่านั้น แต่ยังมีอีกหลายประเทศที่ต้องเผชิญหน้ากับผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์สู้รบในตะวันออกกลางเช่นกัน นั่นเป็นเพราะ ปัจจุบัน โลกไม่ได้กว้างอย่างที่เคยเป็นและอย่างที่หลายคน เคยเข้าใจ แต่โลกในยุคนี้มันวันยังคืน การติดต่อของคน ที่อยู่ต่างทวีปสามารถทำได้ภายในเสี้ยววินาที เรียกได้ว่า นานาประเทศทั่วโลกมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงไม่แปลก ที่การเปลี่ยนแปลงใดเกิดในประเทศหนึ่งจะสามารถ ส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นได้ และการเปลี่ยนแปลงที่ว่านี้ ก็มีทั้งด้านบวกและด้านลบ สงครามสร้างผลกระทบได้ การพัฒนาของประเทศใดประเทศหนึ่งก็สามารถส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นได้เช่นกัน

เมื่อโลกเปลี่ยน..อุตสาหกรรมเหมืองแร่ก็ต้องปรับ แต่จะปรับจะเปลี่ยนไปในทิศทางใดก็ต้องมีการดำเนินการด้วยความระมัดระวังรอบคอบ พิจารณาถึงผลได้ผลเสียของประเทศและประชาชนคนไทย อย่างรอบด้านเพื่อให้มั่นใจว่าประเทศไทยจะมีแร่ใช้อย่างมั่นคงและยั่งยืน หนึ่งในปัจจัยที่นำมาประกอบการตัดสินใจการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานไปในทิศทางใดนั้น การดำเนินงานด้าน “ความร่วมมือระหว่างประเทศ” เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เนื่องจาก ไทยไม่ใช่ประเทศเดียวในโลกที่มีแร่และมีความต้องการใช้แร่ ประเทศไทยมีแร่หลายชนิดแต่ไทยและทั่วโลกต้องการใช้แร่แทบทุกชนิดและความต้องการใช้แร่ทั้งในเรื่อง ความหลากหลายและปริมาณก็เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความร่วมมือระหว่างประเทศ จึงเป็นหนึ่งในวิธีการที่จะนำพาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของไทยไปสู่การปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป รองรับสถานการณ์และความต้องการใช้แร่ในอนาคต เพื่อให้สามารถจัดหาวัตถุดิบมารองรับ ความต้องการได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในด้านการค้า การลงทุน และความร่วมมือทางวิชาการ

“

ปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์โลก เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้ประเทศ ทั้งด้านการค้าการลงทุน และวิชาการ รวมทั้งร่วมกำหนดทิศทางนโยบาย เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ประเทศได้มากที่สุด

”

ในเวทีระดับโลก ไทยอาจไม่ได้เป็นประเทศ มหาอำนาจแต่ก็มีความสำคัญไม่น้อย บทบาทของไทย อาจไม่ใช่ผู้นำของโลก แต่กลับเป็นตัวแปรสำคัญที่ประเทศ มหาอำนาจก็ไม่อาจละเลย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ เมื่อจีนควบคุมการส่งออกแร่แรร์เอิร์ธ สหรัฐอเมริกา ก็เร่งแสวงหาความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ และไทย ก็เป็นหนึ่งในนั้น โดยเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2568 ไทย-สหรัฐ ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาความหลากหลายของห่วงโซ่อุปทานของแร่ธาตุสำคัญในระดับโลกและการส่งเสริม การลงทุน

ขอบคุณภาพจาก ไทยรัฐออนไลน์

<https://www.thairath.co.th/news/politic/2891678>

บทบาทด้านอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานของไทยที่มีต่อประเทศมหาอำนาจและประเทศอื่น ๆ เป็นหนึ่งในประเด็นท้าทายของ กพร. ที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ โดยที่ผ่านมา กพร. มีความร่วมมือกับนานาประเทศทั้งแบบพหุภาคี และทวิภาคี

ในความร่วมมือแบบพหุภาคี ไทย โดย กพร. เป็นสมาชิกอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือ ทางภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ โดย กพร. เข้าไปมีส่วนร่วมขับเคลื่อน

ความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มอำนาจต่อรองกับประเทศอื่น ๆ โดยความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียนเป็นความร่วมมือเชิงนโยบายและความร่วมมือเชิงวิชาการและ กพร. มุ่งเข้าไปมีส่วนร่วมในการชี้แนะและกำหนดทิศทางนโยบายด้านอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของภูมิภาคอาเซียน และเพื่อให้นโยบายและทิศทางการขับเคลื่อนระดับนานาชาติเอื้อประโยชน์ต่อประเทศมากที่สุด นอกจากนี้ ไทย โดย กพร. ยังเป็นสมาชิกของ Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals and Sustainable Development หรือ IGF ซึ่งมีสมาชิกจากทั่วโลก โดย กพร. มุ่งแสวงหาความร่วมมือเชิงวิชาการจากประเทศสมาชิกที่อุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความก้าวหน้า

ในส่วนความร่วมมือแบบทวิภาคี กพร. มุ่งแสวงหาความร่วมมือเชิงวิชาการและการพัฒนาเทคโนโลยีที่ กพร. ให้ความสำคัญ โดยความร่วมมือทางวิชาการการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีและประสบการณ์จากประเทศอื่น โดยเฉพาะประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยให้สามารถนำความรู้ที่นำมาพิจารณาประยุกต์ใช้ในประเทศได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของการมีประโยชน์อย่างเพียงพอ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยมีวิทยาการเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน เพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายด้านแร่ของภูมิภาคอาเซียนและเวทีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็นแร่ธาตุสำคัญและแร่หายากการพัฒนาโซ่อุปทานแร่ การลงทุนด้านเหมืองแร่ การส่งเสริมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและสังคม การเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดี

- การประชุมรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 10 (The 10th ASEAN Ministerial Meeting on Minerals: The 10th AMMin) การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 25 (The 25th ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals: The 25th ASOMM) และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน+3 ครั้งที่ 18 (The 18th ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals+3 (China, Japan, Republic of Korea)

Consultation: The 18th ASOMM+3) ระหว่างวันที่ 29 กันยายน-2 ตุลาคม 2568 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

- การประชุม The 13th ASOMM's Joint Working Groups (JWG) และการประชุมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประชุม 7th AMCAP Task Force Meeting ระหว่างวันที่ 28 เมษายน-3 พฤษภาคม 2568 ณ สำนักงานใหญ่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

• The 14th ASOMM's Joint Working Groups (JWG) และการประชุมที่เกี่ยวข้อง และประชุม 8th AMCAP Task Force Meeting ระหว่างวันที่ 4-8 สิงหาคม 2568 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ในการประชุมดังกล่าว กพร. มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ผ่านการเข้าร่วมและมีส่วนอย่างต่อเนื่องในเวทีความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน โดยได้ร่วมผลักดันกรอบความร่วมมือสำคัญ

ของภูมิภาค อาทิ วิสัยทัศน์การพัฒนาแร่ธาตุอาเซียน (ASEAN Minerals Development Vision: AMDV) ซึ่งกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านแร่ของอาเซียน ในระยะ 20 ปี ตลอดจนแผนปฏิบัติการด้านแร่ธาตุอาเซียน ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2569-2573 (ASEAN Minerals Cooperation Action Plan: AMCAP-IV สำหรับปี 2026-2030) อันเป็นกรอบการดำเนินงานด้านแร่ธาตุอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนให้อาเซียนเป็นจุดหมายของการลงทุนด้านแร่และการทำเหมืองแร่ อย่างยั่งยืนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียนต่อไป

• ร่วมการประชุม Regional Workshop on Enhancing ASEAN Capacity on Rare Earth Elements (REE): Technology, Regulation, and Investment Readiness ระหว่างวันที่ 9-11 ธันวาคม 2568 ณ สหพันธรัฐมาเลเซีย เพื่อยกระดับองค์ความรู้ และทักษะของประเทศสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับแร่แร่เอิร์ธครอบคลุมการสำรวจแร่ เทคโนโลยีการแปรรูป กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นสากล ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านการลงทุน รวมถึงการจัดทำองค์ความรู้และข้อเสนอเชิงนโยบายที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงของอาเซียนโดย กพร. ได้นำเสนอข้อมูลสถานะและความก้าวหน้าการพัฒนาแร่แร่เอิร์ธของไทย นโยบายที่เกี่ยวข้อง โอกาสและความท้าทายรวมถึงความต้องการการสนับสนุนในอนาคต ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมประชุมดังกล่าวถือเป็นประโยชน์สำหรับการวางนโยบายและพัฒนาศักยภาพด้านแร่แร่เอิร์ธของไทยในอนาคต

- เข้าร่วมการฝึกอบรม ASEAN Training Course on Resource Recycling Technologies and Applications ระหว่างวันที่ 2-5 ธันวาคม 2568 ณ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านธรณีวิทยา การแยกสกัดโลหะ/สารประกอบโลหะจากแหล่งแร่ธรรมชาติ รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะ/ของเสีย ที่เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกของ ASEAN

- ร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ Non-Financial Incentives for Corporate Good Practices & Performance ซึ่งจัดโดย ASEAN-U.S. PARTNERSHIP PROGRAM ณ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางการเงิน (Non-Financial Incentives) เพื่อดึงดูดให้สถานประกอบการเมืองชั้นนำแนวปฏิบัติที่ดีและหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้ โดยจะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้จัดทำคู่มือ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมด้านแร่ของประเทศสมาชิกอาเซียนนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป นอกจากนี้ ยังมีการหารือเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบหลักเกณฑ์รางวัล ASEAN Minerals Awards (AMA) ซึ่งเป็นกลไก Non-Financial Incentives ที่มีการดำเนินการในระดับภูมิภาค เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านอย่างยั่งยืนและดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

● ร่วมการประชุม AMCAP-IV Monitoring and Evaluation (M&E) Framework Validation Workshop ระหว่างวันที่ 17-20 พฤศจิกายน 2568 และการประชุม Workshop on Developing the APSMD Implementation Guideline and Strengthening Policy & Investment Alignment ณ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อร่วมวางแผนทางการนำแนวทางการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติ ครอบคลุมการติดตามและประเมินผล เพื่อให้ได้แนวทางที่ไม่ขัดแย้งกับบริบทการดำเนินงานของไทย และสามารถสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมายของ กพร. ได้ด้วย

การดำเนินงานร่วมกับ IGF

ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals and Sustainable Development หรือ IGF ซึ่งมีสมาชิกมากกว่า 80 ประเทศจากทั่วโลก โดยนางสาวกฤตยา ศักดิ์อมรสงวน ผู้เชี่ยวชาญด้านแร่ ของ กพร. เป็นผู้แทนภูมิภาคเอเชีย และแปซิฟิกใน Executive Committee ระหว่างปี 2564-2568

IGF เป็นความร่วมมือที่ กพร. เข้าไปมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อคิดเห็น และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรแร่กับประเทศสมาชิก ตลอดจนหาหรือประเด็นความร่วมมือและแนวทางการดำเนินงานร่วมกันในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศร่วมกับ IGF และในปี 2568 เจ้าหน้าที่ กพร. ได้เข้าร่วมประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่ 21 ของ Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals and Sustainable Development (IGF) ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ภายใต้หัวข้อ Value Beyond Extraction: Rethinking Mining for a Resilient Future (การสร้างคุณค่าที่มากกว่าการสกัดทรัพยากร) ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและการบริหารจัดการทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับความต้องการแร่สำคัญของโลกในอนาคตอันเกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานสะอาด เทคโนโลยีสมัยใหม่ และการพัฒนาอุตสาหกรรมยุคใหม่

การประชุมดังกล่าวได้มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น และประสบการณ์ระหว่างประเทศสมาชิก โดยเน้นประเด็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรแร่ภายในประเทศผู้ผลิต การส่งเสริมเศรษฐกิจที่มีความหลากหลายและยั่งยืน รวมถึงการพัฒนารอบนโยบาย กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดกรอบนโยบายและกฎหมายการจัดการสิ่งแวดล้อมและเหมืองแร่รายย่อยและการใช้มาตรฐานต่าง ๆ

แลกเปลี่ยนข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีรีไซเคิล กับ Mr. Kenji Sugihara, CEO of Hybrid Conscious LLC and Advisor to e-Grid Inc. และคณะ: นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมวัสดุและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และเจ้าหน้าที่กลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรมรีไซเคิล ได้ให้การต้อนรับและประชุมหารือกับ Mr. Kenji Sugihara, CEO of Hybrid Conscious LLC and Advisor to e-Grid Inc., Mr. Yasuki Kawazawa, CEO of Naturenix Inc. และ Ms. Nakamoto Kazue, เจ้าหน้าที่ SMRJ ประจำ Japan desk กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

การประชุมหารือในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีรีไซเคิล โดยเฉพาะเทคโนโลยีรีไซเคิลซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ และแบตเตอรี่ลิเทียมเสื่อมสภาพ พร้อมเข้าเยี่ยมชมศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้หารือถึงความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาร่วมกันในด้านต่าง ๆ อาทิ การเพิ่มอายุการใช้งานของแบตเตอรี่การออกแบบเพื่อยืดอายุการใช้งานและแนวทางการรีไซเคิลวัสดุสำหรับใช้บรรจุเซลล์แบตเตอรี่ (Battery Case) และการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อาทิ Computer Vision และ AI มาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรมตลอดจนแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียนของภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

หารือแนวทางความร่วมมือการพัฒนากิจการรีไซเคิลโลหะและวัตถุดิบอย่างยั่งยืน กับ Malaysian Recycling Empowerment Association

กพร. ร่วมประชุมหารือกับ Mr. Dato' G. Kumar Aamaan President of Persatuan Pemerkasaan Kitar Semula Malaysia : PERKESA หรือ Malaysian Recycling Empowerment Association และคณะ ซึ่งเป็นสมาคมกลุ่มผู้ประกอบการเศษเหล็ก/โลหะรีไซเคิลของประเทศมาเลเซีย มีบทบาทในการส่งเสริมอุตสาหกรรมรีไซเคิลโลหะทั่วมาเลเซีย และผลักดันให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ รัฐบาล และสาธารณะ เพื่อขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน และการจัดการโลหะรีไซเคิลอย่างยั่งยืน

การประชุมหารือในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพิจารณาแนวทางการร่วมมือระหว่างสมาคม PERKESA และ กพร. ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนากิจการรีไซเคิลโลหะและวัตถุดิบอย่างยั่งยืน และการส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังได้หารือถึงแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย เพื่อยกระดับองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการเพิ่มมูลค่าแร่และการแยกสกัดโลหะ ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนด้วย

**ร่วมหารือแนวทางการบริหารจัดการวัตถุดิบ
ทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลโดยเฉพาะแร่โลหะที่มี
ความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ กับคณะผู้บริหาร
BMW Group**

ร่วมประชุมหารือกับ Mr. Simon Jaeger, Team Leader Raw Material Strategy and Risk Management คุณรอน ศิริวิธินาถ Director Government & External, BMW Group Thailand และคณะผู้บริหารจากกลุ่มบริษัท BMW Group ซึ่งเป็นผู้พัฒนา ผลิต และจำหน่ายยานยนต์ยี่ห้อ BMW MINI และ BMW Motorrad เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สำคัญด้านศักยภาพแหล่งแร่ นโยบายการส่งเสริมการลงทุน สถานการณ์การผลิตแร่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ของประเทศไทย โดยเฉพาะแร่โลหะที่มีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ได้แก่ เหล็ก อะลูมิเนียม โลหะหายากรวมทั้งแนวทางการบริหารจัดการวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งวัตถุดิบของประเทศไทย สำหรับป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ของบริษัทฯ

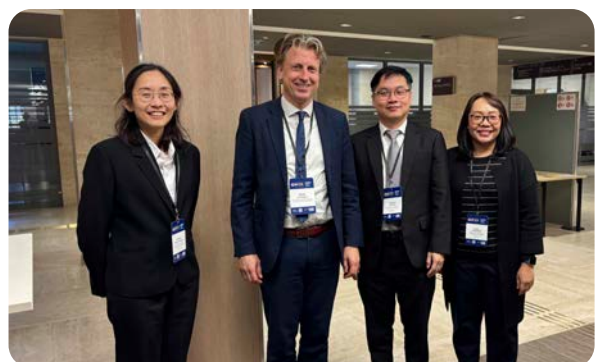
นอกจากนี้ ยังได้หารือถึงแนวทางการร่วมมือระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อยกระดับองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการทำเหมืองแร่ การแยกสกัดโลหะจากแร่ ตลอดจนเทคโนโลยีรีไซเคิลตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน

**แสวงหาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐานกับยูกันดา** โดยเจ้าหน้าที่
กพร. เข้าร่วมงานสัมมนา “The Pearl of Africa
Business Forum & Expo-Thailand Chapter 2025”
จัดโดยสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐยูกันดา
ประจำประเทศไทย ภายใต้ธีม “Unlocking Uganda’s

Business Potential” (ปลดล็อกศักยภาพทางธุรกิจ
ของยูกันดา) เพื่อแสวงหาลู่ทางความร่วมมือ
ด้านอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เนื่องจาก
ยูกันดาเป็นประเทศที่กำลังก้าวสู่บทบาทสำคัญในเศรษฐกิจ
ภูมิภาคด้วยพื้นฐานเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง และสิทธิประโยชน์
ด้านการลงทุนที่โดดเด่น อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยง
สู่ตลาดผู้บริโภคกว่า 500 ล้านคนภายใต้กรอบ
ความร่วมมือ East African Community (EAC) และ
Common Market for Eastern and Southern Africa
(COMESA) ส่งผลให้ยูกันดาได้รับการยอมรับว่าเป็น
“ประตูสู่ภูมิภาคที่เติบโตเร็วที่สุดในทวีปแอฟริกา” และเป็น
จุดหมายใหม่ที่นักลงทุนทั่วโลกให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง
ในโอกาสนี้ กพร. และผู้แทนภาครัฐของยูกันดาจาก
Ministry of Energy and Mineral Development
ได้ร่วมหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลการลงทุนด้านแร่ร่วมกัน
อีกด้วย

**ความร่วมมือทางวิชาการกับ Netherlands
Commission for Environmental Assessment (NCEA)**
เพื่อการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic
Environmental Assessment: SEA) สำหรับการกำ
เหมืองหินปูนในพื้นที่ จ.สระบุรี และเพื่อเตรียมความพร้อม
สำหรับการปรับปรุงแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

“ฟ้าหลังฝน” ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทยของ กพร.
โดย คุณธนวัฒน์ ทองจันทร์
เหมืองหินกรีนกร จ.ชลบุรี

การจัดการแหล่งแร่ทั้งในและต่างประเทศ

เพื่อความมั่นคงทางวัตถุดิบอุตสาหกรรมรองรับการพัฒนาประเทศ

ประเทศยังพัฒนาความต้องการใช้แร่ยิ่งมากขึ้น การแสวงหาแหล่งแร่และวัตถุดิบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก และ กพร. ได้ดำเนินการหาแหล่งแร่ศักยภาพ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการวัตถุดิบแร่มาโดยตลอด กพร. แสวงหาพื้นที่ศักยภาพแหล่งแร่ใหม่ ๆ ซึ่งรวมถึงพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมแหล่งใหม่เพื่อหาแหล่งหินอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ควบคู่กับการประเมินแหล่งหินศักยภาพเดิม ส่งเสริมผู้ประกอบการในการจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบ และลดความเสี่ยงด้านอุปทานวัตถุดิบแร่

ปี 2568 กพร. ได้ดำเนินการประเมินข้อมูลสถานภาพของพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน โดยได้คัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพจำนวน 9 แหล่ง ในจังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา และสุราษฎร์ธานี ได้แก่ พื้นที่เขาถ้ำแขกแหล่งที่ 2 เขาอ่าวปากหมาก เขาตะแคง เขาหอยโข่ง เขาประโง (เขายายสีหัง) เขาค้อ เขาพับผ้า เขาในตำบลบางเตย และตำบลบ้านท่าเนียบ เพื่อนำมาประเมินปริมาณสำรองหินอุตสาหกรรมและจัดทำข้อเสนอการบริหารจัดการพื้นที่ศักยภาพแหล่งหินอุตสาหกรรมภาพรวมและข้อเสนอการบริหารจัดการพื้นที่ศักยภาพแหล่งหินรายจังหวัด เพื่อรองรับความต้องการใช้สำหรับพัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ และพื้นที่เขตแดนหินอุตสาหกรรมของประเทศ

การจัดหาพื้นที่ศักยภาพหินอุตสาหกรรมเพื่อกำหนดเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรมรองรับความต้องการใช้หินอุตสาหกรรม 3 แหล่ง ได้แก่

- **แหล่งที่ 1** ชนิดหินปูน อ.ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- **แหล่งที่ 2** ชนิดหินแกรนิต อ.เกาะไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- **แหล่งที่ 3** ชนิดหินแกรนิต อ.เกาะพะลือ และ อ.เกาะหลังสวน จังหวัดชุมพร

สำรวจเพื่อจัดหาแหล่งแร่หายากที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรม 4 แหล่งในพื้นที่ จ.กาญจนบุรี

การศึกษาแนวทางการประมูลแหล่งแร่

ระบบการจัดสรรสิทธิหรือสัมปทานในการสำรวจและทำเหมืองแร่มี 2 ระบบหลัก คือ ระบบใครมาก่อนได้ก่อน กับ ระบบประมูล การจัดสรรสิทธิในการสำรวจและทำเหมืองแร่ของไทยโดยทั่วไปเป็นลักษณะใครมาก่อนได้ก่อน อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2560 มีบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้ภาครัฐสามารถนำพื้นที่ที่เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองและได้มีการสำรวจเบื้องต้นแล้วปรากฏว่ามีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจสูงมาประกาศเปิดประมูลแหล่งแร่ เพื่อให้ผู้ชนะการประมูลได้สิทธิในการสำรวจและทำเหมืองแร่ในพื้นที่นั้นได้

กพร. อยู่ระหว่างศึกษาแนวทางการประมูลแหล่งแร่ โดยคัดเลือกพื้นที่มาเป็นพื้นที่ต้นแบบเพื่อศึกษา โดยลงพื้นที่และคัดเลือกแหล่งแร่ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และมีความต้องการสูง เป็นพื้นที่ที่เข้าข่ายและพื้นที่ที่มีโอกาสที่จะถูกจัดให้เข้าข่ายตามลักษณะของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2560 มาตรา 75 หรือมาตรา 138

ในปี 2568 เจ้าหน้าที่ กพร. ลงพื้นที่ดำเนินงานดังกล่าวในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการค้นพบแร่รัตนชาติตามมาตรฐาน 75 สำนักรายละเอียดของพื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือกและพื้นที่ข้างเคียงและนำมาเป็นต้นแบบในการจัดทำแนวทางสำหรับการนำแร่ออกประมูล โดยมุ่งหวังให้การประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสร้างประโยชน์สูงสุด และรัฐได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด

การจัดหาแหล่งวัตถุดิบจากต่างประเทศ

นอกจากการจัดหาแหล่งแร่ภายในประเทศแล้ว กพร. เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการจัดหาวัตถุดิบภาคอุตสาหกรรมจากต่างประเทศด้วย โดยในปี 2568 ได้เชิญวิทยากรจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาบรรยายให้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพและสถานการณ์ปัจจุบันด้านแร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการลงทุน และได้นำผู้ประกอบการ/ผู้ลงทุนเข้าพบผู้แทนหน่วยงานภาครัฐผู้ประกอบการของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้แก่

- General Department of Geology and Minerals of Vietnam ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- Masan High-Tech Materials Corp บริษัทเหมืองแร่และเทคโนโลยีวัสดุขั้นสูงซึ่งเป็นผู้ผลิตแร่สังกะสีและแร่สังกะสีของโลก
- Halong QN Lime Co.Ltd บริษัทร่วมทุนของผู้ประกอบการไทยในเวียดนาม ดำเนินกิจการเหมืองแร่หินปูนเคมี โรงงานผลิตและจำหน่ายปูนไฮม์ และแร่หินปูนเคมีครอบคลุมกลุ่มลูกค้าในเอเชียตะวันออก

“งานสัมมนา Transform Mining, Define the Future : เหมืองยุคใหม่ด้วย Mining 4.0 Index”

การจัดหาวัตถุดิบด้วยการพัฒนา/ต่อยอดเทคโนโลยี และนวัตกรรม และการยกระดับสถานประกอบการ เพื่อความมั่นคงทางวัตถุดิบอุตสาหกรรมรองรับการพัฒนาประเทศ

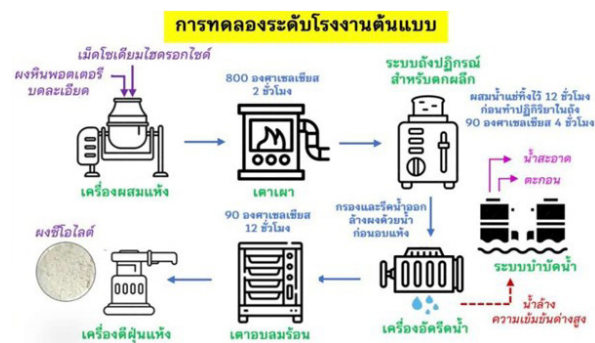
ทั่วโลกกำลังเผชิญหน้ากับผลพวงของการพัฒนาประเทศ นั่นก็คือภาวะโลกร้อน และภัยพิบัติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นานาประเทศจึงได้พยายามแก้ไขวิกฤตด้วยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของปัญหาหนึ่งในมาตรการสำคัญของประเทศต่าง ๆ ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกคือ มาตรการลดการใช้เชื้อเพลิงถ่านหิน/เชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งเป็นต้นตอของปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) 195 ประเทศได้ตกลงร่วมกันในการรักษาอุณหภูมิทั่วโลกไม่ให้สูงเกิน 2 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบยุคอุตสาหกรรมและพยายามจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบยุคก่อนอุตสาหกรรม ภายในปี 2643

ประเทศไทยได้ประกาศเจตนารมณ์ในการยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศให้บรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Greenhouse Gs Emission หรือ Net Zero Carbon) ภายในปี 2608 ในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเพื่อเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศโดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในอนาคต และเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2568 ที่ผ่านมารัฐบาลได้ประกาศนโยบายผลักดันประเทศไทยสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ผ่านการตั้งเป้าให้ไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี 2050 จากเดิมที่จะบรรลุในปี 2065 หรือปรับเป้าหมาย Net Zero ให้เร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปี ถือเป็นก้าวสำคัญที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมไทยปรับตัวสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำได้เท่าทันโลก เพื่อก้าวสู่สังคมคาร์บอนต่ำและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนภาคอุตสาหกรรมให้มีการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร ครอบคลุมกิจกรรมในวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การออกแบบ การเลือกใช้หรือได้มาซึ่งวัตถุดิบ การผลิต การจัดจำหน่าย การใช้ การนำกลับมาใช้ซ้ำการรีไซเคิล และการจัดการเศษซากผลิตภัณฑ์เมื่อหมดอายุใช้งาน โดยเน้นการนำกลับมาหมุนเวียนเป็นวัตถุดิบทดแทนให้ภาคอุตสาหกรรมให้ได้มากที่สุด เพื่อลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ ลดการเกิดขยะ และปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

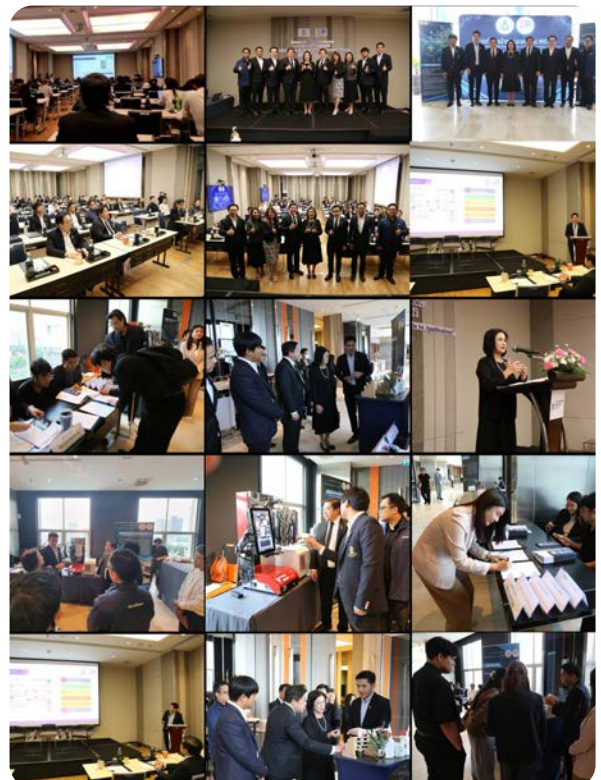
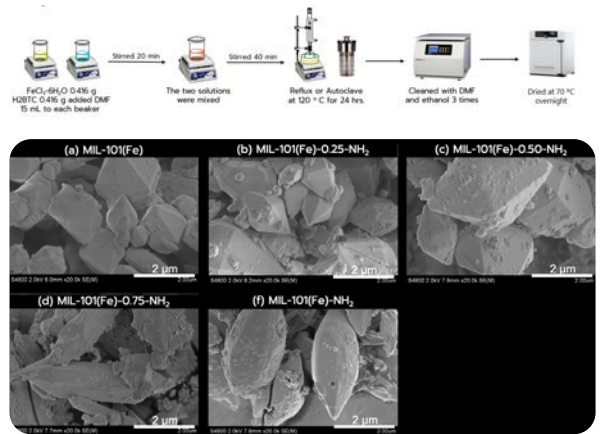
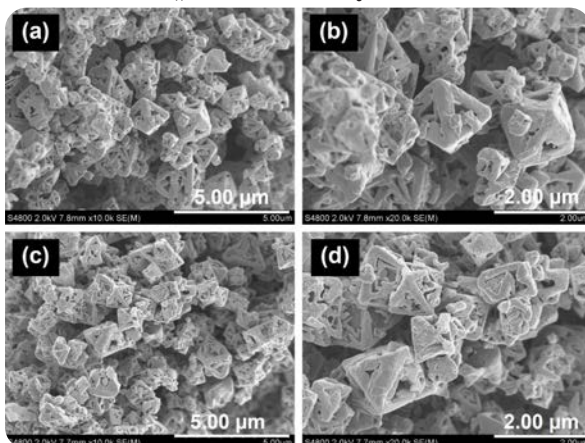
ในการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบในอนาคตให้ภาคอุตสาหกรรมและสร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม กพร. ได้ผลักดัน “การทำเหมืองในเมือง (Urban Mining)” หรือการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้ว/ขยะ/ของเสียให้กลายเป็นวัตถุดิบหรือทรัพยากร โดยอาศัยฐานศักยภาพองค์ความรู้ของ กพร. ด้านเทคโนโลยีแห่งแร่และเทคโนโลยีโลหวิทยาซึ่งเป็นรากฐานของเทคโนโลยีรีไซเคิล พัฒนา/ต่อยอดเทคโนโลยีและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการและผู้สนใจในการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงจากแร่ โลหะ และสารประกอบโลหะ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตวัตถุดิบในประเทศพัฒนา ต่อยอดและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้อุตสาหกรรมลดการนำเข้า รวมถึงดำเนินการปรับเปลี่ยนสถานะของประเทศจากผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีมาเป็นผู้ผลิตและผู้พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงด้วยตนเองและยกระดับสถานประกอบการ

โดยในปี 2568 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้
พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูง
ในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab Scale) และขยายสู่
การทดลองในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot Scale) พร้อมทั้ง
ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการและผู้สนใจ

- เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ZSM-5 จากหิน
ฟอสเฟตสำหรับสารเร่งปฏิกิริยาใน
อุตสาหกรรมปิโตรเคมี
- เทคโนโลยีการผลิตซีเมนต์เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ
สำหรับการผลิตวัสดุก่อสร้างคาร์บอนต่ำ
จากแร่แคลไซต์และแร่โดโลไมต์

พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัสดุเชิงประกอบโลหะ
ชนิดโครงข่ายโลหะอินทรีย์ (Metal Organic Frameworks: MOFs) ด้วยวัตถุดิบและเทคโนโลยีในประเทศ 2 ชนิด
คือ Cu-BTC และ MIL-101(Fe)-NH₂ ในระดับห้องปฏิบัติการ
(Lab Scale) พร้อมทั้งพัฒนาอุปกรณ์ต้นแบบ (Product
Prototype) เครื่องดักจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
(Breakthrough Carbon Capture) สำหรับการดักจับ
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต
รวมถึงถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีการผลิต MOFs,
เทคนิคการใช้ MOFs ในงานอุตสาหกรรม และผลสำเร็จ
ที่ได้จากการดำเนินโครงการให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุน
หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ

พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบแร่จาก
เศษแร่เหลือทิ้งหรือแร่คุณภาพต่ำหรือหางแร่ที่
เกิดจากอุตสาหกรรมแร่ ซึ่งเป็นการหมุนเวียนและ
เก็บกลับคืนวัตถุดิบแร่กลับมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม

อีกครั้ง 2 ชนิด และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ผู้ประกอบการและผู้สนใจ

- เทคโนโลยีการเพิ่มคุณภาพเฟลด์สปาร์คุณภาพต่ำจากการทำเหมืองในพื้นที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช
- เทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบทดแทนทราย (M-Sand) จากหินฝุ่นแกรนิต ในพื้นที่ จ.สงขลา รวมทั้งขยายผลการทดลองและพัฒนาเทคโนโลยีในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot Scale) พร้อมประเมินความเป็นไปได้เชิงพาณิชย์

พัฒนาอุปกรณ์ต้นแบบและฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
การเทคโนโลยีการสกัดซีโอไลต์จากแหล่งแร่ดินขาว
ในประเทศ กพร. ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ต้นแบบที่ผลิตซีโอไลต์ 13X ซึ่งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหลอมหินพอตเทอร์ด้วยต่างร่วมกับกระบวนการไฮโดรเทอร์มอล (Hydrothermal Synthesis) ซึ่งสามารถผลิตซีโอไลต์ 13X ที่มีคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าผลิตกันชน้ำเข้า ทั้งในด้านพื้นที่ผิวและความบริสุทธิ์ โดยให้ผลผลิตสูงถึงร้อยละ 85-90 ของน้ำหนักหินพอตเทอร์ที่ใช้ ผลการวิเคราะห์ทางการเงินยืนยันความคุ้มค่าในการลงทุนด้วยอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) สูงถึง 82-105% และมีระยะเวลาคืนทุนเพียง 2-4 ปี และได้จัดงานสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2568 เวลา 08.30-13.00 น. ณ ห้องจามจุรี บอลรูม เอ ชั้น เอ็ม โรงแรมปทุมวัน ปริ้นเซส โดยมีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 84 ราย

พัฒนาและต่อยอดเทคโนโลยีต้นแบบการจัดการ
แบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าใช้งานแล้วแบบครบวงจร
เพื่อนำโลหะ/สารประกอบโลหะในแบตเตอรี่กลับมาใช้
เป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับการผลิตแบตเตอรี่ใหม่
ซึ่งในปี 2568 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการแยกสกัดโลหะ/สารประกอบโลหะใน Black Mass ที่ได้จากการกระบวนการคัดแยกแบตเตอรี่ฯ ขั้นต้น (Pre-treatment) (ที่ กพร. ได้พัฒนาขึ้นในปี 2567) โดยได้เลือกใช้กระบวนการตกตะกอนร่วมในการพัฒนาและต่อยอดเทคโนโลยีฯ ทั้งในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab Scale) และขยายผลในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot Scale) ซึ่งเทคโนโลยีฯ สามารถแยกสกัดโลหะ/สารประกอบโลหะใน Black Mass ได้แก่นิกเกิล แมงกานีส และโคบอลต์ กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ประมาณร้อยละ 99 โดยน้ำหนักและสามารถแยกสกัดลิเทียมกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ประมาณร้อยละ 84 โดยน้ำหนัก นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุนและผู้สนใจ จำนวน 116 ราย และคาดว่าจะมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ 247 ล้านบาท

พัฒนาและต่อยอดเทคโนโลยีรีไซเคิลซิลิกอน
ที่ได้จากการรีไซเคิลซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ โดยการผลิตเป็นซิลิกอนความบริสุทธิ์สูงเกรดเคมี เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมเคมี ในปี 2564 กพร. ได้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีคัดแยกซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ชนิดผลึกซิลิกอน

ด้วยกระบวนการทางความร้อนร่วมกับกระบวนการคิดแยกทางกายภาพ ซึ่งสามารถคิดแยกกรอบข้อต่ออะลูมิเนียม Junction Box แผ่นซิลิกอน แก๊สเหลวนำไฟฟ้า และกระจก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เทคโนโลยีรีไซเคิลซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ มีศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด จะต้องอาศัยการผลักดันการนำวัตถุดิบที่ได้จากการรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้หลากหลายหรือได้มูลค่าที่สูงขึ้น โดยเฉพาะซิลิกอน ซึ่งถือว่าเป็นวัสดุพลอยได้ที่สำคัญและมีศักยภาพในการนำมาพัฒนาและต่อยอดเพื่อพัฒนาเป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับใช้ในภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เกิดการใช้ทรัพยากรหมุนเวียนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน

ในปี 2568 กพร. จึงได้พัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลซิลิกอนที่ได้จากการกระบวนการคิดแยกซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์โดยการผลิตเป็นซิลิกอนความบริสุทธิ์สูงเกรดเคมีในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab Scale) และได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุน และผู้ที่สนใจจำนวน 104 ราย และคาดว่าจะมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ไม่น้อยกว่า 660 ล้านบาท

ส่งเสริมการทำให้เมืองในเมือง (Urban Mining) และต่อยอดเทคโนโลยีรีไซเคิลของ กพร. เพื่อสร้าง/ขยายเครือข่ายการนำขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์เป็นทรัพยากรทดแทน โดยการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียเป้าหมายในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab Scale) และโรงงานต้นแบบ (Pilot Scale) รวมทั้งจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลที่ได้พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุน และผู้ที่สนใจทั่วไป เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการประกอบการและดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งในปี 2568 มีเทคโนโลยีรีไซเคิลที่ได้พัฒนาขึ้นจำนวน 2 เทคโนโลยี ดังนี้

1. เทคโนโลยีรีไซเคิลผงแมงกานีสออกไซด์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตถ่านไฟฉาย โดยผลิตเป็นแมงกานีสออกไซด์ความบริสุทธิ์สูง
2. เทคโนโลยีรีไซเคิลกากตะกอนจากกระบวนการผลิต Zeolite โดยการนำไปเป็นวัตถุดิบทดแทนในการผลิตเป็น Zeolite ใหม่

ซึ่งมีผู้ประกอบการและผู้สนใจเข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการฯ จำนวน 108 ราย และคาดว่า จะมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ไม่น้อยกว่า 105,750,000 ล้านบาท

ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ โดยมุ่งเน้นผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอะลูมิเนียม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism : CBAM) ให้มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยมีการลงพื้นที่ตรวจประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นต์ผลิตภัณฑ์และประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการ CBAM ให้กับสถานประกอบการ 10 กิจการ และให้คำปรึกษาเชิงลึกในการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 3 กิจการ ดังนี้

1. บริษัท แสงร่มโพธิ์ ออโต้ พาร์ท จำกัด
 - ปรับเปลี่ยนเตาที่ใช้ในกระบวนการหลอมและอุ่นน้ำโลหะให้มีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิต โดยเปลี่ยนจากเตาที่ใช้แก๊ส LPG มาเป็นเตาไฟฟ้าสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 58 tonCO₂e/ปี
2. บริษัท แอลเมทไทย จำกัด
 - ปรับปรุงเตาอุ่นบิลเลต โดยปรับอัตราการเผาไหม้และปรับขนาดของเตาอุ่นให้มีปริมาตรที่เหมาะสม นอกจากนี้

มีการปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงาน
ในส่วนของกระบวนการหลอม และ
กระบวนการอะโนไลซ์สามารถลดการปล่อย
ก๊าซเรือนกระจกได้ 2,185 tonCO₂e/ปี

3. บริษัท ชิงเคียว ทาเกยาม่า อัสลอยด์ (ไทยแลนด์) จำกัด

- ปรับปรุงการใช้วัตถุดิบให้มีปริมาณการใช้
เศษอะลูมิเนียมเพิ่มขึ้น และปรับปรุงขั้นตอน
การปฏิบัติงานในส่วนของกระบวนการหลอม
สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
ได้ 3,330 tonCO₂e/ปี

ในภาพรวมทั้ง 3 กิจการ สามารถลดการปล่อย
ก๊าซเรือนกระจกได้ 5,573 tonCO₂e/ปี สร้างมูลค่าเพิ่ม
ทางเศรษฐกิจได้ 14.3 ล้านบาท/ปี

ยกระดับศักยภาพสถานประกอบการเมืองแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่
อุตสาหกรรม 4.0 ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
(พ.ศ. 2561-2580) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพ
การผลิตด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ
ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ในปี 2568 กพร. ดำเนินงานด้านการพัฒนา
และยกระดับศักยภาพสถานประกอบการทั้งกลุ่ม
อุตสาหกรรมเมืองแร่และกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน
มาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับ
เมืองแร่ 4.0 และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
รวมถึงแบ่งปันประสบการณ์ Success Cases
จากสถานประกอบการต้นแบบ นอกจากนี้ ยังได้ตรวจ
ประเมินความพร้อมด้วยเกณฑ์ Thailand i4.0 Index
แบบออนไลน์ให้สถานประกอบการ 50 แห่งให้คำปรึกษาเชิงลึก

กับสถานประกอบการเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต
ให้กับสถานประกอบการ 6 แห่ง ได้แก่

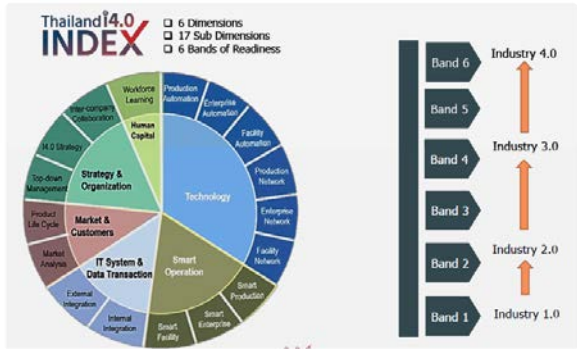
1. บริษัท พิพัฒน์กร จำกัด จ.ตาก โดยมีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต คือ Production Control System Installation ติดตั้งเทคโนโลยี PLC/SCADA/IoT และระบบควบคุม Inspection อัตโนมัติ เพื่อเชื่อมต่อและควบคุมเครื่องจักรในสายการผลิตแบบเรียลไทม์ รวมทั้งเชื่อมต่อระบบ IT (บริหารและธุรการ) และ OT (การผลิต)
2. บริษัท ครีเอทีฟมีเนอรัล จำกัด จ.กระบี่ มีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต คือ
 - การติดตั้งระบบ GPS Fleet Tracking ร่วมกับ Dashboard & API เพื่อเก็บข้อมูลอัตโนมัติ และเชื่อมโยงระบบ OT/IT เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรถและปริมาณผลผลิตให้มีความแม่นยำมากกว่าร้อยละ 95
 - สร้างฐานข้อมูลการผลิตที่สามารถวางแผนกำลังการผลิตและช่วยวิเคราะห์ต้นทุน
 - วางรากฐานการเชื่อมโยงระบบ ERP เพื่อพัฒนาเหมืองไปสู่ Mining 4.0
3. บริษัท ช.นิคม จำกัด จ.หนองบัวลำภู มีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต คือ
 - Predictive Maintenance มอเตอร์เครื่องไม่มอเตอร์สายพานลำเลียงหลัก โดยจัดเก็บข้อมูลเรียลไทม์ไปยังเซิร์ฟเวอร์ของโรงงาน
 - Belt scale calibration สามตัว โดยติดตั้ง VSD เพื่อควบคุม ความเร็วรอบ (RPM) ของมอเตอร์ Feeder สายพานเครื่องไม่
 - ติดตั้งกล้อง AI ตรวจจับหินก้อนใหญ่ และ radar level sensor ติดตั้ง Belt Scale เพิ่ม 2 จุด เชื่อมกับ CD organizer เพื่อหยุดการป้อนหินที่มีโอกาสติดปากไม่
 - ดึงข้อมูลจากตราซึ่งรถบรรทุกเข้ามาบันทึกเพื่อใช้ Productivity ของเครื่องจักร และ optimization/sensor วัดระดับน้ำสำรองในสระ โดยแจ้งเตือน เมื่อเกิดสิ่งผิดปกติผ่านโทรศัพท์มือถือ เช่น Line หรือ Mail
4. บริษัท เหมืองแร่สิวง จำกัด จ.สงขลา มีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตคือการติดตั้งระบบสายพานซึ่งน้ำหนัก (Belt Scale) ในกระบวนการผลิต 3 ตำแหน่ง ซึ่งการติดตั้ง

สายพานซึ่งน้ำหนักจะสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการประเมินต้นทุนการผลิตที่แท้จริงและใช้ในการตั้งราคาขายและทำกำไรจากผลิตภัณฑ์ได้อย่างแม่นยำ

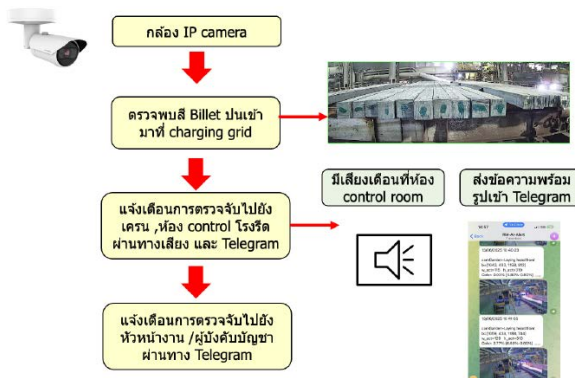
5. บริษัท สิรินิธิ จำกัด จ.นครราชสีมา มีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเจาะระเบิด คือ การติดตั้งระบบ Drilling Machine Control - CMX GNSS Level ที่ช่วยควบคุมคุณภาพการเจาะ ความลึก แนวการเจาะทำให้สามารถเจาะได้ความลึกที่ต้องการ ประหยัดวัฏระเบิด นอกจากนี้ยังควบคุมการระเบิด การกระจายตัว และขนาดของหิน รวมทั้งระบบสามารถบันทึกข้อมูลเจาะโดยอัตโนมัติ และส่งผ่านข้อมูลออกไปยัง e-mail ทำให้ช่วยยกระดับความสามารถด้าน Production Automation และ Production Network
6. บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) จ.สระบุรี มีแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต คือ การติดตั้งระบบ GPS ติดตามรถบรรทุกในเหมืองเพื่อตรวจการทำงานของคนขับรถ ระดับแบตเตอรี่ของรถจำนวนที่วิ่งต่อวัน และเวลาที่ใช้ในการทำงาน รวมทั้ง นำข้อมูลที่จัดเก็บได้มาประมวลผลโดยการทำ Dashboard หน้าจอผลการทำงานของเครื่องจักรในหน้าเหมืองเพื่อให้ทราบสถานะที่ชัดเจน และควบคุมการทำงานให้เครื่องจักรแต่ละเครื่องได้ทำงานอย่างเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรม 4.0 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 (Success Cases) สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง พร้อมทั้งการลงพื้นที่เพื่อตรวจประเมินความพร้อมในการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 ให้กับสถานประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐาน จำนวน 16 กิจการ ด้วยดัชนีชี้วัดระดับความพร้อมอุตสาหกรรม 4.0 สำหรับประเทศไทย (Thailand i4.0 Index) รวมถึงวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 ในการเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพการประกอบการให้กับสถานประกอบการที่ได้รับการคัดเลือก จำนวน 5 กิจการ พร้อมทั้งพัฒนาต้นแบบ

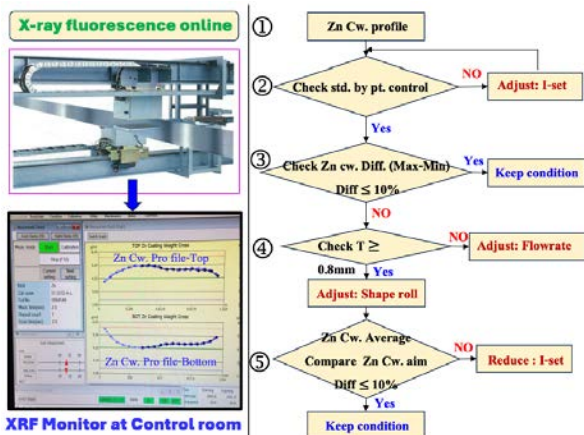
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 จำนวน 5 ต้นแบบ ได้แก่

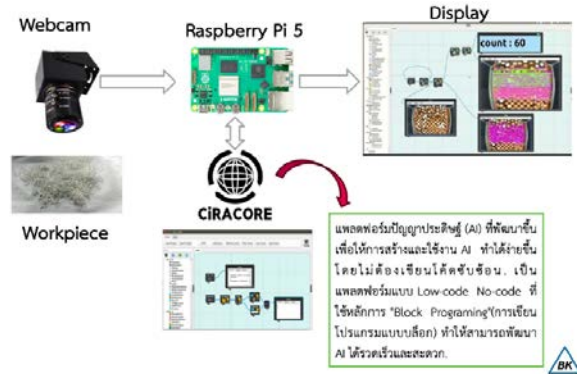
1. บริษัท ทากา สตีล การผลิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โรงงาน TSTH จังหวัดชลบุรี ดำเนินการพัฒนาด้านแบบ Smart Monitoring กรณศึกษา ระบบตรวจสอบความถูกต้องของการชาร์จ BILLET เข้าเตา REHEATING FURNACE (Make Sense AI) ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้น 9.70% คิดเป็น 1,300,000 บาท/ปี

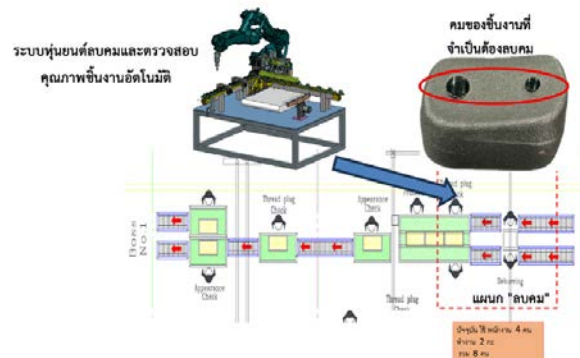
2. บริษัท เหล็กแผ่นเคลือบไทย จำกัด ดำเนินการพัฒนาด้านแบบ Smart Monitoring กรณศึกษา ระบบแจ้งเตือนและปรับแต่งการควบคุมความหนาในกระบวนการเคลือบสังกะสี (Zn) ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้น 12.62% คิดเป็น 10,000 บาท/ปี

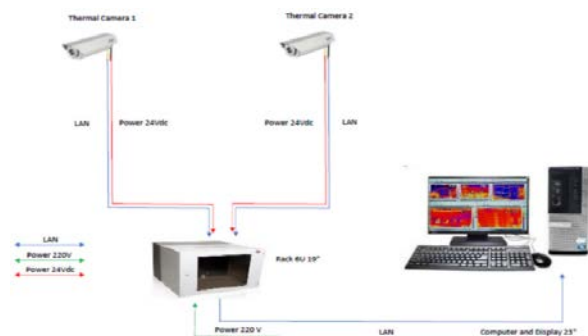
3. บริษัท เจ.เอ็ม. ซิลเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด ดำเนินการพัฒนาด้านแบบ Smart Monitoring กรณศึกษา ระบบตรวจสอบคุณภาพชิ้นงานแบบอัตโนมัติ ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้น 50.00% คิดเป็น 180,000 บาท/ปี

4. บริษัท ฟอรัจ เทค จำกัด ดำเนินการพัฒนาด้านแบบ Smart Control กรณศึกษา ระบบหุ่นยนต์ลบคมและตรวจสอบคุณภาพชิ้นงานอัตโนมัติ ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้น 33.33% คิดเป็น 3,600,000 บาท/ปี

5. บริษัท ทากา สตีล การผลิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โรงงาน SCSC จังหวัดระยอง ดำเนินการพัฒนาด้านแบบ Smart Predictive กรณศึกษา ระบบพยากรณ์การบำรุงรักษาสำหรับเตาแบบ LF ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้น 8.46%/ลด LF Delay ลงได้ 31% คิดเป็น 2,790,000 บาท/ปี

การพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน กพร. ได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ ตรวจสอบประเมินประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน ในองค์กรให้กับสถานประกอบการอุตสาหกรรม 30 ราย วินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ 10 ราย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน พร้อมจัดทำต้นแบบการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กรที่ได้จากการรวบรวมกรณีศึกษาที่ดีในการพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการ 3 กรณีศึกษา 10 ต้นแบบ ดังนี้

1. สร้างกลไกการปิด Loop CE ด้วย Take-Back System 3 ต้นแบบ ได้แก่
 - CPRAM TAKE BACK PLASTIC ผู้รับคืนบรรจุภัณฑ์ภาชนะพลาสติก “คืนภาชนะแลกสุข” บริษัท ซีพีแรม จำกัด (ชลบุรี)
 - บ ร ร จู กั ณ ท์ ห มุ ณ เ ว ย น สู่ ฤ ง เพื่ออุตสาหกรรมยั่งยืน Re-Pack Re-Value และการเกิดใหม่ของบรรจุภัณฑ์เพื่อการดูแลอย่างยั่งยืน ECO-Rebirth: Care Cycle Project บริษัท ยูนิ.ชาร์ม (ประเทศไทย) จำกัด
 - ECO-Re Birth Project เก็บคืนบรรจุภัณฑ์ผ้าอ้อม เพื่อนำมารีไซเคิล บริษัท ทีพีเอ็น เฟลิกซ์แพค จำกัด
2. เสริมความแข็งแกร่งด้าน CE ด้วย Digital Technology 2 ต้นแบบ ได้แก่
 - Smart Chiller Plant Management System บริษัท เบ็กเกอร์ ฟอร์มา จำกัด
 - เปลี่ยนเศษกระจกให้เป็นทรัพยากร ลดต้นทุนก้อนหินพนักงาน บริษัท เอส.วี.อินเตอร์ กลาส จำกัด
3. สร้างมูลค่าและโอกาสทางธุรกิจด้วยแนวคิด Waste to Value 5 ต้นแบบ ได้แก่
 - การสร้างคุณค่าสู่สังคมผ่านเศษกระดาษเหลือใช้ในกระบวนการผลิต บริษัท อุตสาหกรรมไทยบรรจุภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
 - Upcycle เศษผ้าจากอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นของขวัญรักษ์โลก (Wongcak green gift) บริษัท วงศ์เอกอุตสาหกรรม จำกัด
 - ขวดแก้วเพื่อเศรษฐกิจหมุนเวียน บริษัท อุตสาหกรรมทำเครื่องแก้วไทย จำกัด (มหาชน)
 - การนำเศษยางจากกระบวนการผลิตถุงมือยางไปใช้ประโยชน์ บริษัท ศรีตรังโกลฟส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
 - ECOPAVE SLAG จากตะกรันในกระบวนการหล่อหลอมเหล็ก บริษัท สยาม สตีล มิลล์ เซอร์วิส จำกัด

การส่งเสริมการออกแบบตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Design for Circular Economy) เพื่อการใช้ทรัพยากรแร่และโลหะอย่างยั่งยืน กพร. ได้ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการประยุกต์ใช้แนวทาง Circular Economy (CE) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต ไปจนถึงการจัดการเมื่อสิ้นอายุการใช้งานหรือไม่ใช้แล้ว โดยในปี 2568 มีสถานประกอบการได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก พร้อมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิตต้นแบบ จำนวน 6 ราย ดังนี้

- บริษัท กิรไทย จำกัด (มหาชน): การออกแบบกระบวนการรีโมเดลแพลตฟอร์มแปลงไฟฟ้าเพื่อยืดอายุการใช้งาน
- บริษัท อุเบ เทคนิคอล เซ็นเตอร์ (เอเชีย) จำกัด: การออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุหมุนเวียนเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- บริษัท ธีโก้ (ประเทศไทย) จำกัด: การคัดแยกชิ้นส่วนเครื่องถ่ายเอกสารเพื่อรีไซเคิลอย่างยั่งยืน
- บริษัท ไรท์รีแอคทีฟ จำกัด (มหาชน): การออกแบบกระบวนการฟื้นฟูถ่านกัมมันต์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเป็นวัสดุหมุนเวียน
- บริษัท วัลคัฟ อินดัสตรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด: การออกแบบกระบวนการผลิตเพื่อรักษาคุณค่าและลดการสูญเสียของวัตถุดิบปฐมภูมิ
- บริษัท ยูเนี่ยน เจ. พลัส (ไทยแลนด์) จำกัด: การออกแบบกระบวนการและการควบคุม Supply Chain เพื่อแก้ปัญหาการเกิดเจลในการผลิตวัสดุหมุนเวียนคุณภาพสูง

โดยสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ไม่ต่ำกว่า 145 ล้านบาทต่อปี และสามารถลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ไม่ต่ำกว่า 5,815 tCO₂eq ต่อปี

การพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล/อัพไซเคิล (Recycle/Upcycle) ไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน กพร. ได้ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล/อัพไซเคิล (Recycle/Upcycle) ให้สามารถผลิตวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่ให้ความสำคัญกับหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยในปี 2568 มีสถานประกอบการต้นแบบได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก พร้อมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์/กระบวนการผลิตต้นแบบ จำนวน 6 สถานประกอบการ ดังนี้

- บริษัท ไทยไฟน์ซินเตอร์ จำกัด: เทคโนโลยีรีไซเคิลโลหะผงสำหรับนำมาใช้ในงานซินเทอร์ในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
- บริษัท ไทยซีตริก แอซิด จำกัด: เทคโนโลยีการปรับปรุงคุณภาพยิปซัมสังเคราะห์ สำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้าง
- บริษัท แคป โกลบอล อลูมิเนียม จำกัด: การปรับปรุงกระบวนการผลิตโดยการลดปริมาณการใช้ฟลักซ์ในเตาโรตารี
- บริษัท สยามคราฟท์อุตสาหกรรม จำกัด: คอนกรีตรีไซเคิล ก้าวสำคัญสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีการรีไซเคิลถ่านล้อยและถ่านหินจากชีวมวล
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม อาร์ เซพพาทเตอร์: การรีไซเคิลกากอุตสาหกรรมเพื่อการผลิตคอนกรีตบล็อก

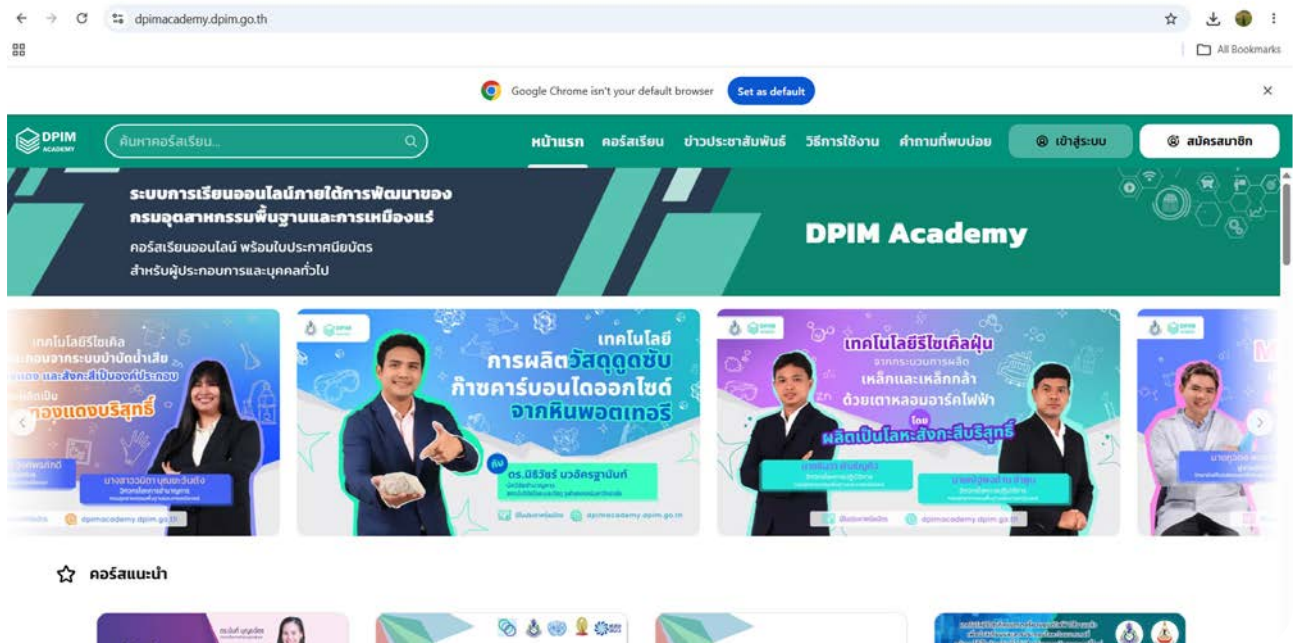

- บริษัท เขตประกอบการอุตสาหกรรม
ฟอห์นิง ก.ม.34 จำกัด: เทคโนโลยี
การสกัดโครเมียมจากกากอุตสาหกรรม
สู่การผลิตวัสดุผงสีซรามิก

โดยสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้
ไม่ต่ำกว่า 74 ล้านบาทต่อปี และสามารถลดการ
ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ถึง 2,094 tCO₂e ต่อปี

พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนออนไลน์
เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้าน CE รวมทั้งนวัตกรรม
และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
และเกิดประโยชน์สูงสุด 5 หลักสูตร และเผยแพร่ใน DPIM
Academy ได้แก่

- เทคโนโลยีโซลิดฟลูอิดจากกระบวนการบำบัด
น้ำเสียที่มีทองแดงและสังกะสีเป็นองค์ประกอบ
โดยผลิตเป็นทองแดงบริสุทธิ์
- เทคโนโลยีโซลิดฟลูอิดจากกระบวนการผลิต
เหล็กและเหล็กกล้า ด้วยเตาหลอมอาร์คไฟฟ้า
โดยผลิตเป็นโลหะสังกะสีบริสุทธิ์
- เทคโนโลยีการผลิตวัสดุดูดซับก๊าซ
คาร์บอนไดออกไซด์จากหินพอแตออร์
- การประเมินการปล่อย CO₂ ของอุตสาหกรรม
เหล็กและเหล็กกล้าตามมาตรการ EU-CBAM
- MOF Matters: ผลิตลิกนินนาโนวัสดุ
สู่อุตสาหกรรม

จัดสัมมนาวิชาการประจำปี พ.ศ. 2568 เรื่อง “Innovation in Raw Materials Conference 2025 : Unlocking Circular Economy Pathway ปลดล็อกเส้นทางสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน” เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2568 ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร และถ่ายทอดองค์ความรู้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ กพร. ได้พัฒนาขึ้น รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านวัตถุดิบเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป็นเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้แนวคิด และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางด้านวิชาการร่วมกัน การสัมมนาวิชาการครั้งนี้ประกอบด้วย การเปิดตัว “ต้นแบบแบตเตอรี่ EV จากการรีไซเคิล” การบรรยายและการจัดนิทรรศการตัวอย่างผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของ กพร. และผลงานของสถานประกอบการที่มีการดำเนินการดีเด่นด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ และบริษัทที่มีการดำเนินการที่ดีด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนมาร่วมการบรรยายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และจัดแสดงผลงาน

กิจกรรมอื่น ๆ : เล่าด้วยภาพ

งานจิตอาสา

กพร. ครบรอบ 23 ปี (3 ตุลาคม 2568)

ร่วมสนับสนุนโรงพยาบาลทหารผ่านศึก เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนา กพร. ครบรอบ 23 ปี

ช่วยผู้ประสบอุทกภัย

ช่วยผู้ประสบภัยจากความไม่สงบ ชายแดนไทย-กัมพูชา

รู้จักกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) จากอดีต ถึง ปัจจุบัน...

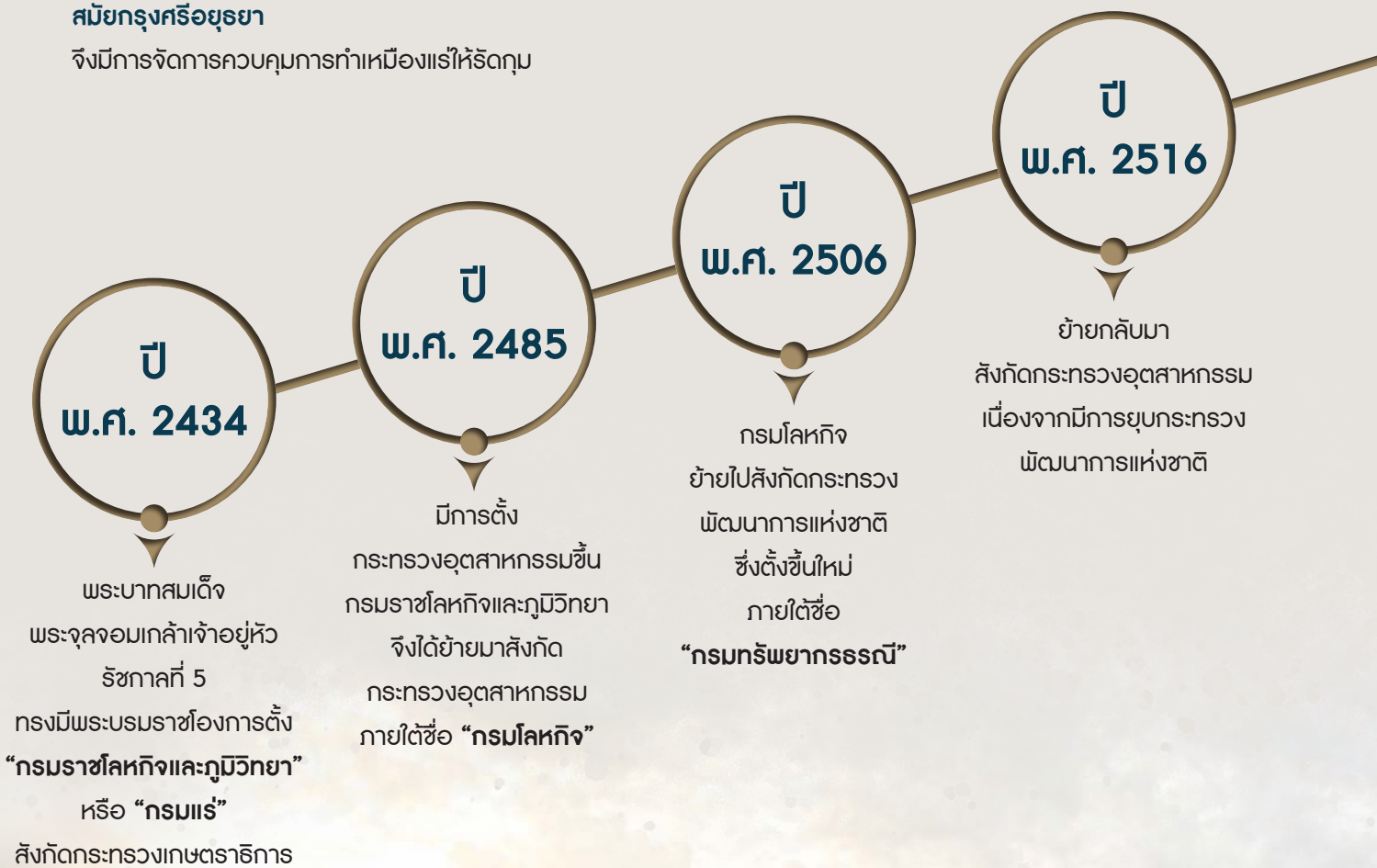
การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยได้มีการวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง
บทบาทของหน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยก็ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย
เพื่อให้มั่นใจว่ามีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับสถานการณ์
ในขณะนั้น ๆ และประเทศได้รับประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรแร่

สมัยกรุงสุโขทัย

มีการขุดแร่อย่างเสรี เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น
ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้น

สมัยกรุงศรีอยุธยา

จึงมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุม

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น

มีการตั้งกรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่
และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรก
โดยผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่
แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่
การขออนุญาตทำเหมืองและการเก็บภาษี
ซึ่งยังขาดประสิทธิภาพและไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน

**ปี
พ.ศ. 2545**

มีการปฏิรูประบบราชการ
แยกภารกิจหลัก
ของกรมทรัพยากรธรณี
ออกเป็น **4 ด้าน**
ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา
ด้านแร่ ด้านพลังงาน
และด้านน้ำบาดาล
ไปสังกัดกระทรวงต่าง ๆ
ตามการแบ่งโครงสร้าง
ส่วนราชการใหม่
โดยงานด้านแร่และโลหะกรรม
ได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่คือ
**“กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่”**

**ปี
พ.ศ. 2549**

กระทรวงอุตสาหกรรม
ได้มอบหมายให้
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
รับผิดชอบภารกิจ
ด้านโลหิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม

**ปี
พ.ศ. 2560**

วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2560
ประกาศราชกิจจานุเบกษา
กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560
กำหนดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ มีภารกิจ
เกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ
โดยการส่งเสริม สนับสนุน
การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม
อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ
ให้มีการใช้ประโยชน์แร่และโลหะ
อย่างมีประสิทธิภาพ
รองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
รวมทั้งรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
และความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

การแบ่งโครงสร้างส่วนราชการในปี พ.ศ. 2560
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่ได้รับผิดชอบภารกิจ
ด้านโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการครั้งนี้
นับเป็นการปรับบทบาทภารกิจในการก้าวไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมแร่
อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่และวัตถุดิบอย่างเบ็ดเสร็จ
เพื่อสนับสนุนการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
ตามนโยบายประเทศไทย 4.0 และอุตสาหกรรม 4.0

สัญลักษณ์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

พระนารายณ์

สื่อถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปนก ด้านซ้ายและขวา

สื่อถึง เอกลักษณ์ของความเป็นไทยและการกิจหลักสำคัญ 2 ประการ ที่รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง

สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

รูปฮีต้อและพลั่ว

สื่อถึง อุปกรณ์ชิ้นพื้นฐานในการทำเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจง่าย เมื่อพบเห็น และแสดงถึงภารกิจ หน้าที และความรับผิดชอบต่อกรม

เส้นโค้งวงกลมส่วนล่าง

สื่อถึง การอบอุ่น กับครอง และจุดยืนที่มั่นคงในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อม อันมีผลมาจากการบริหารจัดการงานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมที่สำคัญของกรมในการทำกับดูแล การใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี โดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

สีเขียว

สื่อถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สีน้ำเงิน

สื่อถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความเป็นปึกแผ่นของกรม

Vision

วิสัยทัศน์

ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
สู่มาตรฐานระดับสูงให้เติบโตอย่างยั่งยืน

Mission

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาก่อสร้างและการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบแร่ โลหะ และสารประกอบจากแร่และโลหะให้มีศักยภาพตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม
2. ยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐานด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย โปร่งใส รวดเร็ว และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

Action Plan

แผนปฏิบัติการ

1. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. การส่งเสริมการบริหารจัดการแร่และเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม
3. การยกระดับการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

Value

ค่านิยม

DPIM

Devotion	ใส่ใจพัฒนางาน
Professional	เชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพ
Integration	เร่งรีบบูรณาการ
Moral	ประสานความมีคุณธรรม

PIMD

Punctuality	น้อมนำความตรงต่อเวลา
Intelligence	พัฒนาความรู้คู่ความฉลาด
Manner	มีมารยาทพื้นฐานที่ดี
Discipline	มีวินัยนำชื่นชม

คณะผู้บริหาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

นายอดิทัต วะสีนนท์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายอานันท์ ปักสียงษ์

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายปณตสรรค์ สุขยานนท์

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1. นางสาวกฤตยา คักดีอมรสงวน
ผู้เชี่ยวชาญด้านเหมืองแร่

2. นายปณิธาน เจริญเทศ
รักษาการผู้เชี่ยวชาญด้านโลหการ

3. นายชาญชัย วุฒิพนมศักดิ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1. นางสาวศลิษา ยรรยงสวัสดิ์
เลขาธิการกรม

2. นายนิพล แจ่มเหมือน
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

3. นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน
ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมวัดกุดิบ
และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

4. นางสาวธารกมล ทาวรพานิช
ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต

5. นายณัฐพงษ์ จุลาทะโพธิ์ชัย
ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัดกุดิบ
อุตสาหกรรม

7. นางสาวกิตติ์สิริ แก้วพิพัฒน์
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
และแผนงาน

9. นางสาวพรชลินพักษ์ เพ็ญคุณาพร

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร

6. นายทรงวุฒิ อากิตยทอง

ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม

8. นายธีรยุทธ ตันบุกิจ
ผู้อำนวยการกองวิศวกกรรมบริการ

10. นางดารณี เคียงประคอง
ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

1. นายประสิทธิ์ ศรีพรหม

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

2. นายเชาวลิตร์ ทองประดับ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

3. นายจิโรจน์ รัมมณต์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

4. นายทวีชัย แพบิมพารัตน์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

5. นายนันทูร หิมะมาน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

6. นายกมล รามรังสฤษฎ์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

7. นายกฤษณ์ พรหมศรี

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

8. นายอภิมุข ลิ้มพานิช

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 8 ชลบุรี

นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์

เลขาธิการกรม

สำนักงานเลขาธิการกรม

หน้าที่และอำนาจ

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป งานสารบรรณ งานช่วยอำนวยความสะดวก และงานเลขานุการของกรม
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของกรม
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล การเสริมสร้างวินัย และรักษาระบบคุณธรรมของกรม
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลกิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของกรม
5. ดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการใดของกรม
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์

เลขาธิการกรม

2. นางเกษวรรณ สมใจ

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นางรัชชิดา แก้วดี

หัวหน้ากลุ่มงานคลัง

4. นายกฤษฎ์ เขาวนปรีชา

หัวหน้ากลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยความสะดวก

5. นายกมล สติตย์พงษ์

หัวหน้ากลุ่มงานพัสดุ

6. นางฉริยา อ่อนน้อม

หัวหน้ากลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล

นายนิพล แจ่มเหมือน

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

กองกฎหมาย

หน้าที่และอำนาจ

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่งและอาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกรม
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกรม
4. พิจารณาวินิจฉัยงานร้องเรียนและงานอุทธรณ์ ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ให้คำปรึกษา และวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
5. ดำเนินการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิด การรวบรวมหลักฐาน การเจรจาต่อรอง และไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเบื้องต้นก่อนและหลังการดำเนินคดี การบังคับคดี การดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง และการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล ในคดีความผิดตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นายนิพล แจ่มเหมือน

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

2. นางสาวพัชร์ ชัยวิรัช

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นางสาวรุจิรส ศรีนาวา

หัวหน้ากลุ่มคดี

4. นายสุติศักดิ์ แก้วหอด

หัวหน้ากลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย

5. นางสาวอนงค์ศรี ศรีพลอย

หัวหน้ากลุ่มนิติกรรมและสัญญา

6. นายสมเกียรติ เหล่าโชติ

หัวหน้ากลุ่มสืบสวนสอบสวน

นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน

ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมการเหมืองแร่
และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

กองนวัตกรรมการเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

หน้าที่และอำนาจ

1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีใช้เพื่อการใช้ประโยชน์หรือของเสีย การปรับปรุงคุณภาพแร่ โลหะ และสารประกอบ เพื่อเพิ่มมูลค่ารวมทั้งประเมินความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์
2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และจัดทำข้อมูล คุณลักษณะของวัตถุดิบหรือวัตถุดิบทดแทน รวมทั้งจัดทำแผนบริหารจัดการขยะ หรือของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนด้านแร่ โลหะ และสารประกอบ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต
3. ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนทางวิชาการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี พัฒนาโรงงานต้นแบบ รวมทั้งถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม
4. ตรวจสอบ วิเคราะห์ และทดสอบคุณภาพของแร่ โลหะ สารประกอบและตัวอย่างสิ่งแวดล้อม
5. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน
ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมการเหมืองแร่
และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
2. นางชุตินา อ่วมเสื่อ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายศรากร อักษรแก้ว
หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรม
รีไซเคิล
4. นายชินพงษ์ ฤทธิ์ทิพย์พันธ์
หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรมแร่
5. นายเชวณันท์ พิลานอน
หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรม
โลหการ
6. นางสาวพิชญา พลฤทธิ์
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาธุรกิจ
7. นางสาวรัชดาภรณ์ คุ้มพุ่ม
หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์และตรวจสอบ
8. นายกิตติ ชัยวิรัช
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโรงงาน

นางสาวธารมล ทาวรพานิช

ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต

กองบริการงานอนุญาต

หน้าที่และอำนาจ

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาต การสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับแร่ และการประกอบกิจการโรงงาน
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมสัมปทาน การจัดทำทะเบียนประวัติ อาชญาบัตร ประทานบัตร และการดำเนินการภายหลังการอนุญาต
3. กำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ และการดำเนินการประกาศราคาแร่ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่
4. ตรวจสอบและควบคุมการจัดเก็บรายได้ของรัฐจากค่าภาคหลวงแร่ ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ เงินบำรุงพิเศษค่าตอบแทนการอนุญาต และเงินรายได้อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
5. ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะด้านการอนุญาตให้แก่คณะกรรมการแร่จังหวัดเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการแร่
7. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นางสาวธารมล ทาวรพานิช
ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต
2. นางธัญญา จันทรภักดา
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายกำภู คุณารักษ์
หัวหน้ากลุ่มการอนุญาตโลหกรรม
และธุรกิจแร่
4. นายปวิพล ชินวงศ์
หัวหน้ากลุ่มการอนุญาต
สัมปทานแร่
5. นางสาวเสาวภา สุขสวัสดิ์
หัวหน้ากลุ่มบริหาร
การจัดเก็บรายได้
6. นางสาววราภรณ์ วชิรวิทย์การ
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และพัฒนางานอนุญาต
7. นางบังอร พุ่มสว่าง
หัวหน้าฝ่ายควบคุมสัมปทาน

นายณัฐพงษ์ จุลากตุโพธิชัย

ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม

กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม

หน้าที่และอำนาจ

1. ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ ข้อมูลวัตถุดิบ อุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อการบริหารจัดการด้านแร่
2. กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์ และประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและความเหมาะสมของเทคโนโลยี เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตร
3. ศึกษา วิเคราะห์ และประเมินศักยภาพและความคุ้มค่าพื้นที่แหล่งแร่ เพื่อประกาศเป็นเขตแหล่งแร่และเปิดประมูลแหล่งแร่
4. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดหาวัตถุดิบด้านแร่จากต่างประเทศ เพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ
5. กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และให้ความเห็นทางด้านธรณีวิทยา เพื่อประกอบการพิจารณาคำขออนุญาต
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นายณัฐพงษ์ จุลากตุโพธิชัย

ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการ
วัตถุดิบอุตสาหกรรม

2. นางสาวศุภญา แซ่มซอย

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายรชฏ มีตุวงค์

หัวหน้ากลุ่มจัดหาแหล่งวัตถุดิบ
อุตสาหกรรม

4. นายปณิธาน เจริญเกตุ

หัวหน้ากลุ่มประเมินศักยภาพ
และความคุ้มค่าแหล่งแร่

5. นายบุญญวัฒน์ ขุนอินทร์

หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ

6. นายประพงษ์ มงคลวิทย์

หัวหน้ากลุ่มจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรม
ต่างประเทศ

นายทรงวุฒิ อาทิตย์ทอง

ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม

กองบริหารสิ่งแวดล้อม

หน้าที่และอำนาจ

1. เสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแผนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
2. ศึกษา วิจัย กำหนดมาตรการ และมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม วงจรชีวิตของวัตถุอันตราย การฟื้นฟูพื้นที่ที่ใช้ทำเหมืองแร่ การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ความเสื่อมโทรมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
3. กำกับ ดูแล ตรวจสอบมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม ประเมินผลการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
4. ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาทางวิชาการ และติดตามประเมินผลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูพื้นที่ตามหลักวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและภูมิสถาปัตย์
5. กำหนดหลักเกณฑ์ ให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตามการจัดตั้งและบริหารกองทุนของสถานประกอบการด้านแร่ ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
7. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
8. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียนและข้อพิพาทด้านสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
9. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นายทรงวุฒิ อาทิตย์ทอง
ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม

2. นางสาวพนอรธน์ ธนะรักษ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นางสาวสรัญพร แสงอุทัย
หัวหน้ากลุ่มบริหารกองทุนและข้อพิพาท

4. นางสาววรรณพร ความสุข
หัวหน้ากลุ่มประเมิน
และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม 1

5. นางสาวศุภวรรณ นิธิสมัย
หัวหน้ากลุ่มประเมิน
และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2

6. นายสันระ ดันติวิทย์
หัวหน้ากลุ่มฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม

7. นางสาวจารุวัฒน์ พ่วงสุข
หัวหน้ากลุ่มวิชาการและมาตรฐาน

8. นายบุญศิริ อังฤทธิ์
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
และการมีส่วนร่วม

นางสาวกิตติ์ศิริ แก้วพิพัฒน์

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

หน้าที่และอำนาจ

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและพัฒนายุทธศาสตร์ของกรมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวง
2. เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนแม่บท การบริหารจัดการทรัพยากรแร่ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
3. เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ ของกรม ไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล
4. เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการภายในกรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ตลอดจนประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วยงานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานในสังกัดกรม
5. จัดทำแผนงาน งบประมาณ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติราชการของกรมและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการภายในกรม
6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิเทศสัมพันธ์ของกรม
7. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ
8. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นางสาวกิตติ์ศิริ แก้วพิพัฒน์
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน
2. นายกรรณ สนธิรักษ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นางสาวศิริวรรณ ชัยณรงค์
หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ
4. นางสาวภาณุมาศ วิจารณ์ประสิทธิ์
หัวหน้ากลุ่มติดตามประเมินผล
5. นายอักรพนธ์ ดอนพลอยเพชร
หัวหน้ากลุ่มแผนและงบประมาณ
6. นางประพิต ราชัยรา
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
7. นางกนิษฐา สุนทรสิงห์
หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์

นายธีรวัชร ต้นนุกิจ

ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ

กองวิศวกรรมบริการ

หน้าที่และอำนาจ

1. กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และให้ความเห็นทางด้านวิศวกรรม เพื่อประกอบการพิจารณาคำขออนุญาตเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และการประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ด้านเทคโนโลยีการทำเหมืองแร่ การทำเหมืองใต้ดิน การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และการประกอบกิจการโรงงาน เพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนา ยกกระดับมาตรฐานสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมโลหกรรมและความปลอดภัย
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน ให้คำปรึกษาแนะนำด้านความปลอดภัย และมาตรฐานการกำกับดูแลสถานประกอบการ สำหรับการทำเหมืองแร่ การทำเหมืองใต้ดิน การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และการประกอบกิจการโรงงาน
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และส่งเสริมการรังวัดด้วยเทคโนโลยีการรังวัดขั้นสูงและเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการรังวัด กำกับ ตรวจสอบ สร้างสมุดหลักฐานและการเขียนแบบพิมพ์ เพื่อประกอบการอนุญาต
7. ให้คำปรึกษาแนะนำการใช้งานและการให้บริการด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์เพื่อการพัฒนาเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และงานบริการทางช่าง
8. จัดทำแผนที่เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบพื้นที่ที่มีข้อจำกัดของทางราชการ เพื่อประกอบการขออนุญาตจัดทำแผนที่รายหม้อและหมู่เหมือง และจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการแผนที่กับข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
9. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นายธีรวัชร ต้นนุกิจ

ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ

2. นางสาวสุรัชญา แก้วถนงศ์

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นางสาวมานิศา วีรวัตรม

หัวหน้ากลุ่มเครื่องจักรและงานช่าง

4. นายปิยะ กิ่งแก้ว

หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีความปลอดภัย

5. นายปณิธิ พรหมดวง

หัวหน้ากลุ่มบริการวิศวกรรม

6. นายอนุชิต สุขเจริญพงษ์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาการสำรวจ และรังวัดขั้นสูง / หัวหน้ากลุ่มวิจัย และพัฒนาการประกอบการ

7. นายศราวุธ นุชศิริ

หัวหน้าฝ่ายเทคโนโลยีการทำแผนที่

8. (ว่าง)

หัวหน้าฝ่ายรังวัดสัมปทาน

9. นายดำรงพล เกื้อกิมพ์

หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบโครงการเหมืองแร่

นางสาวพรชลินพักษ์ เพ็ญคุณาพร

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

หน้าที่และอำนาจ

1. วางแผนและเสนอแนะนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในกรมให้สอดคล้องกับนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ
2. ออกแบบและดูแลระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกรมให้มีเสถียรภาพและมีความปลอดภัย
3. พัฒนาระบบการให้บริการเพื่อรองรับระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์และเป็นศูนย์บริการอิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจรเพื่อการบริการประชาชน
4. พัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการ เพื่อใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานและการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ด้านสารสนเทศให้แก่บุคลากร
5. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการปรึกษาแนะนำและดำเนินการจัดการสารสนเทศด้านเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
6. จัดหารวบรวม จัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรแร่และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อประมวลผลในเชิงสถิติ อันเป็นประโยชน์ในการประกอบกิจการด้านทรัพยากรแร่และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้สนับสนุนการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายและการวางแผนการดำเนินงานของกรมและผู้ประกอบการ
7. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นางสาวพรชลินพักษ์ เพ็ญคุณาพร

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. นางสาวภาณี ยะมาภัย

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นางสาวพัชรี ไซติยะสิทธิ์

หัวหน้ากลุ่มแผนงาน
และส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. นางทัศนีย์ เจริมประสาทสิทธิ์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบเครือข่าย
และการสื่อสาร

5. นายอภิชัย ปวงราษฎร์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบสำนักงาน
อิเล็กทรอนิกส์

6. นางสาวอริศรา สีนอุดม

หัวหน้ากลุ่มสถิติและพัฒนาข้อมูล

นางดารณี เคียงประคอง

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

กลุ่มตรวจสอบภายใน

หน้าที่และอำนาจ

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหารการเงิน และการบัญชีของกรม
2. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1. นางดารณี เคียงประคอง
ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
2. นางสาวทัศนีย์ สุขมาก
นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ชำนาญการพิเศษ
3. นางกึ่งเกียรติ มีนะกนิษฐ ชันติกุล
นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ชำนาญการพิเศษ
4. นางสาวอุมาภรณ์ ยาเคน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1-8

หน้าที่และอำนาจ

1. เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. ให้บริการปรึกษา แนะนำ และบริการข้อมูลข่าวสารทางวิศวกรรมเหมืองแร่ การเพิ่มมูลค่า และใช้ประโยชน์จากแร่ รวมทั้งให้ข้อมูลทางธรณีวิทยาแหล่งแร่และสิ่งแวดล้อม
3. ตรวจสอบ กำกับ ดูแล และให้ความเห็นทางด้านวิศวกรรม ธรณีวิทยา และสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการพิจารณา คำขออนุญาตต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และการประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเฉพาะในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม และกิจกรรมต่อเนื่อง
4. วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเหมืองแร่และโลหการ เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าแร่ และการใช้ประโยชน์จากแร่และแร่พลอยได้ รวมทั้งวิเคราะห์พื้นที่ศักยภาพแหล่งแร่เพื่อการพัฒนา
5. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งฟื้นฟูสภาพแวดล้อมอันเนื่องมาจากการทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม
6. ตรวจสอบ วิเคราะห์แร่ โลหะ และตัวอย่างสิ่งแวดล้อม รวมทั้งทดสอบคุณภาพ ของวัตถุดิบด้านแร่และโลหะ
7. เป็นศูนย์สารสนเทศด้านการพัฒนาเหมืองแร่ การเพิ่มมูลค่าแร่ และการใช้ประโยชน์จากแร่และโลหะ รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับแร่ โลหะ และสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

นายประสิทธิ์ ศรีพรหม

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

พื้นที่รับผิดชอบ

8 จังหวัด : สงขลา พัทลุง ยะลา นราธิวาส ตรัง
สตูล นครศรีธรรมราช ปัตตานี

1. นายประสิทธิ์ ศรีพรหม

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

2. นางสาวนิสรินน์ จิระเชษฐาภรณ์

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายสุริยา ชูเกื้อ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

4. นายธวัชชัย บุญทอง

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพและเศรษฐกิจแร่ /
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

5. นางสาวนุชรี จวนซ้าย

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

นายชาวลีตร ทองประดับ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

พื้นที่รับผิดชอบ

17 จังหวัด : เลย ขอนแก่น หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานี สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครพนม มุกดาหาร
บึงกาฬ หนองคาย ร้อยเอ็ด มหาสารคาม สกลนคร กาฬสินธุ์ ยโสธร อำนาจเจริญ

1. นายชาวลีตร ทองประดับ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

2. นางสาวสุชาดา แสงทับทิม

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายปฐมพงษ์ ทองแกมแก้ว

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแล
การประกอบการ

4. ว่าที่ ร.ต.หญิง ศิรพัฒน์ บรรณ

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจแร่

5. นายศิริวัฒน์ ธรรมลังกา

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และพัฒนาเทคโนโลยี

6. นางสาวสุชาดา แสงทับทิม

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

นายจิโรจน์ รัมมนต์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

พื้นที่รับผิดชอบ

8 จังหวัด : ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย
พะเยา แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน

1. นายจิโรจน์ รัมมนต์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

2. นางบุษรินทร์ ภูปะวะโรทัย

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายพีรธัช ฉัตรสุวรรณกิจ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

4. นางวรลักษณ์ เพชรธิรักษ์

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐศาสตร์แร่

5. นางสาวศุภินี จารุมาศ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

6. นายกมลวิช อ้นคำ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

7. นายชาตรี ศรีโวกานัย

หัวหน้าฝ่ายรังวัด

นายทวิชัย แพนิมพารัตน์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

พื้นที่รับผิดชอบ

6 จังหวัด : ชุมพร สุราษฎร์ธานี พังงา กระบี่ ระนอง ภูเก็ต

1. นายทวิชัย แพนิมพารัตน์
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต
2. นางสุภาวรา คึกฤทธิ์ภักดิ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายฐานันดร ฝลวงษ์
หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ /
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจแร่ / หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. นายณัฐวัตร จันทรมาตร์
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

นายันทกฐ หิมะมาน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

พื้นที่รับผิดชอบ

12 จังหวัด : พิษณุโลก กำแพงเพชร สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิจิตร อุทัยธานี
ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี นครสวรรค์

1. นายันทกฐ หิมะมาน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

2. นางสาวพีชานิกา เอ็งมล

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายชาติชัย ชูสาย

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

4. นางสาวเบญจมาภรณ์ เทศน์

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจศาสตร์แร่

5. นายปณณยุทธ ยอดมณี

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

6. นายเบญจพล ทาคำ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

นายกมลพล งามรังสฤษฎ์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

พื้นที่รับผิดชอบ

4 จังหวัด : สระบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ

1. นายกมลพล งามรังสฤษฎ์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

2. นายสมบัติ โพธิ์ทอง

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายเอกภพ แก้วเอียด

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

4. นางสาวอริศรา ประเสริฐยิ่ง

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจแร่

5. นายผดุงเกียรติ จิวฮวด

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

6. นางสาวธิดารัตน์ ไซตซ์พันธ์

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

นายกฤษณ์ พรหมศร

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

พื้นที่รับผิดชอบ

12 จังหวัด : กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม สมุทรสาคร ปทุมธานี
พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง นนทบุรี สมุทรสงคราม

1. นายกฤษณ์ พรหมศร

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

2. นางสาวจิตาภา ทองอุดม

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายอดิเทพ ศรีธิ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ /
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อม

4. นายเกริกสิน อธิธาฤทธิ์

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจศาสตร์แร่

5. นายพีรเมศวร์ ธรรมพิทักษ์

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

นายอภิมุข ลัมพานิช

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 8 ชลบุรี

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 8 ชลบุรี

พื้นที่รับผิดชอบ

9 จังหวัด : จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว สมุทรปราการ

1. นายอภิมุข ลัมพานิช
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 8 ชลบุรี
2. นายเจษฎา ทัศนสุวรรณ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายชาญชัย ศรีสกุลดี
หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ /
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. นางสาวดลนภา ไพโรจน์
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพและเศรษฐกิจแร่
5. นางอุทัยวรรณ อธิชัย
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

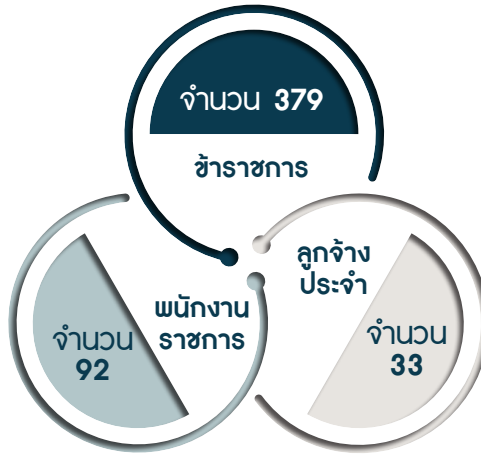

อัตรากำลัง

เจ้าหน้าที่ กพร. ณ 30 กันยายน 2568 (คนครอง)

รวม
จำนวน 504

ข้าราชการพลเรือนดีเด่นและคนพิมพ์ดี กพร.

ข้าราชการพลเรือนดีเด่น ของ กพร. ประจำปี 2568

นางสาวศุภวรรณ นิธิสมัย
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กองบริหารสิ่งแวดล้อม

นางสาวเลอลักษณ์ วงศ์สวัสดิ์
นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเลขาธิการกรม

นายปฐมพงษ์ ทองแถมแก้ว
วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 2 อุตรดิตถ์

นางสาวรุ่งอรุณ บัวพุก
นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการพิเศษ
กองบริหารงานอนุญาต

นางกิตติกา อินทรนอก
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
กองบริหารงานอนุญาต

นายคำทอง ลาสนันทุ
พนักงานขับรถยนต์ ส 2/หัวหน้า
สำนักงานเลขาธิการกรม

นางสาวสิริกร ชวเมธี
นักจัดการงานทั่วไป
กองวิศวกรรมบริการ

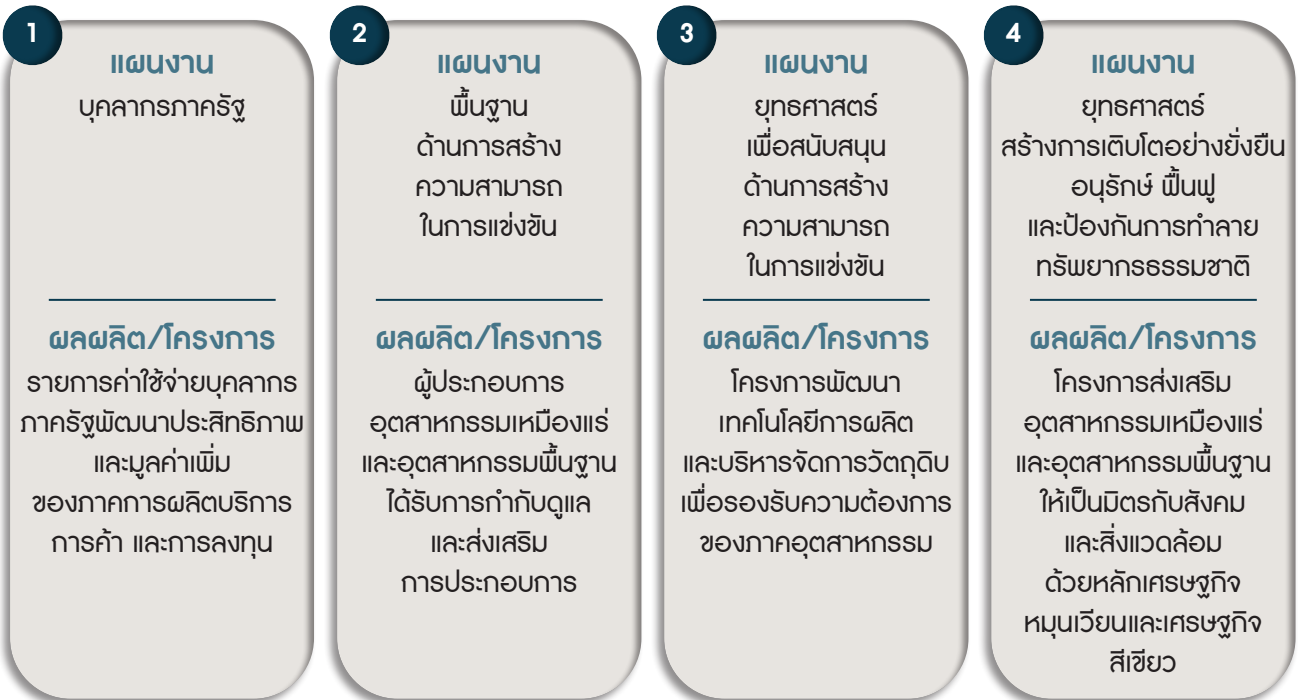
นางสาวณฐิกา หนูนวล
นักวิชาการอุตสาหกรรม
กองนวัตกรรมวัตถุดิบและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

และคนพิมพ์ดี กพร.

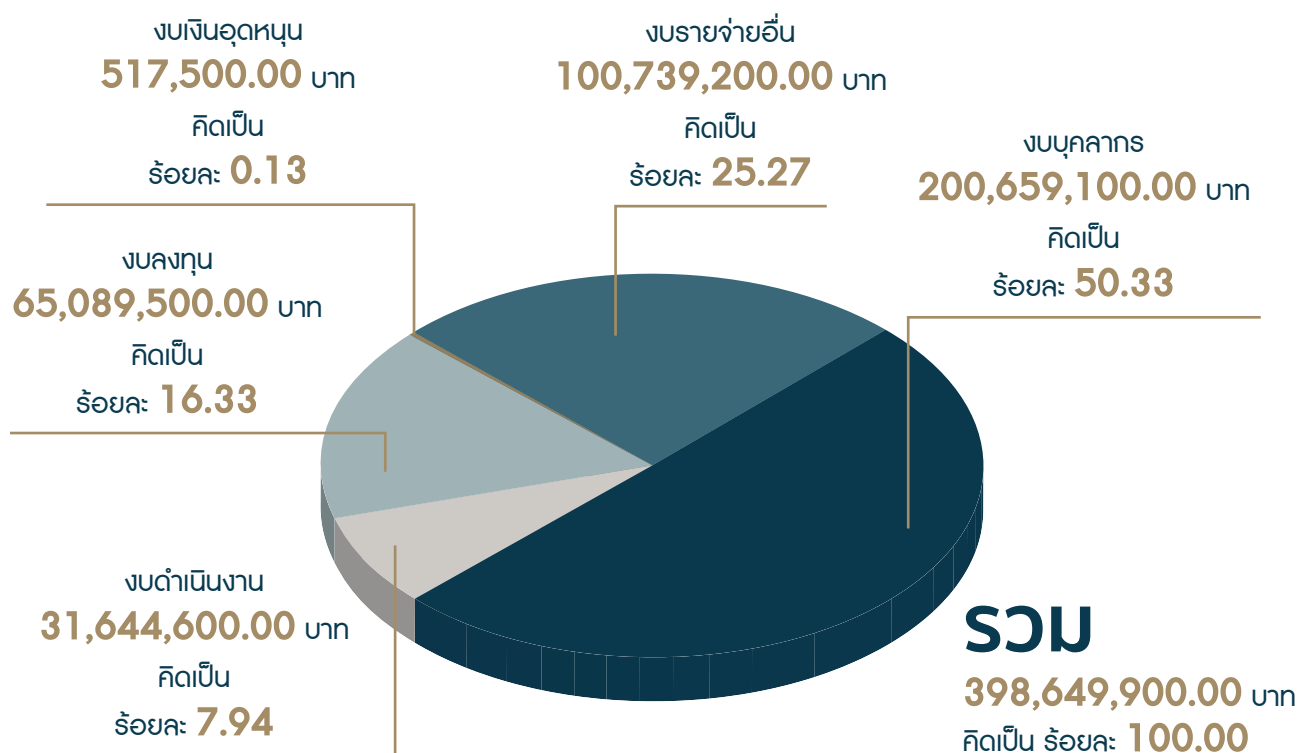
**ของ กพร.
ประจำปี 2568**

งบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

กพร. ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รวม 398,649,900 บาท สำหรับดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันและการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แบ่งตามแผนงานประกอบด้วย 4 แผนงาน 4 ผลผลิต/โครงการ ดังนี้

งบประมาณจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : บาท

ผลผลิต/ โครงการ	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน (บาท)	แผนงาน ยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน (บาท)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโต อย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกัน การทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ (บาท)	แผนงาน บุคลากรภาครัฐ (บาท)	รวม
ประเภท รายจ่าย					
งบบุคลากร	-	-	-	200,659,100.00	200,659,100.00
งบดำเนินงาน	28,725,100.00	-	-	2,919,500.00	31,644,600.00
งบลงทุน	-	65,089,500.00	-	-	65,089,500.00
งบเงินอุดหนุน	-	517,500.00	-	-	517,500.00
งบรายจ่ายอื่น	3,800,000.00	45,224,700.00	51,714,500.00	-	100,739,200.00
รวม	32,525,100.00	110,831,700.00	51,714,500.00	203,578,600.00	398,649,900.00

ผลการใช้จ่ายจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : บาท

ประเภท งบรายจ่าย	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (บาท)	งบประมาณสุทธิ (หลังโอน เปลี่ยนแปลง) (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	ร้อยละ	ผลการใช้จ่าย (บาท)	ร้อยละ
งบบุคลากร	200,659,100.00	200,659,100.00	207,216,503.10	51.96	207,216,503.10	51.96
งบดำเนินงาน	31,644,600.00	27,997,300.00	25,941,139.13	6.50	27,601,084.20	6.92
งบลงทุน	65,089,500.00	69,789,975.01	34,220,150.85	8.58	69,788,574.48	17.50
งบเงินอุดหนุน	517,500.00	510,000.00	510,000.00	0.13	510,000.00	0.13
งบรายจ่ายอื่น	100,739,200.00	99,870,224.99	68,805,296.16	17.25	99,667,669.85	24.99
ภาพรวม	398,649,900.00	398,826,600.00	336,693,089.24	84.42	404,783,831.63	101.49

รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

รายงานของผู้สอบบัญชี

เสนอ อธิปไตยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ความเห็น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรายงานการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (หน่วยงาน) ซึ่งประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึงสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า รายงานการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และผลการดำเนินงาน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

เกณฑ์ในการแสดงความเห็น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติงานตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชี ความรับผิดชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้กล่าวไว้ในวรรคความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงินในรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีความเป็นอิสระจากหน่วยงานตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่กำหนดโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี รวมถึงมาตรฐานเรื่องความเป็นอิสระ ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี (ประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบด้านจรรยาบรรณอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเชื่อว่าหลักฐานการสอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเพียงพอและเหมาะสม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ข้อมูลอื่น

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อมูลอื่น ข้อมูลอื่นประกอบด้วย ข้อมูลซึ่งรวมอยู่ในรายงานประจำปี แต่ไม่รวมถึงรายงานการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีที่อยู่ในรายงานประจำปีนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคาดว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะได้รับรายงานประจำปีภายหลังวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีนี้

ความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อรายงานการเงินไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลอื่น และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลอื่น

ความรับผิดชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน คือ การอ่านและพิจารณาว่าข้อมูลอื่นมีความขัดแย้งที่มีสาระสำคัญกับรายงานการเงินหรือกับความรู้ที่ได้รับจากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือปรากฏว่าข้อมูลอื่นมีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

- 2 -

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้อ่านรายงานประจำปี หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินสรุปได้ว่าการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องสื่อสารเรื่องดังกล่าวกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับดูแล

ความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อรายงานการเงิน

ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนอรายงานการเงินเหล่านี้โดยถูกต้องตามที่ควรตามมาตรฐานการบัญชีการคลังและนโยบายการบัญชีการคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด และรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่ผู้บริหารพิจารณาว่าจำเป็น เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการเงินที่ปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด

ในการจัดทำรายงานการเงิน ผู้บริหารรับผิดชอบในการประเมินความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่อง เปิดเผยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่องตามความเหมาะสม และการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือเป็นนโยบายรัฐบาลที่จะเลิกหน่วยงานหรือหยุดดำเนินงานหรือไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่องต่อไปได้

ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงิน

การตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า รายงานการเงินโดยรวมปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชีซึ่งรวมความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ด้วย ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลคือความเชื่อมั่นในระดับสูงแต่ไม่ได้เป็นการรับประกันว่าการปฏิบัติงานตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชีจะสามารถตรวจพบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่มีอยู่ได้เสมอไป ข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอาจเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด และถือว่ามีสาระสำคัญเมื่อคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่ารายการที่ขัดต่อข้อเท็จจริงแต่ละรายการหรือทุกรายการรวมกันจะมีผลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของผู้ใช้รายงานการเงินจากการใช้รายงานการเงินเหล่านี้

ในการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ใช้ดุลยพินิจและการสังเกตและสงสัยของผู้ประกอบวิชาชีพตลอดการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินรวมถึง

- ระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในรายงานการเงิน ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด ออกแบบและปฏิบัติงานตามวิธีการตรวจสอบเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้น และได้หลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ความเสี่ยงที่ไม่พบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งเป็นผลมาจากการทุจริตจะสูงกว่าความเสี่ยงที่เกิดจากข้อผิดพลาด เนื่องจากการทุจริตอาจเกี่ยวกับการสมรู้ร่วมคิด การปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน การตั้งใจละเว้นการแสดงผล การแสดงผลที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงหรือการแทรกแซงการควบคุมภายใน

- ทำความเข้าใจในระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ เพื่อออกแบบวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงความเห็นต่อความมีประสิทธิภาพของการควบคุมภายในของหน่วยงาน

- ประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีที่ผู้บริหารใช้และความสมเหตุสมผลของประมาณการทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดทำขึ้นโดยผู้บริหาร

๙

- สรุปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้บริหารและจากหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับ สรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อาจเป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่องหรือไม่ ถ้าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ข้อสรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องกล่าวไว้ในรายงานของผู้สอบบัญชีของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้ข้อสังเกตถึงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงินที่เกี่ยวข้อง หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอ ความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะเปลี่ยนแปลงไป ข้อสรุปของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขึ้นอยู่กับหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับจนถึงวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์หรือสถานการณ์ในอนาคตอาจเป็นเหตุให้หน่วยงานต้องหยุดการดำเนินงานต่อเนื่อง
- ประเมินการนำเสนอ โครงสร้างและเนื้อหาของรายงานการเงินโดยรวม รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลว่ารายงานการเงินแสดงรายการและเหตุการณ์ในรูปแบบที่ทำให้มีการนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรหรือไม่

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้สื่อสารกับผู้บริหารในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งรวมถึงขอบเขตและช่วงเวลาของการตรวจสอบตามที่ได้วางแผนไว้ ประเด็นที่มีนัยสำคัญที่พบจากการตรวจสอบ รวมถึงข้อบกพร่องที่มีนัยสำคัญในระบบการควบคุมภายใน หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้พบในระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

(นางสาวเจลิมา ศรี เกตุแดง)

ผู้อำนวยการสำนักตรวจเงินแผ่นดินที่ 18

(นางสาวสรส คุ่มรุ่งเรือง)

ผู้อำนวยการกลุ่ม

- 4 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	4,752,018,302.40	3,603,577,673.50
ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	5	258,428.40	363,788.40
ลูกหนี้อื่นระยะสั้น	6	1,346,130.10	1,551,120.24
วัสดุคงเหลือ	7	1,148,777.60	1,060,787.39
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		4,754,771,638.50	3,606,553,369.53
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	8	450,001,935.58	432,018,571.28
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	9	50,379,391.05	44,223,775.72
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		500,381,326.63	476,242,347.00
รวมสินทรัพย์		5,255,152,965.13	4,082,795,716.53

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการการเงินนี้

นางสาว ยรรยงสวัสดิ์

(นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(นายอดิทัต วัฒนสินธ์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 5 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
หนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้การค้า	10	3,286,005.29	13,453,491.67
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	11	1,367,554,099.84	880,299,844.24
เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	12	1,681,860.16	8,218,291.92
เงินรับฝากระยะสั้น	13	11,512,970.74	11,655,481.75
รวมหนี้สินหมุนเวียน		<u>1,384,034,936.03</u>	<u>913,627,109.58</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	14	58,205,194.55	40,663,082.11
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว	15	1,060,000.00	1,060,000.00
ประมาณการหนี้สินระยะยาว	16	1,441,660.68	-
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		<u>60,706,855.23</u>	<u>41,723,082.11</u>
รวมหนี้สิน		<u>1,444,741,791.26</u>	<u>955,350,191.69</u>
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุน	20	181,044,329.25	181,044,329.25
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม	21	3,629,366,844.62	2,946,401,195.59
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		<u>3,810,411,173.87</u>	<u>3,127,445,524.84</u>
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		<u>5,255,152,965.13</u>	<u>4,082,795,716.53</u>

ส-

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

สลิตา ยรรยงสวัสดิ์
(นางสลิตา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

(นายอดิทัต วะสินนท์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 6 -

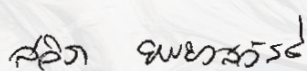
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	22	595,820,348.88	502,599,489.36
รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	23	984,000.75	21,573.00
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	24	6,016,437.81	5,982,831.08
รายได้เงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ		464,026,035.43	548,510,073.98
รายได้เงินบำรุงพิเศษ		244,916,569.03	293,742,743.75
รายได้อื่น	25	1,904,906.30	1,015,486.67
รวมรายได้		<u>1,313,668,298.20</u>	<u>1,351,872,197.84</u>
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	26	245,409,584.44	242,663,133.80
ค่าบำเหน็จบำนาญ	27	161,308,911.17	152,871,985.16
ค่าตอบแทน	28	763,675.00	423,980.50
ค่าใช้สอย	29	139,093,936.33	106,330,717.85
ค่าวัสดุ	30	8,468,857.73	6,769,878.02
ค่าสาธารณูปโภค	31	8,397,492.65	8,928,362.22
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	32	43,481,264.15	55,449,033.93
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	33	21,980,302.18	14,727,425.03
ค่าใช้จ่ายอื่น	34	1,798,625.52	55,038.69
รวมค่าใช้จ่าย		<u>630,702,649.17</u>	<u>588,219,555.20</u>
รวมรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		<u>682,965,649.03</u>	<u>763,652,642.64</u>

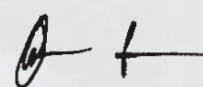
ส-

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

(นางสลิลลา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

(นายอติทัต วัฒนสินธ์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 7 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง/(ต่ำ) กว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	(หน่วย : บาท) รวมสินทรัพย์สุทธิ/ ส่วนทุน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 - ตามที่รายงานไว้เดิม	181,044,329.25	2,170,552,897.69	2,351,597,226.94
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน	-	12,195,655.26	12,195,655.26
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 - หลังปรับปรุง	181,044,329.25	2,182,748,552.95	2,363,792,882.20
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2567			
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด (ปรับปรุงใหม่)	-	763,652,642.64	763,652,642.64
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	181,044,329.25	2,946,401,195.59	3,127,445,524.84
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 - ตามที่รายงานไว้เดิม	181,044,329.25	2,845,043,442.64	3,026,087,771.89
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน	-	101,357,752.95	101,357,752.95
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 - หลังปรับปรุง	181,044,329.25	2,946,401,195.59	3,127,445,524.84
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2568			
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด	-	682,965,649.03	682,965,649.03
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	181,044,329.25	3,629,366,844.62	3,810,411,173.87

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

ศธธ ชุมพรรัตน์
(นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

(นายดิทิต วัฒนศัพท์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 8 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกกฎกระทรวงให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ โดยการส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหะกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ ให้มีการใช้ประโยชน์แร่ และโลหะ อย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อย่างยั่งยืน โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. เสนอแนะนโยบาย มาตรการ แนวทางและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายการบริหารและการจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาของประเทศ
3. กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต
5. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้บริการทางวิชาการและสารสนเทศ
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ความปลอดภัยของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และควบคุมระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อชุมชน
7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสถานที่ตั้งหลักอยู่ในกระทรวงอุตสาหกรรม เลขที่ 75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 และมีสำนักงานภูมิภาค ตั้งอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ จำนวน 7 แห่ง ดังนี้

1. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต
5. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก
6. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา
7. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มี 4 ฉบับ ดังนี้

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบ พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการไม่ บด หรือย่อยหินและ โรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)
- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรร งบประมาณรายจ่ายประจำปีหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 404,206,017.61 บาท (ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 347,294,809.80 บาท) โดยแยกเป็นรายจ่ายลงทุน จำนวน 66,194,975.01 บาท และรายจ่ายประจำ จำนวน 338,011,042.60 บาท ประกอบด้วยงบบุคลากร จำนวน 207,216,503.10 บาท งบดำเนินงาน จำนวน 31,592,300 บาท งบเงินอุดหนุน จำนวน 510,000 บาท และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 98,692,239.50 บาท เพื่อใช้จ่ายในแผนงานบุคลากรภาครัฐ แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และแผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเติบโต อย่างยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีหน่วยงานระดับหน่วยเบิกจ่ายภายใต้สังกัด ซึ่งเป็น หน่วยเบิกจ่ายในภูมิภาค จำนวน 7 แห่ง และหน่วยเบิกจ่ายในส่วนกลาง จำนวน 1 แห่ง ซึ่งรับผิดชอบบริหารจัดการ เงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในส่วนของแต่ละแห่ง หน่วยเบิกจ่ายดังกล่าว ไม่เป็นหน่วยงานที่เสนอรายงานและไม่มีการจัดทำรายงานการเงินแยกกัน รายการบัญชีของหน่วยเบิกจ่ายทุกแห่ง จึงได้นำมาแสดงรวมไว้ในรายงานการเงินฉบับนี้

หมายเหตุ 2 เกณฑ์การจัดทำรายงานการเงิน

รายงานการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติ วินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 รายการที่ปรากฏในรายงานการเงินฉบับนี้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ และการจัดทำรายงานการเงินถือปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำรายงานการเงินประจำปีตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0410.2/ว 15 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2563 และแสดงรูปแบบการนำเสนอรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐ ตามหนังสือ กรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 479 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2563 และหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 559 ลงวันที่ 25 กันยายน 2566 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2566)

รายงานการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิม เว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นใน นโยบายการบัญชี

รายงานการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่เสนอรายงาน ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ รวมรายการบัญชีที่เกิดขึ้นทั้งที่หน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ที่อยู่ภายใต้สังกัดกรม รายการที่ปรากฏในรายงานการเงิน รวมถึง สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของรัฐบาล และอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลในภาพรวม แต่ให้หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแล รักษาและบริหารจัดการให้แก่รัฐบาล ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และรวมถึงองค์ประกอบ ของรายงานการเงิน ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานเอง

- 10 -

หมายเหตุ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

3.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- เงินสด หมายถึง เงินสดในมือ เช็ค ดราฟต์ และธนาคาณัติ หน่วยงานจะรับรู้เงินสดและเงินฝากธนาคารในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ และแสดงรายการดังกล่าวไว้ในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

- เงินทดรองราชการ หมายถึง เงินที่หน่วยงานได้รับจากรัฐบาลเพื่อทรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยในการดำเนินงานของหน่วยงานตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ การใช้จ่ายเงินทดรองราชการจะบันทึกควบคุมโดยทะเบียน ยอดบัญชีเงินทดรองราชการจะเป็นยอดคงที่ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ เมื่อหน่วยงานใช้จ่ายเงินทดรองราชการแล้ว จะรวบรวมหลักฐานการจ่ายเพื่อเบิกเงินงบประมาณมาขอใช้เงินทดรองราชการ หน่วยงานจะบันทึกรับรู้เงินทดรองราชการเมื่อได้รับเงินควบคู่กับการบันทึกเงินทดรองราชการรับจากคลัง และให้แสดงรายการเงินทดรองราชการในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

- เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง หมายถึง บัญชีเงินฝากของหน่วยงานที่ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยมีข้อตกลงกับกระทรวงการคลัง เพื่อรับเงินรายได้แผ่นดินและเงินฝากคลังที่จัดเก็บได้ เพื่อรอโอนไปเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ 1 ซึ่งหน่วยงานต้องบันทึกบัญชีรายละเอียดรายตัวในระบบ GFMS

- รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูงซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมูลค่าเดิม ซึ่งความแตกต่างในมูลค่าดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

- เงินฝากคลัง หมายถึง เงินนอกงบประมาณที่หน่วยงานฝากไว้กับกระทรวงการคลัง หน่วยงานจะรับรู้เงินฝากคลังในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ โดยแสดงรายการเงินฝากคลังในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

3.2 ลูกหนี้

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงานกรณีให้ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ยืมเงินไปใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินงบประมาณ ลูกหนี้เงินนอกงบประมาณ แสดงตามมูลค่าที่จะได้รับโดยไม่ตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

3.3 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูง และไม่มีลักษณะคงทนถาวร หน่วยงานวัดมูลค่าวัสดุคงเหลือในราคาทุนตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน

3.4 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- ที่ดิน แสดงตามราคาทุนเฉพาะที่ดินที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์ สำหรับที่ดินราชพัสดุที่หน่วยงานครอบครองและใช้ประโยชน์ แต่ไม่ได้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์จะแสดงเพิ่มเติมไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคาร ทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์และไม่มีกรรมสิทธิ์ แต่หน่วยงานได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง แสดงรายการตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ยกเว้น อาคารที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างแสดงตามราคาทุน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ได้มาก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 รับรู้ราคาทุน ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป เฉพาะที่ยังมีอายุการใช้งานเหลืออยู่

สว

- อุปกรณ์ ได้แก่ ครุภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ หน่วยงานรับรู้รายการอุปกรณ์เฉพาะรายการที่มีมูลค่าขั้นต่ำต่อหน่วยหรือต่อชุด ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป ยกเว้นรายการที่ได้มาก่อนปี 2563 รับรู้เป็นอุปกรณ์เมื่อมูลค่าขั้นต่ำตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไป โดยแสดงรายการตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

- ราคาทุนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ รวมถึงรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งาน ต้นทุนในการต่อเติมหรือปรับปรุง ซึ่งทำให้หน่วยงานได้รับประโยชน์ตลอดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเดิม ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม ถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

- ค่าเสื่อมราคابันทิกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

อาคารสำนักงานและอาคารเพื่อประโยชน์อื่นที่มีโครงสร้างเป็นคอนกรีต	15-40 ปี
สิ่งปลูกสร้างถาวร	15-25 ปี
ครุภัณฑ์สำนักงาน	3-12 ปี
ครุภัณฑ์ยานพาหนะ	5-30 ปี
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5-10 ปี
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5-8 ปี
ครุภัณฑ์การเกษตร - เครื่องมือและอุปกรณ์	2-5 ปี
ครุภัณฑ์โรงงาน - เครื่องมือและอุปกรณ์	2-5 ปี
ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	3-8 ปี
ครุภัณฑ์สำรวจ	5-10 ปี
ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์	5-15 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3-5 ปี
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	2-5 ปี
ครุภัณฑ์อื่น	2-15 ปี

- ไม่มีการคิดคำนวณค่าเสื่อมสำหรับที่ดิน และสินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง

3.5 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบงานต่าง ๆ และต้นทุนเว็บไซต์ ทั้งที่ได้มาจากการจัดซื้อ และการจ้างพัฒนาขึ้น โดยหน่วยงานมีสิทธิควบคุมการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น และคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการจากสินทรัพย์นั้นเกินกว่าหนึ่งปี หน่วยงานแสดงรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	5-20 ปี
--------------------	---------

3.6 เจ้าหนี้ระยะสั้น

เจ้าหนี้ระยะสั้น หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานค้างชำระแก่องค์กร/บุคคลภายนอก หรือหน่วยงานอื่นภาครัฐ จากการซื้อสินค้าหรือใช้บริการ หรือเกิดจากรายการอื่นที่ทำให้หน่วยงานมีภาระหนี้สินที่จะต้องชำระภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืม และรายการที่ไม่มีการแลกเปลี่ยน

- 12 -

3.7 เงินรับฝากกระยะสั้น

เงินรับฝากกระยะสั้น หมายถึง เงินที่หน่วยงานได้รับไว้ตามอำนาจหน้าที่ แต่เป็นเงินที่หน่วยงานไม่อาจนำไปใช้จ่ายได้ตามปกติ โดยหน่วยงานมีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากหรือเป็นเงินผ่านมือที่จะต้องจ่ายต่อไปยังบุคคลที่มีส่วนตามกฎหมาย

3.8 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว หมายถึง รายได้รอการรับรู้ระยะยาวเป็นสินทรัพย์ที่หน่วยงานได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสินทรัพย์รับบริจาค โดยมีผู้มอบให้หน่วยงานไว้ใช้ในการดำเนินงานรวมทั้งการได้รับเงินสดที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดในการใช้จ่ายเงินซึ่งหน่วยงานยังไม่อาจรับรู้รายได้

รายได้รอการรับรู้จะถูกทยอยตัดบัญชีเพื่อรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็น เพื่อจับคู่รายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ทยอยรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้รับความช่วยเหลือหรือบริจาค

3.9 สัญญาเช่าดำเนินงาน

หน่วยงานรับรู้จำนวนเงินที่จ่ายตามสัญญาเช่าดำเนินงานเป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า นอกจากว่าจะมีเกณฑ์อื่นที่เป็นระบบซึ่งสะท้อนถึงระยะเวลาที่ผู้เช่าได้รับประโยชน์ได้ดีกว่า

3.10 รายได้จากเงินงบประมาณ

รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้ตามเกณฑ์ ดังนี้

- กรณีที่เบิกจ่ายเงินเข้าบัญชีของหน่วยงานเพื่อนำไปจ่ายต่อให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงาน รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณเมื่อได้ส่งคำขอเบิกเงินกับคลัง

- กรณีที่เบิกหักผลส่งหรือเบิกจ่ายตรงจากรัฐบาลให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงานโดยหน่วยงานไม่ได้รับตัวเงิน รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณเมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากคลัง

3.11 รายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินเป็นรายได้ของรัฐบาลที่หน่วยงานได้รับและจะต้องนำส่งคลัง หน่วยงานรับรู้เงินรายได้แผ่นดินเมื่อได้รับรายได้ และเนื่องจากรายได้แผ่นดินเป็นรายได้ที่หน่วยงานไม่สามารถนำมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ ดังนั้น ณ วันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงาน หน่วยงานจะปิดบัญชีรายได้แผ่นดิน และบัญชีรายได้แผ่นดินนำส่งคลังไปเข้าบัญชีรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง เพื่อแสดงภาระผูกพันที่หน่วยงาน จะต้องนำเงินส่งคลังในงวดบัญชีต่อไป

3.12 รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค เป็นส่วนหนึ่งของรายการโอนตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับที่ 23 เรื่อง รายได้จากรายการไม่แลกเปลี่ยน คือ การโอนทรัพยากรจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง โดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนที่มีมูลค่าใกล้เคียงกันเป็นการแลกเปลี่ยน และไม่ใช้รายการทางภาษี

รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาคที่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอนรับรู้เป็นรายได้รอการรับรู้เมื่อได้รับเงินและทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับรายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่ไม่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน ไม่ว่าจะมียกข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอนหรือไม่ รับรู้เป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์รับโอนที่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์

ข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอน ไม่รวมถึงข้อกำหนดให้ต้องคืนสินทรัพย์ ที่รับโอนหรือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการอื่นที่ต้องคืนให้แก่ผู้โอน ถ้าไม่ใช้สินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ ดังนั้น เมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ภายใต้ข้อจำกัด ผู้รับโอนไม่ได้มีภาระผูกพันในปัจจุบันที่จะต้องโอนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการให้แก่บุคคลที่สาม เมื่อผู้รับโอนทำผิดข้อจำกัด ผู้โอนหรือฝ่ายอื่นอาจมีทางเลือกในการใช้บทลงโทษต่อผู้รับโอน ดังนั้น เมื่อหน่วยงานได้รับสินทรัพย์ตามข้อจำกัดจึงรับรู้รายได้ทันที

เงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน กำหนดให้หน่วยงานจะต้องใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ หรือต้องคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้โอนในกรณีที่ผิดเงื่อนไขนั้น ดังนั้น หน่วยงานผู้รับโอนสินทรัพย์จึงมีภาระผูกพันในปัจจุบันที่ต้องส่งมอบประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่บุคคลที่สามเมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ทั้งนี้เป็นเพราะผู้รับโอนไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสไหลออกของทรัพยากร เนื่องจากมีข้อกำหนดให้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ในการส่งมอบสินค้าหรือบริการให้แก่บุคคลที่สามหรือไม่เช่นนั้นต้องส่งคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้โอน ดังนั้น เมื่อผู้รับโอนเริ่มรับรู้สินทรัพย์ตามเงื่อนไข จึงเกิดหนี้สินขึ้นด้วย

หมายเหตุ 4 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	2568	(หน่วย : บาท) 2567 (ปรับปรุงใหม่)
เงินตราพระราชการ	1,060,000.00	1,060,000.00
เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง	6,320,861.09	-
เงินฝากธนาคาร - ในงบประมาณ	898,560.30	5,375,322.31
เงินฝากธนาคาร - นอกงบประมาณ	64,500.00	61,100.00
เงินฝากคลัง	4,743,674,381.01	3,597,081,251.19
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	<u>4,752,018,302.40</u>	<u>3,603,577,673.50</u>

เงินตราพระราชการ เป็นเงินสดที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลิกย่อยในสำนักงาน ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตราพระราชการ พ.ศ. 2562 ซึ่งจะต้องส่งคืนคลังเมื่อหมดความจำเป็นในการใช้จ่าย ยอดคงเหลือสิ้นปีประกอบด้วย เงินสด เงินฝากธนาคาร และ ใบสำคัญที่เบิกจากเงินตราพระราชการแล้วรอเบิกชดเชย ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,060,000 บาท

เงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลัง ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 6,320,861.09 บาท เป็นเงินฝากธนาคารเพื่อนำส่งคลังของหน่วยงาน

เงินฝากธนาคาร - ในงบประมาณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 898,560.30 บาท และเงินฝากธนาคาร - นอกงบประมาณ จำนวน 64,500 บาท เป็นของหน่วยงานส่วนกลาง

เงินฝากคลัง เป็นเงินที่หน่วยงานฝากไว้กับกระทรวงการคลังภายใต้ข้อจำกัดในการใช้จ่ายเพื่อจ่ายต่อไปให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในกฎหมายอันเป็นที่มาของเงินฝากคลัสนั้น หน่วยงานไม่สามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานตามปกติได้ แต่มีหน้าที่ถือไว้เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์เงินฝากคลัง ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และ 2567 จำนวน 4,743,674,381.01 บาท และ 3,597,081,251.19 บาท ตามลำดับมีรายละเอียด ดังนี้

- 14 -

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
		(ปรับปรุงใหม่)
เงินบริจาคที่ได้รับบริจาคจากภาคเอกชน (รหัส 00787)	2,289,902.86	1,500,236.78
เงินฝากค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบแข่งขัน (รหัส 00788)	43,134.00	-
เงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษ กพร. (รหัส 00798)	1,341,759,685.27	1,148,096,628.57
เงินฝากประเภทเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กพร. (รหัส 00800)	2,466,903,610.82	2,337,320,428.67
เงินฝากกระทรวงการคลังเพื่อรอการชำระคืน (รหัส 00885)	592,500.00	-
เงินฝากต่าง ๆ กพร. (รหัส 00901)	9,001,453.09	9,071,269.33
เงินฝากค่าภาคหลวงแร่รอจัดสรร (รหัส 00911)	868,446,923.74	60,787,811.45
เงินอุดหนุนจากสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ (รหัส 00912)	53,869,909.36	38,013,370.20
เงินฝากเงินประกันสัญญา - ราชบุรี (รหัส 10599)	52,909.00	52,909.00
เงินฝาก / กพร. - ภูเก็ต (รหัส 10800)	-	1,658,230.00
เงินฝาก / กพร. - พิชญโลก (รหัส 10800)	17,600.00	-
เงินฝาก / กพร. - อุดรธานี (รหัส 10901)	339,533.00	243,941.80
เงินฝาก / กพร. - นครราชสีมา (รหัส 10901)	169,810.37	84,886.84
เงินฝาก / กพร. - เชียงใหม่ (รหัส 10902)	106,514.50	251,538.55
เงินฝาก / กพร. - สงขลา (รหัส 10930)	80,895.00	-
รวมเงินฝากคลัง	<u>4,743,674,381.01</u>	<u>3,597,081,251.19</u>

1. เงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,341,759,685.27 บาท เป็นเงินที่จัดเก็บตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรเสียเงินบำรุงพิเศษให้ กพร. ในอัตราร้อยละห้าของค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ทุกชนิดที่ผลิตได้จากประทานบัตร ซึ่งให้เสียพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรตั้งอยู่

2. เงินฝากประเภทเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 2,466,903,610.82 บาท เป็นเงินที่จัดเก็บตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2561 โดยผลประโยชน์ที่จัดเก็บได้ตามประกาศนี้ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายของ กพร. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

๙

- 15 -

3. เงินฝากต่าง ๆ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 9,001,453.09 บาท ประกอบด้วย	
	(หน่วย : บาท)
- เงินมัดจำของ เงินค้ำประกันสัญญา	2,712,093.02
- เงินบำรุงพิเศษ	7,249.07
- เงินสนับสนุนโครงการโปแตช	164,210.00
- เงินกองทุนสนับสนุนโครงการศึกษาวิจัยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	
ในโครงการเหมืองแร่โพแทช จังหวัดนครราชสีมา	6,000,000.00
- ขายทอดตลาดสำนักงานบังคับคดี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา	20,000.00
- ค่าความเสียหาย (นายสิริวิทย์)	28,837.00
- เงินทุนวิจัย โครงการสนับสนุนทุนนักวิจัยใหม่	69,064.00
รวมเงินฝากต่าง ๆ กพร.	<u>9,001,453.09</u>

4. เงินอุดหนุนจากสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 53,869,909.36 บาท เป็นเงินที่ กพร. ได้รับบริจาคจากผู้รับสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่และหรือการประกอบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับแร่ตามเงื่อนไขของสัญญาและสัมปทาน

หมายเหตุ 5 ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ลูกหนี้ส่วนราชการ - รายได้รับแทนกัน	258,428.40	363,788.40
รวมลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	<u>258,428.40</u>	<u>363,788.40</u>

ลูกหนี้ส่วนราชการ - รายได้รับแทนกัน ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 258,428.40 บาท เป็นการโอนขายบิลค่าภาคหลวงแร่ เดือนพฤษภาคม และเดือนสิงหาคม 2567 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี

หมายเหตุ 6 ลูกหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ	495,144.00	736,913.00
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	342,550.00	301,220.00
รายได้ค้างรับ	508,436.10	512,987.24
รวมลูกหนี้อื่นระยะสั้น	<u>1,346,130.10</u>	<u>1,551,120.24</u>

๗

- 16 -

ลูกหนี้เงินยืม ณ วันสิ้นปี แยกตามกำหนดระยะเวลาส่งหลักฐานการจ่าย และ/หรือเงินเหลือจ่ายที่ยืม
ดังนี้

(หน่วย : บาท)				
ลูกหนี้เงินยืม	ยังไม่เกินกำหนด	เกินกำหนดระยะเวลา	เกินกำหนดระยะเวลา	รวม
ในงบประมาณ	ระยะเวลา	ไม่เกิน 15 วัน	เกินกว่า 15 วัน	
2568	495,144.00	-	-	495,144.00
2567	736,913.00	-	-	736,913.00
(หน่วย : บาท)				
ลูกหนี้เงินยืม	ยังไม่เกินกำหนด	เกินกำหนดระยะเวลา	เกินกำหนดระยะเวลา	รวม
นอกงบประมาณ	ระยะเวลา	ไม่เกิน 15 วัน	เกินกว่า 15 วัน	
2568	342,550.00	-	-	342,550.00
2567	301,220.00	-	-	301,220.00

หมายเหตุ 7 วัสดุคงเหลือ

(หน่วย : บาท)		
	2568	2567
วัสดุคงเหลือ	1,148,777.60	1,060,787.39
รวมวัสดุคงเหลือ	1,148,777.60	1,060,787.39

หมายเหตุ 8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ

ที่ดิน ประกอบด้วย

1. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารทำการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ เลขที่ 75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
2. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นที่ราชพัสดุ จำนวน 5 แปลง ได้แก่ หมายเลขทะเบียน 1-สป-884 เนื้อที่ 23-1-78 ไร่ , 1-สป-885 เนื้อที่ 6-0-69 ไร่ , 1-สป-886 เนื้อที่ 3-0-53 ไร่ , 1-สป-887 เนื้อที่ 0-0-78 ไร่ และ 1-สป-888 เนื้อที่ 0-3-46 ไร่ รวมเนื้อที่ 33-3-24 ไร่
3. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา และบ้านพักข้าราชการ ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นที่สาธารณประโยชน์ หมายเลขทะเบียน น.ส.ล. เลขที่ 1525/2507 เนื้อที่ 56-2-78.5 ไร่
4. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี และบ้านพักข้าราชการ ตำบลโนนสูง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เป็นที่ราชพัสดุ หมายเลขทะเบียน อด. 1827 เนื้อที่ 5-2-45 ไร่
5. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่ และบ้านพักข้าราชการ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ราชพัสดุ จำนวน 2 แปลง ได้แก่ หมายเลขทะเบียน 11208 และ 11209 รวมเนื้อที่ 6-3-41 ไร่

๙

- 17 -

6. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต และ บ้านพักข้าราชการ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เป็นที่ราชพัสดุ หมายเลขทะเบียน 1-ภก-155 เนื้อที่ 21-3-29 ไร่

7. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี และ บ้านพักข้าราชการ ตำบลเจดีย์หัก อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นที่สาธารณประโยชน์ หมายเลขทะเบียน รบ. 3337-3354 เนื้อที่ 5 ไร่

8. ที่ดิน (อุตสาหกรรมจังหวัดเลยใช้ประโยชน์) ตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เป็นที่ราชพัสดุ หมายเลขทะเบียน ลย. 3 เนื้อที่ 13-2-85 ไร่

(หน่วย : บาท)

	2568	2567
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	439,160,917.35	426,545,217.35
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	(213,849,987.54)	(204,117,810.54)
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง - สุทธิ	225,310,929.81	222,427,406.81
ครุภัณฑ์	659,267,218.50	631,530,303.79
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - ครุภัณฑ์	(464,170,062.73)	(441,377,009.32)
ครุภัณฑ์ - สุทธิ	195,097,155.77	190,153,294.47
งานระหว่างก่อสร้าง	29,593,850.00	19,437,870.00
รวมที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	450,001,935.58	432,018,571.28

(หน่วย : บาท)

2567

	อาคารและ สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	งานระหว่างก่อสร้าง	รวม
ราคาทุน				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	421,730,106.51	636,851,913.02	2,187,000.00	1,060,769,019.53
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	4,815,110.84	15,185,686.23	15,900,870.00	35,901,667.07
รายการปรับปรุง	-	(200,090.00)	1,350,000.00	1,149,910.00
การจำหน่ายออก	-	(20,307,205.46)	-	(20,307,205.46)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	426,545,217.35	631,530,303.79	19,437,870.00	1,077,513,391.14
ค่าเสื่อมราคาสะสม				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	193,404,094.40	425,141,005.55	-	618,545,099.95
ค่าเสื่อมราคาประจำปี	15,378,826.98	36,633,467.77	-	52,012,294.75
รายการปรับปรุง	(4,665,110.84)	(90,320.54)	-	(4,755,431.38)
การจำหน่ายออก	-	(20,307,143.46)	-	(20,307,143.46)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	204,117,810.54	441,377,009.32	-	645,494,819.86
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	222,427,406.81	190,153,294.47	19,437,870.00	432,018,571.28

๕

- 18 -

(หน่วย : บาท)

	2568			
	อาคารและ สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	งานระหว่างก่อสร้าง	รวม
ราคาทุน				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2567	426,545,217.35	631,530,303.79	19,437,870.00	1,077,513,391.14
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	8,730,700.00	19,915,418.41	39,016,974.50	67,663,092.91
รับโอน/(โอนออก)จากงานระหว่างก่อสร้าง	3,885,000.00	12,580,529.00	(16,465,529.00)	-
โอนไปโปรแกรมคอมพิวเตอร์	-	-	(10,556,676.00)	(10,556,676.00)
โอนไปค่าจัดหาสินทรัพย์ต่ำกว่าเกณฑ์	-	-	(1,838,789.50)	(1,838,789.50)
การจำหน่ายออก	-	(4,759,032.70)	-	(4,759,032.70)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	439,160,917.35	659,267,218.50	29,593,850.00	1,128,021,985.85
ค่าเสื่อมราคาสะสม				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2567	204,117,810.54	441,377,009.32	-	645,494,819.86
ค่าเสื่อมราคาระหว่างปี	10,932,208.68	27,489,944.80	-	38,422,153.48
รายการปรับปรุง	(1,200,031.68)	32,057.86	-	(1,167,973.82)
การจำหน่ายออก	-	(4,728,949.25)	-	(4,728,949.25)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	213,849,987.54	464,170,062.73	-	678,020,050.27
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	225,310,929.81	195,097,155.77	29,593,850.00	450,001,935.58

มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของอาคาร และอุปกรณ์ ซึ่งคิดค่าเสื่อมราคาเต็มจำนวนแล้ว แต่ยังไม่ใช้งานอยู่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และ 2567 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จำนวน 275,243,490.71 บาท และ 262,775,659.43 บาท ตามลำดับ

หมายเหตุ 9 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	72,730,360.80	61,515,634.80
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม - โปรแกรมคอมพิวเตอร์	(22,350,972.75)	(17,291,862.08)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - สุทธิ	50,379,388.05	44,223,772.72
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	1,622,376.00	1,622,376.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม - สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	(1,622,373.00)	(1,622,373.00)
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น - สุทธิ	3.00	3.00
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	50,379,391.05	44,223,775.72

- 19 -

(หน่วย : บาท)

	2567		
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	รวม
ราคาทุน			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	60,750,234.80	1,622,376.00	62,372,610.80
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	7,965,000.00	-	7,965,000.00
รายการปรับปรุง	(7,199,600.00)	-	(7,199,600.00)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	61,515,634.80	1,622,376.00	63,138,010.80
ค่าตัดจำหน่ายสะสม			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	14,289,643.19	1,622,373.00	15,912,016.19
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	3,436,739.18	-	3,436,739.18
รายการปรับปรุง	(434,520.29)	-	(434,520.29)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	17,291,862.08	1,622,373.00	18,914,235.08
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	44,223,772.72	3.00	44,223,775.72

(หน่วย : บาท)

	2568		
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	รวม
ราคาทุน			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2567	61,515,634.80	1,622,376.00	63,138,010.80
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	658,050.00	-	658,050.00
รับโอนจากงานระหว่างก่อสร้าง	10,556,676.00	-	10,556,676.00
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	72,730,360.80	1,622,376.00	74,352,736.80
ค่าตัดจำหน่ายสะสม			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2567	17,291,862.08	1,622,373.00	18,914,235.08
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	5,059,110.67	-	5,059,110.67
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	22,350,972.75	1,622,373.00	23,973,345.75
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	50,379,388.05	3.00	50,379,391.05

มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งคิดค่าตัดจำหน่ายเต็มจำนวนแล้ว แต่ยังใช้งานอยู่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และ 2567 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จำนวน 5,852,890 บาท และ 5,852,890 บาท ตามลำดับ

๙

- 20 -

หมายเหตุ 10 เจ้าหนี้การค้า

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	2,676,777.79	13,377,789.17
รับสินค้า / ใบสำคัญ	609,227.50	75,702.50
รวมเจ้าหนี้การค้า	<u>3,286,005.29</u>	<u>13,453,491.67</u>

หมายเหตุ 11 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	2,314,584.22	363,788.40
เจ้าหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1,365,233,885.33	879,936,055.84
เบิกเกินส่งคืนรอนำส่ง	5,630.29	-
รวมเจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	<u>1,367,554,099.84</u>	<u>880,299,844.24</u>

รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 2,314,584.22 บาท ประกอบด้วย รายได้ค่าภาคหลวงแร่ จำนวน 1,993,794.87 บาท รายได้ค่าปรับอื่น จำนวน 33,670.95 บาท รายได้ค่าธรรมเนียมแร่ จำนวน 27,040 บาท รายได้ค่าธรรมเนียมอื่นเบ็ดเตล็ด จำนวน 2,200 บาท และรายได้ค่าภาคหลวงแร่ ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรีจัดเก็บรายได้แทน จำนวน 258,428.40 บาท รวมเป็นเงินรายได้ทั้งสิ้น จำนวน 2,315,134.22 บาท ในจำนวนนี้ หน่วยงานบันทึกรายการนำส่งคลังเกิน จำนวน 550 บาท

เจ้าหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,365,233,885.33 บาท ประกอบด้วย

- เงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐรอจัดสรร จำนวน 493,796,269.28 บาท เป็นเงินฝากคลัง (รหัส 00800) จำนวน 493,430,358.98 บาท และเงินฝากธนาคารเพื่อรอนำส่งคลัง จำนวน 365,910.30 บาท

- เงินค่าภาคหลวงแร่รอจัดสรร จำนวน 871,437,616.05 บาท เป็นเงินฝากคลัง (รหัส 00911) จำนวน 868,446,923.74 บาท และเงินฝากธนาคารเพื่อรอนำส่งคลัง จำนวน 2,990,692.31 บาท

หมายเหตุ 12 เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	650,065.08	635,980.79
ใบสำคัญค้างจ่าย	110,588.83	5,619,676.49
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น - บุคคลภายนอก	911,347.37	921,835.00
เจ้าหนี้อื่น - หน่วยงานภาครัฐ	9,858.88	1,040,799.64
รวมเจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	<u>1,681,860.16</u>	<u>8,218,291.92</u>

ส

หมายเหตุ 13 เงินรับฝากระยะสั้น

	2568	2567
เงินรับฝากอื่น	6,847,536.84	7,865,314.50
เงินประกันผลงาน	1,531,172.38	894,390.00
เงินประกันอื่น	3,134,261.52	2,895,777.25
รวมเงินรับฝากระยะสั้น	<u>11,512,970.74</u>	<u>11,655,481.75</u>

เงินประกันอื่น ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 3,134,261.52 บาท เป็นเงินประกันสัญญาประกอบด้วย

	(หน่วย : บาท)
1. สำนักงานเลขานุการกรม	2,712,093.02
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	80,895.00
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	144,450.00
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	106,514.50
5. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	17,600.00
6. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	19,800.00
7. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	52,909.00
รวมเงินประกันอื่น	<u>3,134,261.52</u>

หมายเหตุ 14 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

	2568	2567
		(ปรับปรุงใหม่)
รายได้รอการรับรู้	58,205,194.55	40,663,082.11
รวมเจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	<u>58,205,194.55</u>	<u>40,663,082.11</u>

รายได้รอการรับรู้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 58,205,194.55 บาท ประกอบด้วยเงินบริจาคหน่วยงานภายนอกเพื่อเป็นทุนการศึกษาเกี่ยวกับแร่ จำนวน 57,735,582.22 บาท และครุภัณฑ์รับบริจาคที่ได้รับก่อนปี 2565 จำนวน 469,612.33 บาท

หมายเหตุ 15 เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว

	2568	2567
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง - เพื่อดำเนินงาน	1,060,000.00	1,060,000.00
รวมเงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว	<u>1,060,000.00</u>	<u>1,060,000.00</u>

- 22 -

เงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง - เพื่อการดำเนินงาน คือ เงินอุดหนุนราชการที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปฏิกิริยาในสำนักงานตามวงเงินที่ได้รับ โดยเก็บรักษาที่หน่วยเบิกจ่ายในปี 2568 ดังนี้

(หน่วย : บาท)

1. สำนักงานเลขานุการกรม	1,000,000.00
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	20,000.00
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	20,000.00
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	20,000.00
รวมเงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง - เพื่อการดำเนินงาน	<u>1,060,000.00</u>

หมายเหตุ 16 ประมวลการหนี้สินระยะยาว

หน่วยงานมีการประมวลการหนี้สินระยะยาว ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,441,660.68 บาท จากคำพิพากษาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ที่หน่วยงานแพ้คดีและถูกเรียกชดเชยค่าเสียหาย ดังนี้

ศาลปกครองกลางพิพากษาให้ อุตสาหกรรมจังหวัดเลย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 10 ใช้อำนาจตามกฎหมายระในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่ของบริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32802/16012 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 12 บริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32803/16013 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 13 บริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32818/16015 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 14 ให้เป็นไปตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามเงื่อนไขท้ายประทานบัตร โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ซึ่งอุตสาหกรรมจังหวัดเลยได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางแล้ว ปัจจุบันคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1. คดีหมายเลขดำที่ 156/2559, 192/2559, 193/2559, 194/2559, 195/2559, 196/2559 และ 204/2559 ซึ่งเดิมผู้ฟ้องคดีทั้ง 7 ฟ้องมาในคำฟ้องเดียวกัน เนื่องจากเป็นคดีที่เกิดในคราวเดียวกัน และศาลได้พิจารณาแล้วให้แยกฟ้องเป็น 7 คดี ตามคำฟ้องเดิม โดยมีข้อเท็จจริงในแต่ละคดีเหมือนกัน ดังนี้

เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเขมราฐ ได้จับกุมคนขับรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วง ดำเนินคดีในข้อหาขับรถบรรทุกน้ำหนักเกินอัตราตามกฎหมายกำหนด และมีการตรวจยึดรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วง ของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นของกลางในคดีอาญา ซึ่งศาลแขวงอุบลราชธานี ได้มีคำพิพากษาลงโทษคนขับรถทั้งหมดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

วันที่ 5 มิถุนายน 2558 อุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีได้มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายเหมืองแร่ เป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษดำเนินคดีคนขับรถยนต์บรรทุก ในข้อหาขนแร่มีน้ำหนักเกินกว่าสองกิโลกรัมขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีการยึดอายัดรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วงของผู้ฟ้องคดี ไว้เป็นของกลางในคดีอาญา และมอบให้อุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีเป็นผู้เก็บรักษาของกลาง

ในเดือนธันวาคม 2558 ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดมาวางไว้กับอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นหลักประกันในการนำรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วงของกลางไปเก็บรักษาเองระหว่างการดำเนินคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินมาวางเป็นหลักประกัน

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ว่าพนักงานอัยการแขวงอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งให้คืนของกลางแก่เจ้าของ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะยึดเงินสดที่วางไว้เป็นหลักประกันและต้องคืนเงินสดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้พยายามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่ง

ส

คืนเงินสดที่นำไปวางไว้เป็นหลักประกันแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธไม่ยอมคืนเงินสดที่นำไปวางไว้เป็นหลักประกัน จึงเป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญาให้คืนเงินหลักประกันและให้มีคำสั่งคืนรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วงแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งปฏิเสธการคืนเงินหลักประกันและปฏิเสธการคืนรถยนต์บรรทุกและบรรทุกพ่วงทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี และต่อมาวันที่ 23 มิถุนายน 2559 พนักงานอัยการแขวงอุบลราชธานีมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีกับคนขับรถยนต์บรรทุก การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี อันเกิดจากการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย โดยทั้ง 7 คดีมีการเรียกค่าเสียหายแตกต่างกัน ดังนี้

1.1 คดีหมายเลขดำที่ 156/2559 ทุนทรัพย์ 8,929,755.93 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 699,357.95 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1.2 คดีหมายเลขดำที่ 192/2559 ทุนทรัพย์ 5,813,874.48 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 127,809.56 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1.3 คดีหมายเลขดำที่ 193/2559 ทุนทรัพย์ 815,000 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1.4 คดีหมายเลขดำที่ 194/2559 ทุนทรัพย์ 1,594,677.07 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 122,341.47 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 1,565,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1.5 คดีหมายเลขดำที่ 195/2559 ทุนทรัพย์ 815,000 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

1.6 คดีหมายเลขดำที่ 196/2559 ทุนทรัพย์ 815,333.33 บาท ศาลปกครองขอนแก่นพิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

- 24 -

1.7 คดีหมายเลขดำที่ 204/2559 ทุนทรัพย์ 784,758.33 บาท ศาลปกครองอุบลราชธานี พิพากษายกฟ้อง โดยให้คืนค่าธรรมเนียมศาล จำนวน 14,118 บาท ที่ผู้ฟ้องคดีชำระไว้เกิน ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นอุทธรณ์ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้แก้อุทธรณ์แล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2. คดีหมายเลขดำที่ 75/2563 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 กับพวกรวม 12 คน ฟ้องอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน และต่อสมาคมมีคำสั่งเรียกกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เข้ามาเป็นคู่กรณีฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 กรณีที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากการขายของกลาง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เกี่ยวข้องในการจับกุมของกลางและเป็นบุคคลที่ร่วมดำเนินการหลังการจับกุมเป็นผลสำเร็จ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ม.1/2250 หมายเลขแดงที่ ม.6/2250 ซึ่งคดีได้ถึงที่สุดแล้ว และต่อมาสํานักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรีได้ดำเนินการประมูลขายของกลางจำนวน 7 รายการ จำนวน 2 ครั้ง การดำเนินการประมูลขายของกลาง ครั้งที่ 1 มีการขายของกลางเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2560 ขายของกลางได้ จำนวน 6 รายการ และเก็บเงินค่าขายของกลางฝากคลังไว้เป็น จำนวน 962,000 บาท ต่อมาได้ดำเนินการประมูลขายของกลาง ครั้งที่ 2 โดยมีการขายของกลางเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2562 ขายของกลางได้ จำนวน 1 รายการ และเก็บเงินค่าขายของกลางฝากคลังไว้เป็น จำนวน 709,999 บาท ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จำนวน 501,599.64 บาท

ศาลปกครองเพชรบุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ 75/2563 คดีหมายเลขแดงที่ 31/2565 พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นเงิน 41,799.97 บาท และจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 2 ถึงผู้ฟ้องคดีที่ 12 เป็นเงินคนละ 23,512.49 บาท ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ปัจจุบันกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อยู่ระหว่างยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองเพชรบุรีต่อศาลปกครองสูงสุด ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

หมายเหตุ 17 ภาระผูกพัน

- ภาระผูกพันตามสัญญาเช่าดำเนินงาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ทำสัญญาเช่ารถยนต์ กับ บริษัท ไทย วี.พี. คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามสัญญาเลขที่ 53/2566 ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2566 กำหนดระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2566 ถึงวันที่ 14 กันยายน 2571 เป็นเงินจำนวน 9,975,000 บาท โดยเช่ารถยนต์โดยสาร (ดีเซล) ขนาด 12 ที่นั่ง (รถตู้) พร้อมคนขับ จำนวน 5 คัน คันละ 33,250 บาทต่อเดือน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะผู้เช่ามีจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายในอนาคตตามสัญญาเช่าดำเนินงานที่ไม่สามารถยกเลิกได้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และ 2567 ดังนี้

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ไม่เกิน 1 ปี	1,995,000.00	1,995,000.00
เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	3,901,333.60	5,985,000.00
รวม	5,896,333.60	7,980,000.00

ทั้งนี้ ภาระผูกพันตามสัญญาเช่าดำเนินงาน ที่หน่วยงานมีการจัดทำใบสั่งซื้อ/สัญญา ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,073,883.60 บาท

๙

- 25 -

- ภาระผูกพันตามสัญญาจ้างเหมาบริการ

หน่วยงานมีภาระผูกพันตามสัญญาจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัย จ้างเหมาทำความสะอาด และการจ้างเหมาบริการอื่น เป็นจำนวนรวม 4,844,103.42 บาท (ปี 2567 จำนวน 5,108,669.97 บาท)

- ภาระผูกพันเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุน

(หน่วย : บาท)

สัญญาที่ยังไม่ได้รับรู้	2568	2567
ที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง	4,229,000.00	16,772,654.50
อุปกรณ์ และอื่น ๆ	29,381,659.94	6,627,148.00
รวม	33,610,659.94	23,399,802.50

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภาระผูกพันตามสัญญาจ้างก่อสร้าง ปรับปรุง และจัดหาสินทรัพย์ ดังนี้

(หน่วย : บาท)

ที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง	2568
- ค่าปรับปรุงอาคารโรงซ่อมเครื่องจักรและอุปกรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ	4,229,000.00
รวมที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง	4,229,000.00

(หน่วย : บาท)

อุปกรณ์ และอื่น ๆ	2568
1. ค่าพัฒนาแพลตฟอร์มยื่นคำขอใบอนุญาตดิจิทัล	15,816,550.00
2. ครุภัณฑ์สำหรับงานวิเคราะห์วิจัยทางกลศาสตร์หินและแร่	8,850,000.00
3. ค่าเครื่องแยกแร่ด้วยแม่เหล็กไฟฟ้า แบบ Frantz	2,419,500.00
4. ค่าประตุนีไฟอาคารสำนักงานพร้อมระบบแจ้งเตือนเหตุเพลิงไหม้	484,377.34
5. ค่าปั๊มสูบน้ำ (อาคารจอตลอด)	125,083.00
6. ค่าอุปกรณ์กระจายสัญญาณ (L2 Switch , Access point , Router 5G)	97,905.00
7. ค่าเครื่องปรับอากาศ (ขนาด 18,000 บีทียู , ขนาด 48,000 บีทียู)	86,991.00
8. ค่าเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์เลเซอร์	267,847.80
9. ค่าโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์อื่น ๆ	560,176.40
10. ค่าเครื่องทำลายเอกสาร เครื่องเจาะเอกสาร	92,700.90
11. ค่าปั๊มสุญญากาศ ชนิดใช้น้ำมัน	24,289.00
12. ค่าอุปกรณ์สำหรับให้ความร้อนแก่สารละลาย	128,400.00
13. ค่าครุภัณฑ์สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 8	427,839.50
รวมอุปกรณ์ และอื่น ๆ	29,381,659.94

๙

- 26 -

- ภาระผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ

ในปี 2568 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภาระผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง และบริการอื่น ๆ จำนวน 22,385,463.51 บาท จากแผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 159,387.20 บาท แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 15,331,618.80 บาท และแผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ พัฒนา และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน 6,894,457.51 บาท โดยจำแนกตามระยะเวลาของสัญญาได้ ดังนี้

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ไม่เกิน 1 ปี	22,385,463.51	28,253,199.96
รวม	22,385,463.51	28,253,199.96

หมายเหตุ 18 หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น

หน่วยงานมีหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จากการถูกฟ้องคดีและเรียกชดเชยค่าเสียหาย ดังนี้

1. คดีหมายเลขดำที่ 783/2564 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 กับพวกรวม 18 คน ได้ยื่นฟ้องสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ 1 อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ 2 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 3 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 4 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 5 ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากการขายของกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ข.29/2557 คดีหมายเลขแดงที่ ข.73/2558 ศาลอาญา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ที่ปฏิเสธการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้กับผู้ฟ้องคดีทั้ง 18 คน โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จากเงินประมูลแร่ของกลางจำนวน 8,536,606.92 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย เป็นเงินสินบน จำนวน 2,134,151.73 บาท และเงินรางวัล จำนวน 1,707,321.38 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

2. คดีหมายเลขดำที่ 187/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองนครสวรรค์ กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ดำเนินการออกใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน 11 วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอ (1 สิงหาคม 2567) ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ได้ออกใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรฯ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี มีอายุนับแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2567 ถึงวันที่ 27 กันยายน 2567 จำนวน 7 ฉบับ และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอใบอนุญาตขนแร่เหล็ก จำนวน 7 คำขอ ในวันที่ 26 สิงหาคม 2567 อุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ได้ออกใบอนุญาตขนแร่ที่ 38/2567 ลงวันที่ 11 กันยายน 2567 ใบอนุญาตมีอายุตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2567 ถึงวันที่ 27 กันยายน 2567 การออกใบอนุญาตขนแร่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ เป็นไปโดยล่าช้า ประวิงเวลาไม่ให้ผู้ฟ้องคดีขนสินแร่เหล็กส่งมอบให้กับลูกค้าได้ทันตามเวลาที่กำหนด และทันตามระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปที่ได้รับอนุญาตไปก่อนหน้านี้ การกระทำของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ

เงื่อนไข ในการยื่นคำขอ และในการพิจารณาอนุญาต ตามระเบียบที่กฎหมายกำหนด ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ไม่สามารถส่งมอบสินแร่เหล็กให้แก่ลูกค้าได้ทันตามเวลาที่กำหนดในสัญญา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้อง คดีชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 3,000,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครสวรรค์)

3. คดีหมายเลขดำที่ ส. 5/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้ที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแตกร้าวจาก แรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 1,500,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

4. คดีหมายเลขดำที่ ส. 6/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้บ้านของผู้ฟ้องคดีซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับความเสียหายแตกร้าวจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 50,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

5. คดีหมายเลขดำที่ ส. 7/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พังทลาย แตกร้าว ได้รับความเสียหายจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหินและการถล่มของดิน จนไม่สามารถ เข้าใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินทำกินดังกล่าวได้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและ ระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 3,500,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่าง การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

6. คดีหมายเลขดำที่ ส. 8/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้บ้านของผู้ฟ้องคดีซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับความเสียหายแตกร้าวจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดใช้ค่าเสียหายจำนวน 70,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

7. คดีหมายเลขดำที่ ส. 9/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้บ้านของผู้ฟ้องคดีซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับความเสียหายแตกร้าวจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 165,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

8. คดีหมายเลขดำที่ ส. 10/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้บ้านของผู้ฟ้องคดีซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับความเสียหายแตกร้าวจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดเชยค่าเสียหาย จำนวน 50,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

9. คดีหมายเลขดำที่ ส.1/2568 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 กับพวกรวม 7 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสงขลา กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 (ผู้ถือประทานบัตร) ทำเหมืองแร่อกนอกเขต เป็นเหตุให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับความเสียหายพังทลายแตกร้าวจากแรงสั่นสะเทือนจากการระเบิดหินและการถล่มของหิน ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยุติการระเบิดหินและระงับประทานบัตร ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมชดเชยค่าเสียหาย จำนวน 120,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

10. คดีหมายเลขดำที่ 247/2567 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองอุดรธานี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ต่ออุตสาหกรรมจังหวัดเลย พร้อมแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการอนุญาตแต่งแร่แล้ว แต่อุตสาหกรรมจังหวัดเลย ไม่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานตามที่ตามกฎหมาย รวมถึงไม่ยอมรับจดทะเบียนคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ของผู้ฟ้องคดี และเมื่อผู้ฟ้องคดีขอขยายเขตเนื้อที่ที่ดินในคำขอใบอนุญาตแต่งแร่และนำส่งเอกสารเพิ่มเติมกลับละเว้นไม่ทำการตรวจสอบตามที่ตามกฎหมาย รวมถึงไม่ยอมรับจดทะเบียนคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ของผู้ฟ้องคดี แต่กลับดำเนินการตรวจสอบพื้นที่คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่และไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 3,000,000 บาท ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้อุตสาหกรรมจังหวัดเลยดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานและรับจดทะเบียนคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน 3,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น รวมทั้งชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุดรธานี)

11. คดีหมายเลขดำที่ 79/2568 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 4 คน และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย 1 คน ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองอุดรธานี ต่อมาศาลได้มีคำสั่งเรียกให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 6 และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 7 กรณีผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าได้ร่วมกันหลอกลวงผู้ฟ้องคดีว่าจะลงตรวจสอบพื้นที่ตามคำขอใบอนุญาตซื้อแร่และใบอนุญาตแต่งแร่ที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จังหวัดเลย โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าได้ทำการถ่ายรูปรูบริเวณโดยรอบที่ดินและกลับออกไปโดยไม่ได้มีการทำบันทึกหรือเอกสารใด และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าได้ร่วมกันทำบันทึกตรวจสอบโดยไม่มีหน้าที่และไม่มีอำนาจตามกฎหมาย เนื่องจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จังหวัดเลย ยังไม่ได้รับจดทะเบียนคำขอใบอนุญาตซื้อแร่และใบอนุญาตแต่งแร่ที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอไว้ ซึ่งการจัดทำบันทึกตรวจสอบดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่ชื่อเสียงและเสียหายแก่ทางทำมาหาได้ เสียโอกาสทางธุรกิจ ไม่สามารถซื้อแร่ได้

โจทก์จึงขอเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีคิดความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 1,200,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น (เดิมคดีนี้ได้ฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่เป็นคดีหมายเลขดำที่ เพ582/2567 แต่พนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องให้โอนคดีไปศาลปกครอง เนื่องจากเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ศาลจังหวัดเชียงใหม่ได้โอนคดีไปยังศาลปกครองอุดรธานี) ปัจจุบันคดีอยู่ในระหว่างสรุปข้อเท็จจริงเพื่อมอบอำนาจให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีแทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมายเหตุ 19 การแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน

ในปี 2568 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน ดังนี้

- ปรับปรุงรายได้รอการรับรู้ จำนวน 810,490.40 บาท เนื่องจากในปี 2567 หน่วยงานมิได้บันทึกปรับปรุงรายได้รอการรับรู้เป็นรายได้จากการบริจาค จึงต้องปรับปรุงโดยเดบิตรายได้รอการรับรู้ จำนวน 810,490.40 บาท เครดิตรายได้จากการบริจาค ด้วยจำนวนเดียวกัน

- ปรับปรุงรายได้เงินบำรุงพิเศษ จำนวน 100,547,262.55 บาท เนื่องจากหน่วยงานบันทึกรายได้เงินบำรุงพิเศษปีก่อนต่ำไป จึงต้องปรับปรุงโดยเดบิตเงินฝากคลัง จำนวน 100,547,262.55 บาท เครดิตรายได้เงินบำรุงพิเศษ ด้วยจำนวนเดียวกัน

หน่วยงานจึงต้องปรับปรุงรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมาต้นปี 2568 จำนวน 101,357,752.95 บาท และปรับปรุงรายการข้อมูลในรายงานการเงิน ปี 2567 ที่แสดงเปรียบเทียบให้เสมือนหน่วยงานได้บันทึกรายการดังกล่าวเป็นรายได้มาตั้งแต่ต้น

(หน่วย : บาท)

	ตามที่ รายงานไว้เดิม	30 กันยายน 2567 รายการ แก้ไขข้อผิดพลาด	หลังการปรับปรุง
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2567			
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด			
- เงินฝากคลัง	3,496,533,988.64	100,547,262.55	3,597,081,251.19
หนี้สิน			
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว			
- รายได้รอการรับรู้	41,473,572.51	810,490.40	40,663,082.11
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2567			
รายได้			
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค			
- รายได้จากการบริจาค	5,172,340.68	(810,490.40)	5,982,831.08
รายได้เงินบำรุงพิเศษ	193,195,481.20	(100,547,262.55)	293,742,743.75
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด	662,294,889.69	101,357,752.95	763,652,642.64

- 30 -

หมายเหตุ 20 ทุน

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ทุนของหน่วยงาน	181,044,329.25	181,044,329.25
รวมทุน	181,044,329.25	181,044,329.25

หมายเหตุ 21 รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
		(ปรับปรุงใหม่)
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	682,965,649.03	763,652,642.64
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา	2,845,043,442.64	2,170,552,897.69
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาด	101,357,752.95	12,195,655.26
รวมรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม	3,629,366,844.62	2,946,401,195.59

หมายเหตุ 22 รายได้จากงบประมาณ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
รายได้จากงบประมาณปีปัจจุบัน		
รายได้จากงบบุคลากร	207,435,923.05	207,339,535.44
รายได้จากงบดำเนินงาน	28,092,151.64	28,183,705.90
รายได้จากงบลงทุน	31,746,920.45	1,650,243.19
รายได้จากงบอุดหนุน	541,200.00	586,200.00
รายได้จากงบกลาง	189,183,288.38	185,499,808.39
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	67,020,780.33	38,260,549.29
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	(1,463,979.68)	(1,185,049.61)
รวมรายได้จากงบประมาณปีปัจจุบัน - สุทธิ	522,556,284.17	460,334,992.60
รายได้จากงบประมาณปีก่อน ๆ (เงินกันไว้เบิกเหลือเมื่อปีเบิกจ่ายปีปัจจุบัน)		
รายได้จากงบดำเนินงาน	3,567,574.07	3,961,364.43
รายได้จากงบลงทุน	35,981,268.92	11,649,522.00
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	33,715,221.72	26,653,610.33
รวมรายได้จากงบประมาณปีก่อน ๆ	73,264,064.71	42,264,496.76
รวมรายได้จากงบประมาณ	595,820,348.88	502,599,489.36

๙

- 31 -

หมายเหตุ 23 รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อการดำเนินงาน		
รายได้จากการอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ	-	21,573.00
รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงินจาก หน่วยงานอื่น	984,000.75	-
รวมรายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อการดำเนินงาน	984,000.75	21,573.00
รวมรายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	984,000.75	21,573.00

หมายเหตุ 24 รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
		(ปรับปรุงใหม่)
รายได้จากการบริจาค	6,016,437.81	5,982,831.08
รวมรายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	6,016,437.81	5,982,831.08

รายได้จากการบริจาค ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 6,016,437.81 บาท ประกอบด้วย
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับนักเรียนทุน จำนวน 5,723,404.50 บาท และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับครุภัณฑ์รับบริจาคที่ได้รับบริจาค
ก่อนปี 2565 จำนวน 293,033.31 บาท

หมายเหตุ 25 รายได้อื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
		(ปรับปรุงใหม่)
รายได้เงินนอกงบประมาณ	246,676.30	1,015,486.67
รายได้เงินบูรณะทรัพย์สิน	1,658,230.00	-
รวมรายได้อื่น	1,904,906.30	1,015,486.67

ส

- 32 -

หมายเหตุ 26 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
เงินเดือน	165,857,441.45	163,300,170.57
ค่าล่วงเวลา	188,680.00	147,800.00
ค่าจ้าง	20,438,278.13	20,903,550.00
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	28,286,116.32	26,777,387.10
เงินช่วยค่าครองชีพ	2,500.00	-
ค่ารักษาพยาบาล	17,591,973.40	18,990,129.25
เงินช่วยการศึกษาบุตร	1,207,467.00	1,240,724.75
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต	87,330.00	61,740.00
เงินชดเชย กบข.	2,933,752.86	2,881,621.54
เงินสมทบ กบข.	4,398,691.59	4,322,432.28
เงินสมทบ กสจ.	353,397.41	457,340.86
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	1,140,580.00	1,070,735.00
เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน	28,825.00	24,583.00
ค่าเช่าบ้าน	1,974,471.28	1,818,132.35
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	920,080.00	666,787.10
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	<u>245,409,584.44</u>	<u>242,663,133.80</u>

หมายเหตุ 27 ค่าบำเหน็จบำนาญ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
บำนาญ	93,626,344.41	89,531,244.88
เงินช่วยค่าครองชีพ	3,540,053.58	3,620,426.46
บำเหน็จ	32,231,888.75	30,166,164.32
บำเหน็จตกทอด	4,479,574.52	1,528,156.18
บำเหน็จดำรงชีพ	7,593,138.15	5,900,372.60
ค่ารักษาพยาบาล	19,083,963.92	21,714,880.43
เงินช่วยการศึกษาบุตร	98,000.00	117,150.00
เงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญตาย	655,947.84	293,590.29
รวมค่าบำเหน็จบำนาญ	<u>161,308,911.17</u>	<u>152,871,985.16</u>

ส

- 33 -

หมายเหตุ 28 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน	763,675.00	423,980.50
รวมค่าตอบแทน	763,675.00	423,980.50

หมายเหตุ 29 ค่าใช้สอย

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม	11,296,444.54	8,408,586.47
ค่าใช้จ่ายเดินทาง	23,686,843.70	18,784,574.59
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	4,871,729.28	2,960,835.48
ค่าจ้างเหมาบริการ	28,040,053.06	26,036,802.85
ค่าธรรมเนียม	3,448,464.31	6,368,903.65
ค่าจ้างที่ปรึกษา	61,392,627.58	38,187,427.99
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	590,660.00	518,350.31
ค่าเช่า	3,956,463.70	3,974,645.80
ค่าใช้จ่ายผลึกส่งเป็นรายได้แผ่นดิน	28,890.00	83,602.00
ค่าใช้จ่ายเสียหาย	1,441,660.68	-
ค่าใช้สอยอื่น	340,099.48	1,006,988.71
รวมค่าใช้สอย	139,093,936.33	106,330,717.85

หมายเหตุ 30 ค่าวัสดุ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าวัสดุ	6,220,129.66	5,981,514.14
ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง	513,413.27	539,154.28
ค่าจัดหาสินทรัพย์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	1,735,314.80	249,209.60
รวมค่าวัสดุ	8,468,857.73	6,769,878.02

ส

- 34 -

หมายเหตุ 31 ค่าสาธารณูปโภค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าไฟฟ้า	6,944,593.61	7,403,290.06
ค่าประปา	233,383.93	321,856.47
ค่าโทรศัพท์	639,927.25	592,820.74
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	51,692.86	62,122.95
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	527,895.00	548,272.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	<u>8,397,492.65</u>	<u>8,928,362.22</u>

หมายเหตุ 32 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	10,932,208.68	15,378,826.98
ครุภัณฑ์	27,489,944.80	36,633,467.77
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	5,059,110.67	3,436,739.18
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	<u>43,481,264.15</u>	<u>55,449,033.93</u>

หมายเหตุ 33 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน - อปท.	21,470,302.18	14,727,425.03
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน - องค์กรระหว่างประเทศ	510,000.00	-
รวมค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน	<u>21,980,302.18</u>	<u>14,727,425.03</u>
รวมค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	<u>21,980,302.18</u>	<u>14,727,425.03</u>

๗

- 35 -

หมายเหตุ 34 ค่าใช้จ่ายอื่น

	2568	2567
ขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์	30,083.45	4,131.51
รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงิน		
นอกงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง	(2,977,674,225.56)	(792,742,574.53)
ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน - ปรับเงินฝากคลัง	2,977,676,583.03	792,742,574.53
ค่าใช้จ่ายอื่น	1,766,184.60	50,907.18
รวมค่าใช้จ่ายอื่น	<u>1,798,625.52</u>	<u>55,038.69</u>

ค่าใช้จ่ายอื่น ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 จำนวน 1,766,184.60 บาท ประกอบด้วย รายการถอนคืนเงินรายได้ให้แก่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา จำนวน 3,933.80 บาท บริษัท แร่สัมพันธ์ จำกัด จำนวน 1,437,250.80 บาท บริษัท ปัญจะพัฒนวิศกรรมและพาณิชย์การ จำกัด จำนวน 300,000 บาท และถอนคืนค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต จำนวน 25,000 บาท

หมายเหตุ 35 การจัดประเภทรายการใหม่

ตัวเลขเปรียบเทียบในรายงานการเงิน ปี 2567 มีการจัดประเภทรายการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทและการแสดงรายการในรายงานการเงิน ปี 2568

	ก่อนจัด ประเภทใหม่	เพิ่ม/(ลด)	(หน่วย : บาท) หลังจัดประเภท ใหม่
รายได้อื่น			
รายได้เงินนอกงบประมาณ	742,721,041.85	(741,705,555.18)	1,015,486.67
รายได้เงินผลประโยชน์พิเศษภาครัฐ	-	548,510,073.98	548,510,073.98
รายได้เงินบำรุงพิเศษ	-	193,195,481.20	193,195,481.20
รวม	<u>742,721,041.85</u>		<u>742,721,041.85</u>

๙-

- 36 -

หมายเหตุ 36 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิหลัง โอนเปลี่ยนแปลง	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (การสำรองเงิน)	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงาน บุคลากรภาครัฐ					
งบบุคลากร	207,216,503.10	-	-	207,216,503.10	-
งบดำเนินงาน	3,096,200.00	-	-	3,094,229.50	1,970.50
รวม	210,312,703.10	-	-	210,310,732.60	1,970.50
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	28,496,100.00	532,960.50	2,508,868.17	25,060,026.03	394,245.30
งบลงทุน	229,000.00	229,000.00	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	3,800,000.00	-	194,800.00	3,533,920.10	71,279.90
รวม	32,525,100.00	761,960.50	2,703,668.17	28,593,946.13	465,525.20
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบลงทุน	65,598,186.01	163,880.09	33,425,870.94	32,007,034.45	1,400.53
งบเงินอุดหนุน	510,000.00	-	-	510,000.00	-
งบรายจ่ายอื่น	44,723,513.99	18,000.00	15,671,868.80	28,903,413.66	130,231.53
รวม	110,831,700.00	181,880.09	49,097,739.74	61,420,448.11	131,632.06
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
งบลงทุน	367,789.00	183,000.00	184,789.00	-	-
งบรายจ่ายอื่น	50,168,725.51	5,049,791.33	9,927,913.56	35,189,976.91	1,043.71
รวม	50,536,514.51	5,232,791.33	10,112,702.56	35,189,976.91	1,043.71
รวมทั้งสิ้น	404,206,017.61	6,176,631.92	61,914,110.47	335,515,103.75	600,171.47

หมายเหตุ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน 42 จังหวัด ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณแทนกันประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวนเงิน 1,177,985.49 บาท

๗

- 37 -

รายงานฐานะเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
เงินงบประมาณปี พ.ศ. 2567			
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	2,959,178.09	2,951,843.59	7,334.50
รวม	2,959,178.09	2,951,843.59	7,334.50
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	36,380.00	36,380.00	-
งบลงทุน	26,497,004.50	26,267,708.92	229,295.58
งบรายจ่ายอื่น	10,385,400.00	10,385,400.00	-
รวม	36,918,784.50	36,689,488.92	229,295.58
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			
งบลงทุน	533,491.00	533,491.00	-
งบรายจ่ายอื่น	15,575,835.44	14,468,079.75	1,107,755.69
รวม	16,109,326.44	15,001,570.75	1,107,755.69
แผนงาน บูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต			
งบรายจ่ายอื่น	5,478,960.00	5,478,960.00	-
	5,478,960.00	5,478,960.00	-
รวมทั้งสิ้น	61,466,249.03	60,121,863.26	1,344,385.77

๙-

- 38 -

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิหลัง โอนเปลี่ยนแปลง	เงินกันไว้เบิก เหลือปี (การสำรองเงิน)	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงาน บุคลากรภาครัฐ					
งบบุคลากร	207,141,909.80	-	-	207,141,909.80	-
งบดำเนินงาน	3,240,300.00	-	-	3,042,608.73	197,691.27
รวม	210,382,209.80	-	-	210,184,518.53	197,691.27
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	28,374,192.82	211,450.19	2,747,727.90	25,336,308.23	78,706.50
งบรายจ่ายอื่น	3,650,907.18	-	-	3,649,574.24	1,332.94
รวม	32,025,100.00	211,450.19	2,747,727.90	28,985,882.47	80,039.44
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	406,333.50	-	36,380.00	360,442.00	9,511.50
งบลงทุน	35,606,429.50	3,630,693.00	22,866,311.50	9,106,412.19	3,012.81
งบเงินอุดหนุน	550,950.00	-	-	550,950.00	-
งบรายจ่ายอื่น	21,722,587.00	1,551,100.00	8,834,300.00	11,156,262.22	180,924.78
รวม	58,286,300.00	5,181,793.00	31,736,991.50	21,174,066.41	193,449.09
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
งบลงทุน	533,500.00	-	533,491.00	-	9.00
งบรายจ่ายอื่น	40,584,500.00	2,644,000.00	12,931,835.44	24,834,901.96	173,762.60
รวม	41,118,000.00	2,644,000.00	13,465,326.44	24,834,901.96	173,771.60
แผนงาน บูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต					
งบรายจ่ายอื่น	5,483,200.00	-	5,478,960.00	-	4,240.00
รวม	5,483,200.00	-	5,478,960.00	-	4,240.00
รวมทั้งสิ้น	347,294,809.80	8,037,243.19	53,429,005.84	285,179,369.37	649,191.40

หมายเหตุ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณแทนกันประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
จำนวนเงิน 12,000 บาท

๙

- 39 -

รายงานฐานะเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2567)

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
เงินงบประมาณปี พ.ศ. 2566			
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	3,191,769.69	3,191,769.69	-
รวม	3,191,769.69	3,191,769.69	-
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบลงทุน	10,000,000.00	10,000,000.00	-
งบรายจ่ายอื่น	13,470,212.52	12,730,212.52	740,000.00
รวม	23,470,212.52	22,730,212.52	740,000.00
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			
งบรายจ่ายอื่น	14,432,020.60	14,432,020.60	-
รวม	14,432,020.60	14,432,020.60	-
รวมทั้งสิ้น	41,094,002.81	40,354,002.81	740,000.00

เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น			
งบรายจ่ายอื่น	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09
รวม	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09
รวมทั้งสิ้น	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09

๗-

- 40 -

หมายเหตุ 37 รายงานรายได้แผ่นดิน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
รายงานรายได้แผ่นดิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

	2568	(หน่วย : บาท) 2567
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ		
รายได้แผ่นดิน - ภาษี	4,961,725,998.78	4,077,403,402.75
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	538,298,610.03	104,156,698.05
รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	5,500,024,608.81	4,181,560,100.80
หัก รายได้แผ่นดินถอนคืนจากคลัง	4,236.53	-
รายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย	2,966,469,374.05	2,440,266,967.82
รายได้แผ่นดินจัดเก็บสุทธิ	2,533,550,998.23	1,741,293,132.98
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	2,531,236,414.01	1,740,929,344.58
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	2,314,584.22	363,788.40
ปรับ รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	(2,314,584.22)	(363,788.40)
รายการรายได้แผ่นดินสุทธิ	-	-

	2568	(หน่วย : บาท) 2567
รายได้แผ่นดิน - ภาษี		
ภาษีทรัพยากรธรรมชาติ		
รายได้ค่าภาคหลวงแร่	4,961,725,998.78	4,077,403,402.75
รวมรายได้แผ่นดิน - ภาษี	4,961,725,998.78	4,077,403,402.75

	2568	(หน่วย : บาท) 2567
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	32,968,068.47	28,818,281.44
รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผล	5,826.37	5,826.55
รายได้อื่น	505,324,715.19	75,332,590.06
รวมรายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	538,298,610.03	104,156,698.05

๙

- 41 -

(หน่วย : บาท)

	2568	2567
รายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย		
รายได้จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2,966,469,374.05	2,440,266,967.82
รวมรายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย	<u>2,966,469,374.05</u>	<u>2,440,266,967.82</u>

(หน่วย : บาท)

	2568	2567
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง		
รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงิน		
ถอนคืนรายได้จากรัฐบาล	(4,236.53)	-
ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานโอนเงิน		
รายได้เงินคืนให้กรมบัญชีกลาง	2,531,240,650.54	1,740,929,344.58
รวมรายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	<u>2,531,236,414.01</u>	<u>1,740,929,344.58</u>

หมายเหตุ 38 การอนุมัติรายงานการเงิน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อนุมัติรายงานการเงินนี้ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2569

๙

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 3 เชียงใหม่**

ถนนเชียงใหม่-ลำปาง ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50300

☎ 0 5322 1385
☎ 0 5322 5184

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 5 พิจิตร**

เลขที่ 292 หมู่ 1 ชั้น 1 ถนนเลี่ยงเมืองสุโขทัย-นครสวรรค์
ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 65000

☎ 0 5524 8345-7
☎ 0 5524 8348

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 2 อุตรดิตถ์**

401 หมู่ 11 ตำบลโนนสูง
อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 41330

☎ 0 4229 5456
☎ 0 4229 5804

**กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
(ส่วนกลาง)**

75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

☎ 0 2430 6835
☎ 0 2644 8746
✉ saraban@dpim.mail.go.th

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 7 ราชบุรี**

110/1 หมู่ที่ 10 ถนนห้วยไผ่ - น้ำพุ
ตำบลเจดีย์หัก อำเภอเมืองราชบุรี
จังหวัดราชบุรี 70000

☎ 0 3232 1791-2
☎ 0 3232 1793

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 6 นครราชสีมา**

อาคารเฉลิมพระเกียรติหอการค้า ชั้น 5
1818 ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

☎ 0 4495 5708, 0 4492 2719
☎ 0 4492 2708

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 8 ชลบุรี**

186 หมู่ 7 ตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมืองชลบุรี
จังหวัดชลบุรี 20000

☎ 0 3300 1220

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 4 ภูเก็ต**

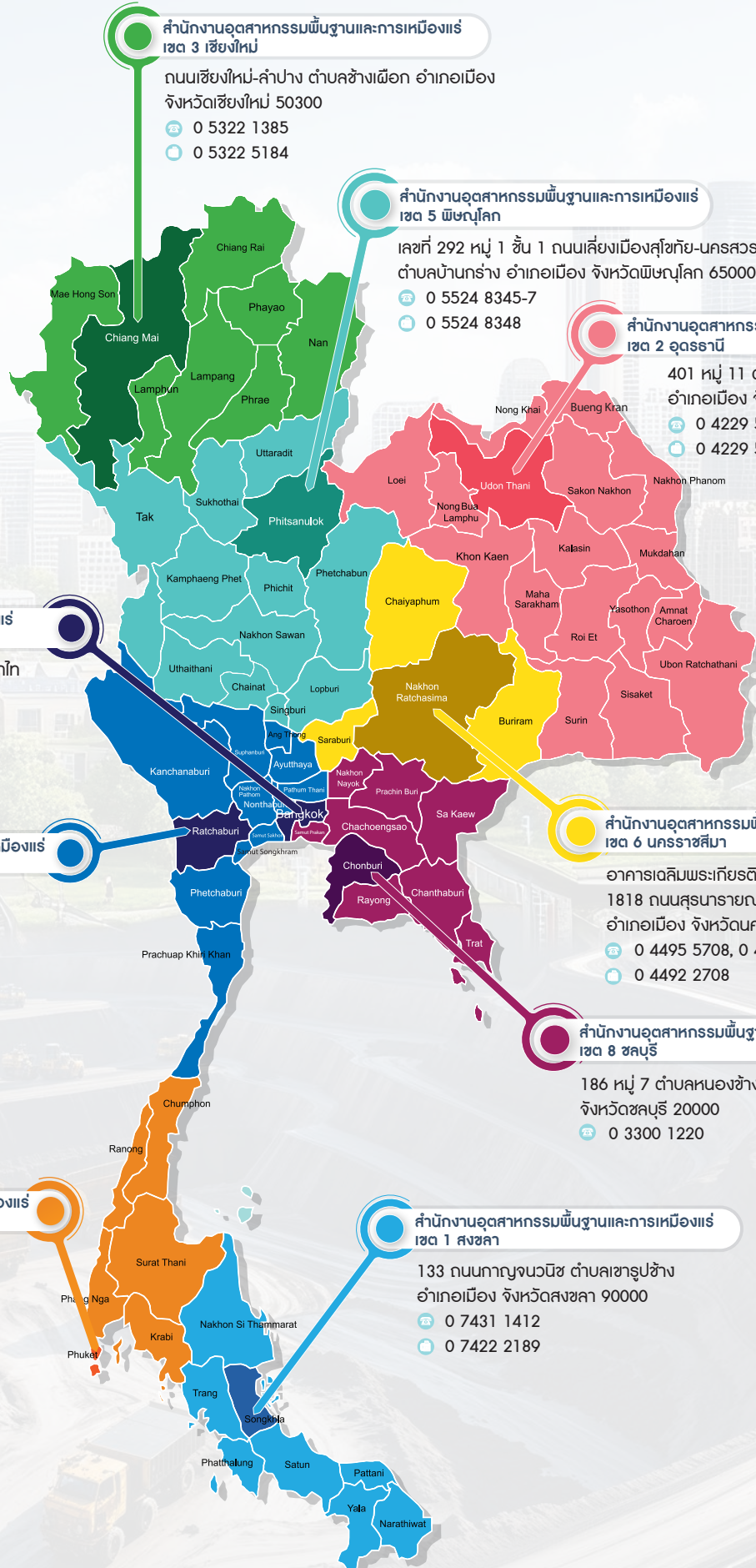
ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

☎ 0 7621 2250
☎ 0 7624 0685

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 1 สงขลา**

133 ถนนกาญจนวนิช ตำบลจารูปช้าง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

☎ 0 7431 1412
☎ 0 7422 2189

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ Department of Primary Industries and Mines

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0 2430 6835 โทรสาร 0 2641 2331 เว็บไซต์ www.dpim.go.th

dpim.go.th

@prdpim

DPIM CH

dpim_dpim

@prdpim3

DpimCh

